

Sió

la revista d'Agramunt
i de la Ribera

www.revistasio.cat · redaccio@revistasio.cat

Núm. 721 · Any LXI · Març 2024

PORTADA:

“Altres portades que he dibuixat celebrant anteriors aniversaris de la revista *Sió* mostraven la feina que fem mitjançant els nostres estris de treball. Aquest cop he volgut representar la dedicació, la complaença, l’amor de tots els que han treballat i treballen perquè cada mes surti la revista del nostre estimat poble. Una imatge càlida d’unes mans brodant que, punt a punt, arribaran a dibuixar el logo de la revista. Així som nosaltres, paraula a paraula, en fem 60. Déu-n’hi-do.”

Serafina Balasch Puig

Editorial	3	- La gent... i les xifres	34
		- Els col·leccionables de <i>Sió</i>	36
ACTUALITAT		ENTITATS	
Fets del mes		- La Coral: Mar i cel	38
- Dia Internacional de la Dona.....	5	- ANC: L'independentisme mou fitxa.....	39
- Cursa de la Dona.....	7	- AEUA: Activitats febrer i març	40
- Agr'auto	9	Instagram	42
- El Forn-Pastisseria Camats solidari amb el càncer infantil	11	OPINIÓ	
- Presentació del quadern Família, poble i ofici	11	La botera	
- Presentació llibre.....	11	- Els que se n'anaren.....	43
- Òmnium Segarra-Urgell.....	12	Els lectors escriuen	
- Cicle Brots.....	12	- Homenatge a Francisco Nogales.....	45
- Màrius Torrents a la Garba.....	13	REPORTATGE	
- Zoe Valero premi PIMEC	13	Les casilles del canal	
- Acte de l'ANC	14	- L'últim casiller d'Agramunt.....	47
- Xavier Masero al Petit Espai	15	CULTURA	
- Atrapacontes	15	De llibres	
		- Noves mirades sobre Guillem Viladot....	53
ESPECIAL 60 ANYS		COL·LABORACIONS LITERÀRIES	
- Salutació, Sió!	17	El conte	
- Salutació alcaldessa.....	18	- Primavera del 64.....	55
- Salutació regidora de Cultura	18	ENSENYAMENT	
- Enhorabona a la revista <i>Sió</i> pels seus seixanta anys de publicació...	19	F finestra educativa	
- Una altra fita aconseguida.....	20	- Dia internacional de les malalties minoritàries	57
- De pedra picada.....	21	- L'esport des d'una altra perspectiva: un taller de conscienciació a 6è de primària	58
- Seixanta anys d'entrevistes a <i>Sió</i>	22	- A l'Era hem celebrat el Dia de la Dona..	59
- De tu a tu: Jaume Cots	28	ESPORTS	
- La part gràfica de <i>Sió</i>	30	- Club Futbol Agramunt.....	60
		- Futbol Sala.....	62
		- Bàsquet Agramunt Club	64
		- Escatxics.....	66
		GRUPS POLÍTICS MUNICIPALS	
		- El Grup Municipal d'Acord d'Esquerra reivindica la força del canvi a Agramunt.	69
		- Suport al moviment agrari	71
		- La carta blanca: les reflexions del PSC-Compromís per Agramunt.....	72
		L'AJUNTAMENT INFORMA	75
		ALMANAC	77
		LLEURE	
		- Amenitats.....	79
		L'OBJECTIU DEL ROBERT	81
		LA CALAISERA	81
		L'ÀLBUM	82

sumari

5 a 8

Notícia dels actes celebrats a la vila amb motiu del Dia Internacional de la Dona, amb l'habitual cursa que ja ha arribat a la 12a edició

Segona part dels reportatges sobre les casilles del canal. Aquesta vegada és la del Josep Villuendas, últim casiller agramuntí.

47 a 51

GRUPS POLÍTICS MUNICIPALS	
- El Grup Municipal d'Acord d'Esquerra reivindica la força del canvi a Agramunt.	69
- Suport al moviment agrari	71
- La carta blanca: les reflexions del PSC-Compromís per Agramunt.....	72
L'AJUNTAMENT INFORMA	75
ALMANAC	77
LLEURE	
- Amenitats.....	79
L'OBJECTIU DEL ROBERT	81
LA CALAISERA	81
L'ÀLBUM	82

Aniversari

Ben pocs s'haurien imaginat, aquell març de 1964, que arribaríem a aquesta fita amb el rigor de qui vol fer la "feina ben feta".

Aquest any estem d'aniversari. Entre les vostres mans hi teniu un *Sió* molt especial. Després de 60 anys d'aquell primer número, aquest és el 721. Certament ben pocs s'haurien imaginat, aquell març de 1964, que arribaríem a aquesta fita amb el rigor de qui vol fer la "feina ben feta". I aquí estem.

Per celebrar-ho, us oferim una portada de luxe de la nostra companya i artista Serafina Balasch. Unes càlides mans que, a poc a poc, van brodant el logo de *Sió*. De música de fons, les paraules

de la Sera: "punt a punt, paraula a paraula, en fem 60".

Commemorarem aquest aniversari amb un seguit d'actes al llarg de tot l'any. El primer el durem a terme el diumenge 7 d'abril amb una sessió acadèmica a la sala de plens de l'Ajuntament i, posteriorment, amb un dinar de germanor. Col·laboradors, lectors, anunciants, amics, hi sou tots convidats.

Hi ha la creença que quan s'arriba a certa edat, sobretot entrada a la maduresa, és bo mirar al passat i fer balanç de tot el que s'ha viscut. A *Sió* ja albirem el futur, i ho

fem treballant en una nova imatge de la revista per fer-la més moderna i atractiva, adequada als nous temps. També renovarem el nostre espai web perquè resulti més dinàmic i engrescador per a tothom. De tot n'anirem parlant.

Els últims mots d'aquesta editorial són per l'agraïment a tots els que, mes a mes, ens feu costat llegint *Sió*. Esperem que cada vegada sigueu més.

Afectuosament.

CRÈDITS

Redactora en cap: Anna Bertran. **Redactors:** Ramon Bernaus, Josep Bertran Mitjavila, Vítor M. Cabral, Mariona Cots, Margaret Palou, Joan Pijuan, Joan Puig, Josep Rovira, Anna Santacreu i Rosa Maria Sera. **Col·laboradors:** Xavier Asensio, Serafina Balasch, Ricard Bertran, Virgínia Costafreda, Jaume Cots i Robert Penella. **Responsable pàgina web:** Ramon Bernaus Vila.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració de:

Membre de:

**Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988 ■ Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989 ■ Torronaire d'Honor 2004
Pregoner Festa Major d'Agramunt 2007 ■ Premi Culturàlia 2007 ■ Premi Victorina Vila 2018 ■ Premi a la Millor Portada de la Premsa Comarcal 2022**

Imprimeix: Impremta Barnola, SL - Dipòsit Legal: L-138-1964

Redacció i Administració: C/ Ensenyament, 17 - Apartat de Correus, 10 - 25310 Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 46 € - Número solt: 4,30 €

Per a subscripcions i anuncis: Vítor M. Cabral. Tel. 672 68 47 19 - secretaria@revistasio.cat

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col·laboradors a *Sió*, han d'estar escrits a màquina, signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arriben a *Sió*, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) fins el dia 6 del mes en curs.

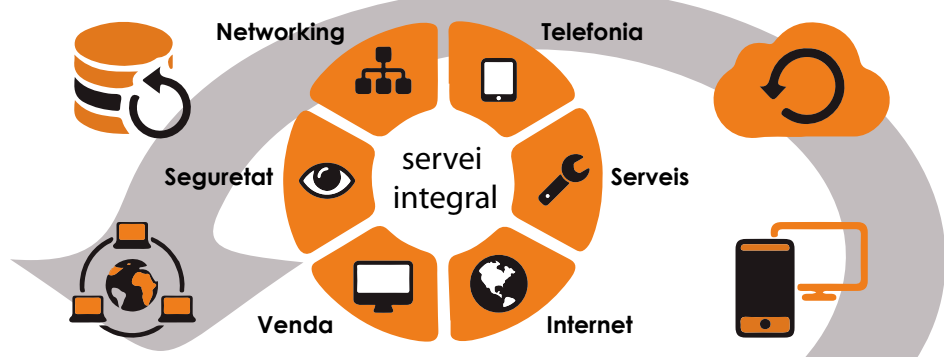
Lidia Martorell Soldevila
Núm. Col. 4483

Francesc Miret Badia
Núm. Col. 7266

Horari: de dilluns a dijous, de 8 a 20
divendres, de 8 a 14

Oferim els tractaments d'oclusió i articulació, estètica i cosmètica dental, cirurgia bucal i implants dentals, odontologia conservadora i preventiva, odontopediatria, ortodòncia, pròtesis dental i periodòncia.

Av. d'Agustí Ros, 5, 1r, 2a - Tel./Fax 973 39 01 40 - AGRAMUNT
clinariberadelsio@infomed.es www.centresodontologiaintegrada.com

72dpi :: C/Clos, 21 - 25310 - Agramunt - Lleida :: Tel.: 973 390 660 :: Email: info@72dpi.cat

Dia Internacional de la Dona

JOAN PIJUAN

Assistents a la lectura del manifest del 8M davant l'ajuntament.

A baix a la dreta, la psicòloga Neus Planell durant la seva xerrada.

Lectura del manifest institucional.

Agramunt es va sumar a la commemoració del Dia Internacional de la Dona, 8 de març, amb la realització de diferents actes al llarg de la setmana.

El dijous dia 7 es va realitzar a l'Espai Cívic la xerrada

Empodera't, tu pots, a càrrec de la psicòloga Neus Planell. Planell va destacar que estar empoderat significa "ser capaços de decidir i prendre responsabilitats de les nostres decisions", afirmant que nosaltres som els únics que tenim

dret a decidir per nosaltres mateixos. I en aquest sentit va detallar una sèrie de premisses que hauríem de tenir en compte per empoderar-nos com són creure en nosaltres mateixos, conèixer les nostres habilitats i defectes, saber

JOAN PIJUAN

JOAN PIJUAN

JOAN PUJAN

Actuació del grup musical Llegums.

A la dreta, exposició a l'Espai Cívic.

El mateix dia 8, a les 12 del migdia, es va fer davant de l'Ajuntament l'acte institucional.

cap a on volem anar, ser positius i utilitzar un llenguatge positiu, canviar les creences, perseverar i tenir assertivitat.

El mateix dia 8, a les 12 del migdia, es va fer davant de l'Ajuntament l'acte institucional. Membres del Consistori i treballadors de l'Ajuntament van fer lectura del manifest que ha reivindicat el dret de les dones a la igualtat en tots els àmbits de la vida personal, social i professional. També van intervenir membres de l'Associació de Dones l'Esbarjo amb la lectura de la

Concert del Cor Galindaina.

JOAN PUJAN

JOAN PUJAN

Declaració institucional del 8-M, que enguany reivindica el paper clau que han jugat i juguen els drets sexuals i reproductius en la lluita feminista a escala global, "el dret al propi cos és un dret essencial de tots". L'acte va cloure amb l'actuació musical del grup Llegums.

A les 9 del vespre es va fer al Casal Agramuntí l'espectacle *La vida d'una dona*, concert del Cor Galindaina emmarcat en el cicle d'arts escèniques i musicals Brots. El Cor Galindaina, format

l'any 2020 a Tàrraga i dirigit per Heura Gaya, va oferir un recorregut al llarg de la vida de la protagonista a través de cançons infantils, de jocs, d'amors i desamors, de gresca, espirituals, goigs... Tot una vida en cançó.

Del 12 al 22 de març es va poder veure a l'Espai Cívic l'exposició *Dones que donen nom a Lleida*, de l'Àrea d'Igualtat de la Diputació de Lleida. Es tracta d'una exposició d'il·lustracions de l'artista Paco Ermengol dedicades a Aurembiaix d'Urgell, Margarida Rugall, Zoe Rosinach, Martina Castells, Maria Rúbies, Victorina Vila, Teresa Torrella, Dolors Piera, Aurèlia Pijoan, Concepció González, Rosa Viñals i Maria Mercè Marçal, dones representants d'èpoques molt diverses, des del segle XII i fins a l'actualitat i que van ser rellevants per la tasca que van dur a terme. Es tracta d'una exposició que mostra la biografia i les imatges de 12 dones del territori que han destacat en diferents camps com la ciència, la cultura, la política.

JOAN PUJUAN

Sortida de la cursa-caminada.

Cursa de la Dona

Un altre dels actes commemoratius del Dia Internacional de la Dona va ser l'organització de la 12a Cursa de la Dona el diumenge 10 de març.

Com en les passades edicions la prova continuà essent no competitiva i oberta a tothom. La participació va ser de rècords, de més de 900 ins-

crits, els quals van poder participar en una caminada de 6 km o en una cursa de 8 km. La inscripció costava 6 euros que incloïa samarreta identificativa i avituallament a l'arribada. Com els altres anys, un euro de la inscripció anava destinat a l'Associació Catalunya Contra el Càncer.

Abans de la cursa es van or-

ganitzar diverses activitats a la plaça del Mercadal per fer un matí lúdic-festiu: una sessió de zumba amb Fitmunt Gimnàs, un taller de pinta cares on els més menuts se la van poder pintar amb els colors característics de la Cursa de la Dona i fer-se fotos en un *photocall* que hi havia instal·lat a la plaça. A les 11 del matí tots

A baix a la dreta, parada de l'Associació Contra el Càncer.

Sessió de zumba amb Fitmunt Gimnàs.

JOAN PUJUAN

JOAN PUJUAN

JOAN PUJAN

Taller de pinta cares.

JOAN PUJAN

Molts grups es van immortalitzar en el photocall instal·lat a la plaça.

JOAN PUJAN

Avituallament a l'arribada a la plaça del Mercadal.

A la dreta, parada de la Plataforma Agramunt amb Palestina.

JOAN PUJAN

els participants acompanyats pel grup de tabalers de l'Espetec, es van dirigir cap als

Dipòsits des d'on es realitzà la sortida oficial. Entre tots els participants es va fer un

sorteig de productes i regals donats per empreses i entitats locals col·laboradores.

JOSEP ROVIRA

Més de 900 persones van participar a la cursa no competitiva amb el recorregut habitual cap a Puigverd.

Els motards vinguts d'arreu van ocupar la plaça Fondandana amb les seves luxoses motos.

Vista general d'un dels pavellons amb els cotxes exposats.

Agr'auto

Com ja és tradició, en el marc del certamen es va celebrar el diumenge al matí la 15a Trobada Motera organitzada pel Club Motorrons d'Agramunt que va reunir uns centenars d'aficionats a les motos a pesar del mal temps.

Els expositors amb les autoritats després dels parlaments.

Els dies 24 i 25 de febrer es va celebrar a la vila la XXII edició de la Fira Agr'auto dedicada als vehicles d'ocasió. El certamen comptà amb la participació dels sis concessionaris i tallers locals: Auto Corbella, Tallers J. Valls, Castro Motor, Autoserveis del Sió, Rubèn Automoció i Tallers Bertran, que van exposar un total de 115 vehicles distribuïts entre els pavellons firal i esportiu. Seguint amb la iniciativa d'edicions passades, per tal d'incentivar les vendes els concessionaris agramuntins van sortejar un viatge per a dues persones entre tots els compradors d'un cotxe en el marc del certamen.

La inauguració oficial es va fer el dissabte a les 11 del matí a càrrec del president de la Diputació de Lleida, Joan Talarn, que va destacar que les fires són elements dinamitzadors del territori, "són un element social de trobada que ajuda a fer xarxa i territori". Per la seva part, l'alcaldessa, Sílvia Fernández, va destacar la consolidació d'Agr'auto dins del calendari firal com "un dels millors aparadors del potent teixit empresarial local". Per altra banda, la directora de la Fira, Tamara Lombardo, va posar en valor la recuperació dels dos pavellons per oferir una exposició més àmplia dels vehicles.

Un any més l'organització de la Fira va seguir apostant per la mobilitat sostenible, i en aquest sentit programà el dissabte a la tarda una xerrada tècnica sobre els vehicles de gas i d'hidrogen a càrrec d'Arnau Macià, director tècnic del Grup HAM.

Per altra banda, durant tot el dia s'habilità un espai per als més petits amb un circuit de cotxes de ràdio control.

A banda dels tallers, enguany la Fira comptà amb una exposició d'autocaravanes i campers de lloguer d'una empresa local i la d'un Peugeot Talbot de 1989 amb el qual un jove local va participar a l'Uniraid 2024.

Com ja és tradició, en el marc del certamen es va celebrar el diumenge al matí la 15a Trobada Motera organitzada pel Club Motorrons d'Agramunt que va reunir uns centenars d'aficionats a les motos a pesar del mal temps. La jornada va començar amb un esmorzar solidari a benefici de l'entitat Acció pels Pobles. La recaptació va ser de 1.235 euros. I continuà amb una ballada country per part de diverses colles. La trobada va acabar amb un sorteig de ▶

JOAN PULJAN

JOAN PUJAN

JOAN PUJAN

Els Motorrons d'Agramunt i membres de l'entitat Acció pels Pobles preparant l'esmorzar. A dalt, els motards resguardant-se de la pluja.

JOAN PUJAN

JOAN PUJAN

Ballada de country.

A la dreta, sorteig entre tots els participants.

Arnau Macià durant la seva conferència sobre combustibles alternatius.

JOAN PUJAN

diversos regals entre tots els participants.

Xerrada sobre combustibles alternatius

El dissabte, 24 de febrer, a la fira Agrauto va tenir lloc una conferència sobre els

combustibles alternatius. Arnau Macià, director tècnic del Grup HAM, va exposar els pros i els contres del gas natural i de l'hidrogen aplicats a la mobilitat de cotxes, camions i autocars. Es tracta de combustibles que fa poc que s'estan implementant als vehicles i que, en bona mesura, s'estan experimentant, al costat de l'electricitat.

Pel que fa al gas natural, els pros són que suposa una total reducció d'elements contaminants, també una reducció de les emissions de CO2, un preu més competitiu que el gasoil i la benzina (d'un 30%), una tecnologia força desenvolupada i una xarxa de "gasineres" bastant important. Cal tenir present

que els motors amb gasolina poden funcionar igualment amb gas. La contra és que en l'actualitat hi ha pocs models disponibles que funcionin amb gas.

En canvi, l'hidrogen és més difícil d'obtenir i traslladar; genera CO2 que pot ser emès a l'atmosfera o capturat per a usos posteriors; es pot obtenir a partir del gas natural, de l'aigua mitjançant l'electròlisi (sistema que és més car) o d'alguns pocs jaciments. De moment, la tecnologia de l'hidrogen no està gaire desenvolupada i els punts de recàrrega són molt minsos en l'actualitat.

La xerrada va acabar amb un seguit de preguntes i opinions per part d'alguns dels assistents a l'acte.

Coquetes del Forn-Pastisseria Camats solidàries amb el càncer infantil.

Montse Clavé és tècnica en atenció socio sanitària, integradora social i educadora d'educació especial. La seva experiència professional l'ha dut a publicar aquesta col·lecció adreçada a la gent gran.

El Forn-Pastisseria Camats solidari amb el càncer infantil

Amb motiu del Dia Internacional Contra el Càncer Infantil, 15 de febrer, el Forn-Pastisseria Camats va endegar la iniciativa "la Coqueta Solidària" amb la finalitat de recaptar fons en benefici de l'Hospital Sant Joan de Déu de Barcelona.

Fins a finals de mes les persones interessades en col·laborar en aquesta iniciativa solidària van poder comprar aquestes coquetes de vidre a canvi d'un donatiu de 2 euros. Tots els fons recaptats es destinaran a la investigació del centre sanitari.

L'objectiu del Dia Internaci-

onal Contra el Càncer Infantil és la sensibilització i conscienciació de la societat sobre aquesta malaltia i sobre la necessitat que tots els nens del món amb càncer tinguin accés a un diagnòstic i tractament adequats.

Presentació del quadern Família, poble i ofici

L'Espai Cívic va acollir el dijous 15 de febrer la presentació del quadern *Família, poble i ofici*, a càrrec de l'autora Montse Clavé. Es tracta del primer quadern de la col·lecció "Fer-se gran, quin regal!" pensada per treballar la memòria de les persones grans.

Clavé indica que el quadern es basa en treballar la memòria mitjançant un contingut molt proper i familiar a la persona. En aquest quadern la gent gran troba activitats que els fan pensar en la família, l'ofici i el poble on han viscut tota la vida.

Montse Clavé és tècnica en atenció socio sanitària, integradora social i educadora d'educació especial. La seva experiència professional l'ha dut a publicar aquesta

col·lecció adreçada a la gent gran.

Presentació llibre

El dijous 15 de febrer va tenir lloc a la sala de plens de l'Ajuntament la presentació del llibre *Morir era plegar de viure? Noves mirades sobre Guillem Viladot* (Pagès Editors), publicació que ha anat a cura de Joan Ramon Veny-Mesquida. La presentació va anar a càrrec de Francesco Ardolino, professor de la Universitat de Barcelona; Pau Minguet, director de la Fundació Guillem Viladot; i Joan Ramon Veny-Mesquida, director de la Càtedra Màrius Torres.

El volum aplega la major part de les intervencions que es van fer durant el Simposi Viladot, una trobada científica celebrada com a aportació acadèmica de la Càtedra Màrius Torres a l'any de commemoració del naixement del poeta amb la voluntat d'oferir una visió tan polièdrica com l'obra mateixa de Viladot. Una visió construïda per investigadors especialistes en cadascun dels àmbits en què es va desenvolupar l'obra de l'agramuntí, amb anàlisis que han de constituir una eina indispensable per a futures recerques i lectures.

Els diferents articles tracten sobre la seva poètica, la poesia visual, el sonet, la col·lecció de llibres *Lo Pardal*, les memòries, l'artículisme polític, la narrativa per a adults, la narrativa infantil, la seva relació amb Leandre Cristòfol i Felipe Bosso, la seva possible projecció a la cultura anglesa i sobre el seu fons personal.

JOAN PUJAN

Montse Clavé en la presentació del quadern a l'Espai Cívic.

JOAN PILIQUAN

Francesco Ardolino, Joan Ramon Veny-Mesquida i Pau Minguet durant la presentació del llibre a la sala de plens.

Els autors són: Jaume Pont, Margalida Pons, Joan Ramon Veny-Mesquida, Pau Minguet, Joan Puig Ribera, Francesc Foguet, Francesco Ardolino, Enric Falguera, Manuel Guerrero, Glòria Bordons, Lousie Johnson i Teresa Ibars.

La presentació del llibre es va completar amb la xerrada *Viladot a partir de Viladot: «llegir» la poesia concreta*, a

càrrec de Joan Ramon Veny-Mesquida.

Òmnium Segarra-Urgell

Els divendres 16 de febrer i 15 de març Òmnium Segarra-Urgell va oferir al Casal la projecció dels curtmetratges participants als Premis VOC – Festival Òmnium de Curtmetratges. Els Premis Versió Original en Català (VOC) és un projecte impulsat per Òmnium Cultural amb la finalitat d'estimular la producció de curtmetratges de qualitat en català, contribuir a la seva difusió i ampliar-ne el públic. És un festival únic que arriba a més de 90 sales d'arreu dels Països Catalans simultàniament durant els mesos de febrer i març.

Els curtmetratges seleccionats fan valer la qualitat per sobre de la quantitat. Les obres representen una mostra de la qualitat, diversitat i risc de la creació cinematogràfica en català en el format del curtmetratge de tota mena

d'hibridacions de gènere, posant en especial atenció en el talent emergent.

Els espectadors van poder participar en el premi del públic votant el curtmetratge que més els va agradar.

Cicle Brots

El dissabte 17 de febrer va començar la 6a edició del cicle d'arts escèniques i musicals Brots amb la representació de l'espectacle *Petit Univers*, de Marcel Gros al Casal Agramuntí. L'espectacle ha estat reconegut amb el premi al millor espectacle per a públic infantil i familiar, Feria de Teatro Castilla y León – Ciudad Rodrigo 2023.

Marcel Gros ens proposa amb *Petit Univers* un viatge a la infància, tot explicant la història de "La Pilota més grossa del món". Barrejant somnis, records i imaginacions confecciona l'espectacle en viu i en directe com si es tractés d'un llibre il·lustrat.

El divendres 1 de març es va realitzar el segon espectacle programat, *La nit del peix kiwi*, escrita i dirigida per Josep Julien, un monòleg interpretat per Santi Ricart.

L'obra és un thriller hipnòtic i intimista amb tocs de comèdia, estrenada a la Sala Flyhard la temporada 22/23, que ens endinsa a la ment d'un actor que passa un mal moment.

Una nit, el peix kiwi de la peixera de casa se'l mira directament als ulls i se li revela com una profecia. Atrapat fa temps en un laberint de frustracions professionals i personals, tip de tot el que l'envolta i de la vida a què s'ha vist abocat, decideix agafar les

Imatge d'una de les projeccions.

F. FONT: ÒMNIMUM SEGARRA-URGELL

El pallasso Marcel Gros va fer gaudir als més petits de la casa.

Espectacle per fer reflexionar sobre l'ús dels telèfons mòbils.

Monòleg de Santi Ricart a *La nit del peix kiwi*.

regnes i fugir endavant.

El dimecres 6 de març es va programar una obra dirigida als escolars, *Alicia al país*

dels mòbils, una producció de Viu el teatre amb una adaptació actual que Marta Buchaca fa del clàssic de Lewis Carroll,

Alicia al país de les meravelles.

L'obra explica la història d'una nena que rep un regal molt especial pels seus 10 anys, el seu primer mòbil. L'ansia de recuperar el mòbil robat, la portarà a fer un viatge ple de fantasia en un peculiar país per recuperar-lo. Durant el camí diferents personatges fantàstics la faran reflexionar sobre l'ús d'aquestes tecnologies.

L'objectiu d'aquesta adaptació és que tant els nens com els adults reflexionin sobre l'ús responsable i coherent dels telèfons mòbils.

Un moment de la xerrada de Màrius Torrents.

Màrius Torrents a la Garba

El dissabte 17 de gener el col·lectiu local Garba va oferir a l'Espai Guinovart la xerrada "Pinzellades de la història: Sexe, corrupció i impunitat a l'Espanya del segle XIX" a càrrec de l'historiador i professor de secundària, Màrius Torrents.

Zoe Valero premi PIMEC

La PIMEC Autònoms va celebrar el dimarts 20 de febrer la 2a Nit dels Autònoms de Catalunya, durant la qual va fer entrega de sis premis en reconeixement de la trajectòria professional destacada ▶

FONT: TORRONS FÈLIX

Zoe Valero amb el premi atorgat en reconeixement a la capacitat de reinvençió.

dels autònoms i les autònomes amb l'objectiu de fer visible l'activitat d'aquest col·lectiu com a factor clau pel creixement socioeconòmic, així com en la creació de riquesa i ocupació.

Entre els premiats hi va haver l'agramuntina Zoe Valero, de Torrorns Fèlix, que va rebre el reconeixement a la capacitat de reinvençió. Premi atorgat per la seva capacitat de reinventar-se en la indústria dels torrons d'autor, competint amb èxit amb les grans companyies, gràcies a la utilització d'ingredients locals

i tècniques artesanals, que ajuden a garantir la continuïtat del seu negoci amb determinació.

De les comarques lleidatanes també fou reconeguda l'entitat AECC-Catalunya contra el Càncer Lleida per l'acció de suport a les persones autònomes afectades per la malaltia.

Acte de l'ANC

El divendres 23 de febrer l'ANC Agramunt-Ribera del Sió per la Independència va acollir a l'Espai Cívic una xerrada informativa sobre la "Lista Cívica per la Independència" que va comptar amb la presència de la presidenta de l'ANC, Dolors Feliu.

En el Full de ruta de 2022 de l'ANC s'hi inclou per primera vegada la idea d'impulsar una llista cívica a les eleccions al Parlament de Catalunya. En el Full de ruta de 2023 s'hi manté la iniciativa i s'hi especifica que tindrà la forma d'una agrupació d'electors. Ara, l'ANC està fent una campanya pel territori donant a conèixer la consulta telemàtica que es durà a terme

JOAN PILJUAN

A baix, exposició 10 anys de l'Assemblea Nacional Catalana. A baix a la dreta i a dalt, xerrada de Dolors Feliu i el públic escoltant-la.

JOAN PILJUAN

JOAN PILJUAN

L'artista Xavier Masero i Maria Guinovart al Petit Espai.

En aquesta exposició Xavier Masero ens proposa una “visita guiada” al seu interior més íntim i profà, amb la qual intenta esbrinar de què estem fets més que del perquè estem fets.

Nova sessió d'Atrapacontes a la Biblioteca.

JOAN PUJAN

a través de la web l·listacivica.cat.

Per altra banda es va inaugurar l'exposició “10 anys de l'Assemblea Nacional Catalana” que es va poder veure fins al 8 de març.

La mostra consta de 24 plafons agrupats en sis volumètrics que contenen tota la història de l'organització, des de la primera Assemblea al Palau Sant Jordi, passant per la Via Catalana i les manifestacions multitudinàries amb més de dos milions de persones a Barcelona, l'adaptació a la Covid i el retorn als carrers el 2021.

La mostra també cobreix la lluita pel dret a l'autodeterminació, el referèndum i la declaració d'independència; a més de la repressió de l'Estat espanyol a l'independentisme, el judici i l'empresonament dels presos polítics i la persecució als exiliats; fins arribar a les prop de 3.300 persones que han estat processades judicialment, ferides, investigades o detingudes en

accions o mobilitzacions relacionades amb el procés.

També passa per la feina que l'entitat ha fet quant a denúncia i creació d'estructures d'estat. Finalment, l'exposició celebra la seva força vital: el Voluntariat, un dels grans pilars i la clau de l'èxit de les grans mobilitzacions.

Xavier Masero al Petit Espai

La Fundació Espai Guinovart va inaugurar el diumenge 25 de febrer al Petit Espai l'exposició *Viatge a l'interior* de l'artista barceloní Xavier Masero. En aquesta exposició Xavier Masero ens proposa una “visita guiada” al seu interior més íntim i profà, amb la qual intenta esbrinar de què estem fets més que del perquè estem fets.

Les obres exposades han estat concebudes com a visions de l'escenari on succeeix la vida; com un conjunt de plaques d'un microscopi que no ens apropa tant al nostre interior sinó al funcionament d'un tot complex i fascinant.

La mostra es podrà visitar fins al 23 de juny.

Atrapacontes

En el marc dels actes de celebració del Dia Internacional de la Dona, la Biblioteca Municipal Guillem Viladot va oferir una nova sessió de l'Atrapacontes que va anar a càrrec del grup musical “les Llegums”, les quals van explicar el conte *El nen que no volia ser blau i la nena que no volia ser rosa*. Per cloure la seva participació van cantar la cançó *Imagine* de John Lennon, que va estar acompanyada de llenguatge de signes. ■

TORRONS *Vicens* des de 1775

Des de 1775 Guardem l'Autèntica Tradició del Torrò d'Agramunt

Durant més de dos segles, de generació en generació, l'empresa **VICENS** transmet en els seus productes l'herència dels mestres artesans torronaires, avalats per l'ús de les primeres matèries nobles de la nostra terra, l'ametlla, l'avellana, el sucre i la mel s'uneixen per a crear una autèntica obra d'art.

TORRONS VICENS posseeix l'indicació geogràfica protegida, del torrò d'Agramunt, certificat europeu que garanteix la qualitat dels nostres torrons.

... I ARA, A AGRAMUNT, TAMBÉ PODEU VISITAR EL NOSTRE MUSEU.

TORRONS
Vicens
des de 1775
AGRAMUNT

MUSEU
del TORRÒ
i la XOCOLATA

Veniu a descobrir un espai cultural, on podreu conèixer la història del torrò i de la xocolata, així com la trajectòria de l'empresa **TORRONS VICENS**.

A l'obrador podreu veure com s'elaboren artesanalment els nostres torrons i, a la botiga, trobareu tots els productes **VICENS**.

Gaudiu d'una visita plena d'experiències i sensacions que no us deixaran indiferents.

HORARIS DE VISITA:

Dimarts a dissabte:
de 10,30 a 13,30h i de 15,00 a 19,00h.

Diumenges i festiu:
de 10 a 15h
museu@vicens.com

OBRADOR · BOTIGA · MUSEU
Ctra. de Tàrrega, 1 · 25310 Agramunt
Tel. 973 390 607 · torrons@vicens.com

Elaborats amb productes de proximitat

TORRONS VICENS...el Torrò, Torrò.

www.vicens.com

Salutació, Sió!

Amic com soc d'Agramunt i de la Ribera, i de molts riberencs, i de la cultura que aquest terrer emana, em plau adreçar una salutació –que és alhora institucional i personal– a la revista *Sió*, en el seu feliç seixantè aniversari.

Que la Ribera del Sió i Agramunt excel·leixen no sols pels seus productes alimentaris sinó també –goso dir que sobretot– per la seva Cultura, amb majúscules, és un fet que no seré pas jo qui us el vingui a descobrir. La suma de dues fundacions d'art contemporani de nivell nacional –per no dir que mundial, i l'exageració seria escassa–, tant pel que fa al seu llegat històric (segle XX purament destil·lat) com pel que fa a la seva potència present (i futura, ningú no en té cap dubte), amb d'altres esdeveniments i iniciatives tant del teixit associatiu com de la corporació

municipal d'Agramunt, i d'altres ajuntaments de la comarca (perquè la Ribera del Sió és una *comarca*, ho afirmo, encara que –de moment– no sigui *oficial*), aquesta suma que no pot ser sinó positiva, ens en dona la mesura, i us projecta amb potència arreu del país i més enllà.

I doncs de tot això, i de la vida del dia a dia, dels carrers i els comerços, dels estudis i les escoles, de la lletra i la fruita, del temps que mai no s'atura però mai no passa del tot, se n'ocupa amb un amor i una cura immensos la revista *Sió*, la gent de la revista *Sió* – que és d'aquella gent imprescindible, encara que sovint anònima, o poc coneguda, que no sols fa vila i fa poble, sinó que fa país, i en fa vida. Per molts anys!

Albert Turull

Director dels Serveis Territorials a Lleida del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya

Festa del seixantè aniversari de la revista Sió

Diumenge 7 d'abril

La Revista SIÓ convida tots els seus subscriptors i lectors en general, anunciants, col·laboradors i entitats agramuntines a participar en la festa del seu 60è aniversari

13 h Acte acadèmic a la sala de plens de l'ajuntament

14 h Dinar de germanor al restaurant Blanc i Negre

Durant el dinar, i com a record de la trobada, a tots els assistents se'ls obsequiarà amb la reproducció d'una il·lustració numerada i signada per la seva autora, la nostra companya i artista Serafina Balasch.

Preu del dinar: 40 euros

Per fer la reserva del dinar, fins el dia 3 d'abril, teniu dues opcions:

Apuntar-vos a l'Oficina de Turisme (cal fer el pagament en el moment de la inscripció).

Transferència bancària a Caixa Guissona ES11 3140 0001 90 00120480000. Concepte: Dinar Sió / nom i cognom

Un dels millors testimonis que tenim de la transformació d'Agramunt i de la Ribera del Sió dels darrers anys és el llegat gràfic i fotogràfic que en preservem, a més de les experiències de les persones que hi vivim. Per conèixer la història d'un poble, les seves realitats socials, culturals, esportives, generacionals, la seva gent, les seves vivències..., cal haver-hi viscut i, sobretot, cal haver tingut cura de preservar tots els testimonis o referents, per insignificants que semblin. Per això, calen persones que tinguin la cura d'escriure, de guardar, de capturar moments i, especialment, que tinguin la sensibilitat de preservar tot aquest llegat i després compartir-lo. A Agramunt i la Ribera del Sió, des de fa 60 anys tenim el privilegi de comptar amb la revista *Sió*, que és qui n'ha estat l'encarregada que tot això passi i de treballar ininterrompudament i de manera altruïsta, no només per informar-nos del que passa a Agramunt i la Ribera del Sió, sinó també de recollir gràficament el nostre testimoni per tal de poder mantenir la nostra identitat, la nostra cultura i, en definitiva, el nostre batec.

Tot això ha estat gràcies a les persones que han format part dels diferents equips de redacció i de col·laboradors, que han treballat constantment i amb compromís tant amb la nostra llengua, com amb la nostra cultura. Indiferentment dels fets ocorreguts durant aquests 60 anys, ininterrompudament la revista *Sió* no ha faltat cap mes a les nostres llars. I tot això tampoc no hauria estat possible sense els subscriptors, els anunciants, les entitats i també els lectors que han donat vida a la publicació fins a arribar a la 721 edició que avui tenim a les nostres mans, i així també fins al punt de convertir-se en una eina imprescindible de la nostra memòria històrica, de la qual ens en sentim tots molt orgullosos.

La revista *Sió* ha estat des de sempre un dels fidels mitjans de comunicació de l'actualitat agramuntina i un dels instruments que ha reflectit la veu crítica i transformadora dels moviments socials de les nostres terres. També ha estat el mitjà que ens ha permès viatjar a temps passats i ens ha fet empatitzar amb els nostres avantpassats i copsar la seva quotidianitat.

I no voldria acabar sense fer un es-

ment molt especial als membres de *Sió* que ara no tenim entre nosaltres, que també han format part de l'equip redactor o col·laborador, i també han dedicat el seu temps a la revista *Sió*, perquè aquestes persones també han fet possible que avui puguem celebrar aquest 60è aniversari.

Gràcies a l'esforç, dedicació i saber fer de les persones que heu format part del col·lectiu de la revista. Durant aquests 60 anys podem dir que la revista *Sió* s'ha convertit en un servei imprescindible de les nostres contrades i un nexa de connexió entre els diferents pobles de la Ribera del Sió, on tothom hi ha pogut tenir veu, fins a arribar al punt de ser una eina necessària per poder mostrar la nostra idiosincràsia, tot eternitzant la nostra ànima com a poble.

Enhorabona i endavant! Per molts anys més de la revista *Sió*!

Sílvia Fernández i Tarragona
Alcaldessa d'Agramunt

Val a dir, per avançat, que em fa molta il·lusió poder dirigir unes paraules de felicitació i agraïment a tota la gent que forma part de la revista *Sió*, des de la direcció, a l'equip redactor, als col·laboradors, editors... Seixanta anys són molts anys dedicant de manera altruïsta les vostres hores personals. El que demostra, sens dubte, la vostra estima per Agramunt, la seva gent i la seva història.

Personalment, tinc plena consciència del valor que suposa per al municipi l'existència de la revista *Sió*. La premsa local és important pels seus valors de proximitat, de territori, pel tractament dels continguts municipals sense perdre de vista l'actualitat global, però

també és un servei, un altaveu de la ciutadania, de les entitats de la vila, de les empreses i comerços, dels partits polítics, etc. Tot això sense oblidar la gran tasca per la qual sempre s'ha caracteritzat la revista, la de salvaguardar i divulgar la nostra història.

La revista *Sió* s'ha sabut adaptar al llarg del temps. Com deia Charles Darwin, és aquell que més s'adapta als canvis el que sobreviu, no pas el més fort o el més intel·ligent. Mirant les revistes des dels inicis s'aprecia l'evolució, no només lingüística sinó també en contingut i forma. Una tasca excel·lent, tenint en compte a més que no es tracta d'un equip de persones professionals amb dedicació exclusiva sinó que

tots i totes teniu les vostres feines, que la vostra dedicació és completament desinteressada i que, com acostuma a passar en l'àmbit cultural, sovint no es disposa dels recursos necessaris per desenvolupar els projectes tal com ens agradaria.

No vull acabar aquest escrit, com ja he esmentat anteriorment, posant en

valor el que sens dubte, des del meu punt de vista condicionat per la meva formació, és clar, ha estat la gran tasca i singularitat de la revista: la de salvaguardar i divulgar la nostra història i memòria. I és per això que des de l'Ajuntament, que sempre ha recolzat

en més o menys mesura la vostra feina, us fem una picada d'ullet davant del nou repte que tenim sobre la taula, el de construir un Arxiu Municipal que, d'una vegada per totes, ens permeti donar cabuda i preservar el nostre patrimoni documental en les condicions

adequades i al mateix temps difondre i garantir l'accés a la informació.

Així doncs, moltes felicitats i per molts anys més!

Amanda Cardona i Alcaide
Regidora de Cultura

Enhorabona a la revista *Sió* pels seus seixanta anys de publicació

Des de la seva primera publicació fa sis dècades, la revista *Sió* ha estat una font inestimable de coneixement, d'inspiració i de connexió per la nostra premsa. La publicació, **dona cobertura informativa i cultural a la Ribera del Sió.**

En aquesta ocasió tan especial, celebrem amb goig i gratitud els 60 anys d'història, èxits i compromís amb el periodisme local i de qualitat. Amb el periodisme que informa d'allò que succeeix i des d'on té lloc; que fa pedagogia, sempre des del respecte més profund als lectors i lectores, i que, a la vegada, aprèn allò que la ciutadania pot ensenyar-nos a tots aquells que ens dediquem al periodisme.

Són 60 anys en què el Col·lectiu de Redactors d'Agramunt s'hi ha dedicat, mes a mes, a informar, a recollir les històries de les persones; a recopilar els fets més rellevants, allò que preocupa la ciutadania; a difondre l'agenda del dia a dia; a informar sobre les accions de govern i, a través dels seus columnistes, a opinar sobre els fets. Altrament, com no podria ser d'una altra manera, la publicació és una mostra gràfica dels darrers 60 anys d'un valor incalculable.

Vull fer un esment especial a les seves editorials. Redactades amb un text proper, directe i assenyat, sempre han sigut una manifestació del moment concret local, una crònica lliure de les inquietuds i –també– de les celebraci-

ons de la Ribera del Sió. Són cultura, opinió, una mostra de l'autenticitat de la vida local, una defensa de les persones, una al·legació també de la llengua catalana, posant en relleu allò que concerneix la vida local en un moment puntual, però també ampliant el focus quan ha calgut analitzar una qüestió general.

Fullejar la revista cada mes és saber què s'està fent a Agramunt, com és la seva gent, quina és la gestió política, què hi passa –literalment– a la teva contrada, quina és la seva història, què hi fan les entitats, les associacions. És escriure la història d'un lloc concret des del present. Una crònica que ara roman 60 anys.

Més enllà de les històries de vida, no se m'acut una millor manera de conèixer l'evolució de la Ribera del Sió que a través de la seva revista. Si sou de fora, us preguntareu: Com és viure a Lleida? Com viuen a Agramunt, a la Ribera del Sió? Què hi celebren? Com és el seu català? Què els preocupa? **Llegiu la Revista.**

I si sou d'Agramunt, de la zona de la Ribera del Sió: **igualmente, llegiu-la.** Hi sortiu vosaltres.

També vull fer un especial record al periodista Josep Bertran, que va ser-ne director i que ens va acompanyar fins al 2015. Gran periodista i fotògraf, fou reconegut per l'ACPC ara farà 10 anys, en el cinquantè aniversari de la publicació.

I gràcies per ser-hi a Anna Bertran, redactora en cap i als seus redactors i redactores: Ramon Bernaus, Josep Bertran Mitjavila, Vítor M. Cabral, Mariona Cots, Margaret Palou, Joan Pijuan, Joan Puig, Josep Rovira, Anna Santacreu i Rosa Maria Sera. A les persones que hi col·laboren: Xavier Asensio, Serafina Balasch, Ricard Bertran, Virgínia Costafreda, Jaume Cots i Robert Penella. I, evidentment, mercès per la vostra dedicació, Col·lectiu de Redactors d'Agramunt.

La vostra feina i dedicació va més enllà dels premis que ha rebut la publicació (Premi Humbert Torres, 1988; Premi "Tassis-Torrent", 1989; Premi Torronaire d'Honor 2004, Pregoner Festa Major d'Agramunt 2007, Premi Culturàlia 2007 i Premi Victorina Vila 2018).

La revista *Sió* és la crònica de la història dels nostres pobles, de la seva evolució al llarg de les dècades. I és una de les mostres més reals que la premsa comarcal és la premsa de casa.

Ara, mireu cap al futur amb orgull i entusiasme per les pàgines properes de la revista que han de ser escrites.

Francesc J. Fàbregas Bonet
President de l'ACPC

Una altra fita aconseguida

Als meus noranta anys és una satisfacció per a mi poder parlar de *Sió* en els seus seixanta anys d'existència, ja que vaig ser un dels seus fundadors.

Els records afluïren. Els inicis en aquell llunyà 1964, per la meua part, foren d'una inconsciència total. Els altres membres de l'equip no eren companys per la diferència d'edat que ens separava. A conseqüència d'això, no era conscient del que podia representar aquell projecte. La disparitat de criteris, uns més *carques* que els altres, va portar a la dissolució del grup i, conseqüentment, a la possible mort de *Sió*. Per sort no va ser la fi, la revista va seguir endavant amb un nou equip.

Durant aquells anys els diferents alcaldes eren els responsables i directors de la revista. Sortosament, delegaven la direcció a altres persones. Amb l'arribada de la democràcia, el nou alcalde cedeix tots els poders a *Sió*, el que comporta que els seus membres puguin elegir per primera vegada el seu director. Durant aquests anys diverses persones, diguem-ne caps de redacció, han cuidat el funcionament de la revista. Han estat:

Potser em passo, però... soc un enamorat de Sió, dels de llegir en paper, dels de girar un full esperant la sorpresa que m'espera a la pròxima pàgina.

Lluís Pons Serra, Guillem Viladot Puig, Jaume Cots Solé, Josep Bertran Puigpinós i Joan Puig Ribera. Actualment, ho és l'Anna Bertran Solé, la primera dona en ser cap de redacció de la revista. Desitjo molta sort per aquesta nova generació de gent jove.

Sió ha millorat amb el temps, aquelles quatre pàgines del primer número s'han convertit en les vuitanta actuals. Aquestes pàgines porten informació i temàtica d'interès per a tots els gustos, que és el que els vilatans volen i esperen de la revista cada mes. Podria ser més culta? Amb tots els respectes, dubto que tingués l'acceptació d'aquests. Som on som, cal acceptar aquesta realitat i actuar en conseqüència. En aquests anys han passat per la revista una vuitantena de persones, més col·laboradors que redactors. En fi, que és una

història que es podria allargar molt més, però el que podem assegurar és que *Sió* és una eina de cultura i comunicació per a Agramunt.

Potser em passo, però... soc un enamorat de *Sió*, dels de llegir en paper, dels de girar un full esperant la sorpresa que m'espera a la pròxima pàgina. Però he de reconèixer que la tècnica ha canviat i que les noves generacions tenen una altra manera de llegir. Perdurarà aquest format efímer i la immediatesa dels continguts? Serà el paper qui podrà la partida?

Cal donar les gràcies a la gent que fan sortir la revista mes rere mes. Puc assegurar que no és tan fàcil com sembla, ja que tota aquesta dedicació requereix moltes hores. Es fa de manera altruista, per "amor a l'art". De la mateixa manera passa amb els escrits dels col·laboradors. Crec que si un dia la gent de *Sió* comença a cobrar, la revista desapareixerà.

He de confessar que aquest escrit no hauria sortit a la llum sense l'ajuda de la meua neta, Mariona Cots, que a l'ensens forma part de la redacció de la revista.

Llarga vida a *Sió*.

Jaume Cots

Per a subscripcions i anuncis de la revista, us podeu adreçar a

Vítor M. Cabral

Tel. 672 68 47 19

secretaria@revistasio.cat

De pedra picada

Quan el primer exemplar de la revista *Sió* es publicà, jo tot just havia sortit de l'ou, no puc recordar-ho. El que sí sé és que sempre l'he vist formant part del paisatge de casa; ja fos damunt la taula, a l'estanteria de la ràdio (quan encara no teníem televisió), a fora al jardí a l'estiu... i fins i tot al lavabo, on l'excusat era un lloc recurrent de lectura, per acabar finalment a la pila creixent que n'hi havia a l'armari de les golfes.

Des de llavors la revista ha canviat molt, moltíssim. De la mateixa manera que ha canviat Agramunt. En els mil anys d'història de la nostra Vila, aquests darrers seixanta han estat, de lluny, els que han vist la metamorfosi més gran en tots els àmbits: la població, l'urbanisme, els costums, les creences... tot s'ha modificat en algunes coses i, en altres, s'ha capgirat de manera radical.

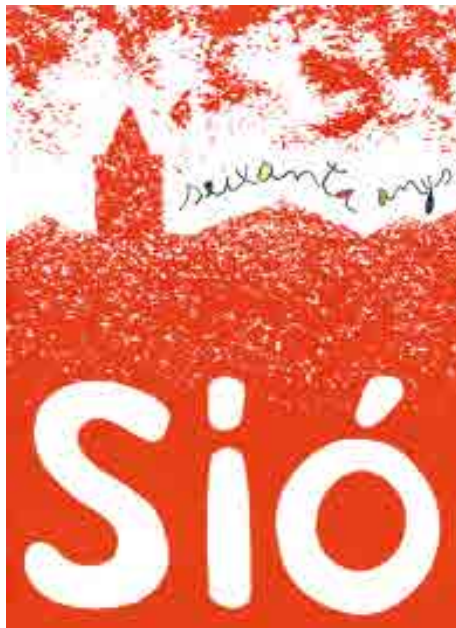
Si un agramuntí traspasat just quan es publicà el primer número de la revista aixequés el cap, seria digne de veure la cara de sorpresa que faria quan s'adonés que ja no tota l'economia del poble gira entorn de la pagesia, que malgrat la mecanització, són pocs, molt pocs, els que poden viure de manera exclusiva de la terra.

Es quedaria esmaperdut en percebre l'amalgama de llengües i races de gent vinguda d'arreu del món, sense haver de pintar un veí per fer de rei Baltasar, o en veure que la gent corre o va en bicicleta per la banqueta del canal (despullat ara dels arbres que l'emmarcaven), no per anar a treballar a l'hort, sinó per gust.

La tristesa l'envairia quan passegés pel centre històric i en copsés la seva desertització, perquè les famílies han anat a viure a algun "xalet" construït en diverses urbanitzacions del voltant, allà on ells en deien "extramuros", i veïes com de pansits han esdevingut el

carrer *Sió* o la plaça Mercadal sense el brogit de la gent explicant-se les coses de la vida i anant a comprar a les tradicionals botigues o tallers situats tocar a tocar, ara ja inexistents.

Que l'aigua sempre ha fet estralls, en excés en forma de rovinada o per defecte, en forma de sequera, segur que ja ho sabia, però que ara hàgim arribat a l'extrem d'haver de tornar a racio-

nar-la, com abans de la construcció del canal, segur que el deixaria perplex, com li deixaria, també, el gran nombre de gossos que els seus amos porten lligats a passejar per tots els racons del poble i, fins i tot, els posen un jerseret a l'hivern.

La seva incredulitat ja seria descomunal en explicar-li que podem veure centenars de canals de televisió, quan ells només tenien la 1 i la "uhf".

Si tot això no fos prou per convèncer-lo de tornar al clot, potser sí que ho faria després d'explicar-li què coi és això de les noves tecnologies, d'internet o de la intel·ligència artificial,

que ens han fet tancar a casa i que ens permeten comprar qualsevol tipus de producte des del sofà.

Però, malgrat tot, sí que podria percebre el moll, les essències del que va ser el seu poble, perquè Agramunt continua i continuarà sent Agramunt mentre l'església segueixi dreçada, s'elabori una tauleta de torró o una presa de xocolata, mentre passejant pel carrer sentim el so d'un instrument assajant... i, sobretot mentre hi continuï havent gent de pedra picada que, individualment o col·lectiva, es mouen en pro de la nostra Vila, gent com la que fa possible que cada mes arribi el *Sió* a les nostres llars.

Estic segur que molt pocs es llegeixen el *Sió* íntegrament (amb la mà al cor confesso que poques vegades ho fet jo mateix), però, qui no té guardat com un tresor algun exemplar on hi ha una crònica sobre aquell fet en què va participar? Qui no ha acariciat amb el capciró dels dits la fotografia publicada d'un familiar o amic absent emmarcada en una elegant sanefa i acompanyada d'un vers d'Espriu o d'en Martí i Pol?

Al capdavant, l'important és que aquest menat de fulls grapats que ens arriba a les mans cada final de mes ens fa sentir orgullosos del nostre gentilici, partícips d'un projecte comú, hereus d'una història compartida, masons d'un espai i d'un temps que haurem de traslladar més enllà de nosaltres mateixos.

Si en un futur (llunyà, espero) la ciència fa possible que puguem tornar a la vida, tinc clar que les primeres coses que preguntaria en aixecar el cap seria si l'església continua al seu lloc, si es fan torrons i xocolata a la pedra i si el *Sió* (el riu), però sobretot la revista, continuen fent el seu curs.

Ricard Bertran i Puigpinós

Reportatge de les entrevistes a *Sió*

Seixanta anys d'entrevistes a *Sió* (1964-2023)

Al llarg de la vida de la revista hem comptabilitzat quatre-centes cinquanta-sis entrevistes de llargades i continguts diversos. Aquesta xifra, però, és un xic enganyosa perquè conté tant entrevistes de poques preguntes que no arriben ni a la mitja pàgina, com entrevistes àmplies que n'ocupen mitja dotzena o més. Ho analitzem tot seguit.

Com a tònica general es pot dir que l'entrevista és una eina informativa que ha anat en augment amb el temps, tant en el nombre com en l'espai que s'hi dedica.

Amb aquesta dedicada a Joan Viladot Puig, s'encetava una sèrie d'entrevistes amb la capçalera de "La nostra gent". Març de 1973.

Introducció

L'entrevista és un gènere periodístic molt usat pels mitjans parlats i escrits. Permet contactar amb persones que tenen coneixements de primera mà d'esdeveniments o fets que han succeït. També permet assabentar-se de la vida o del relat de persones que per alguna causa han estat notícia o han viscut una situació de privilegi que els permet aportar llum d'actes a partir de la seva experiència o dels seus coneixements.

De la mateixa manera que amb el pas dels anys l'informatiu ha anat agafant cos i

de les vuit o dotze pàgines primerenques s'ha passat a les vuitanta o més en l'actualitat, el nombre d'entrevistes i l'extensió dedicada ha anat en augment. Durant el 1964, any del naixement de *Sió*, no s'hi publicà cap entrevista, mentre que el 2023, seixanta anys després, n'hi aparegué excepcionalment trenta-una que suposaren més de setanta pàgines de la revista en tot l'any. Com a tònica general es pot dir que l'entrevista és una eina informativa que ha anat en augment amb el temps, tant en el nombre com en l'espai que s'hi dedica.

Èpoques i capçaleres

Les entrevistes, han tingut uns moments d'esclat determinats i uns moments en què han estat més aviat testimonials. En l'aparició de l'entrevista a *Sió* hi ha hagut algunes èpoques destacables.

– En primer lloc, el 1965, segon any de la revista, s'iniciaren les entrevistes a persones rellevants de la vila sota l'epígraf "**Nuestro personaje**" que, després (potser per un descuit) passà a ser "*El personaje del mes*". En total foren 6 i 3 entrevistes de pàgina i mitja aproximadament. Totes es feren a homes i es redactaren en castellà. L'any següent no se'n publicà cap més. El 1967 es retornà a l'entrevista començant per una de múltiple, el mes de febrer, a sis nous regidors del consistori. El 1968 i 1969 anaren apareixent de tant en tant entrevistes a vilatans que destacaven al poble per alguna qüestió, a l'estil de les de "*Nuestro personaje*". De totes les vint-i-sis d'aquest període, només se'n va fer una de curta a una dona: Montserrat Ribera, per haver organitzat la tuna. Pel que fa a la llengua, Lluís Pons, el setembre de 1969, va fer la primera entrevista en català a Pau Ros, conegut pel *Misoia*, en què explicava amb emoció la troballa de la Mare de Déu del Socors a Saragossa després

◀ **El 1967 es retornà a l'entrevista començant per una de múltiple, el mes de febrer, a sis nous regidors del consistori. El 1968 i 1969 anaren apareixent de tant en tant entrevistes a vilatans que destacaven al poble per alguna qüestió, a l'estil de les de "Nuestro personaje"**

d'haver-ne perdut el rastre durant la Guerra Civil.

– El 1969 Josep Maria Inglés fou nomenat alcalde en substitució de Manuel Mazón. Això suposà que amb el càrrec assumís la direcció de Sió, encara que ell només es dedicà a donar el vist-i-plau de la revista (cosa que també havia fet l'anterior en el càrrec), perquè demanà a Guillem Viladot que se n'ocupés. La mà de l'apotecari de Riella es notà al butlletí que ell dirigí a l'ombra i en el qual va escriure articles i notícies que generalment no signava o ho feia amb pseudònims. Suposem que fou a ell que se li acudí la idea d'encetar un seguit d'entrevistes sota la capçalera de **"La gent del poble"** que s'inicià el març de 1970. Eren en català i es feien a agramuntins que no ostentaven càrrecs destacables, però que podien explicar la seva vida i el seu ofici: l'home de l'aigua (Jaume Farreny), una torronaire (esposa de Joan

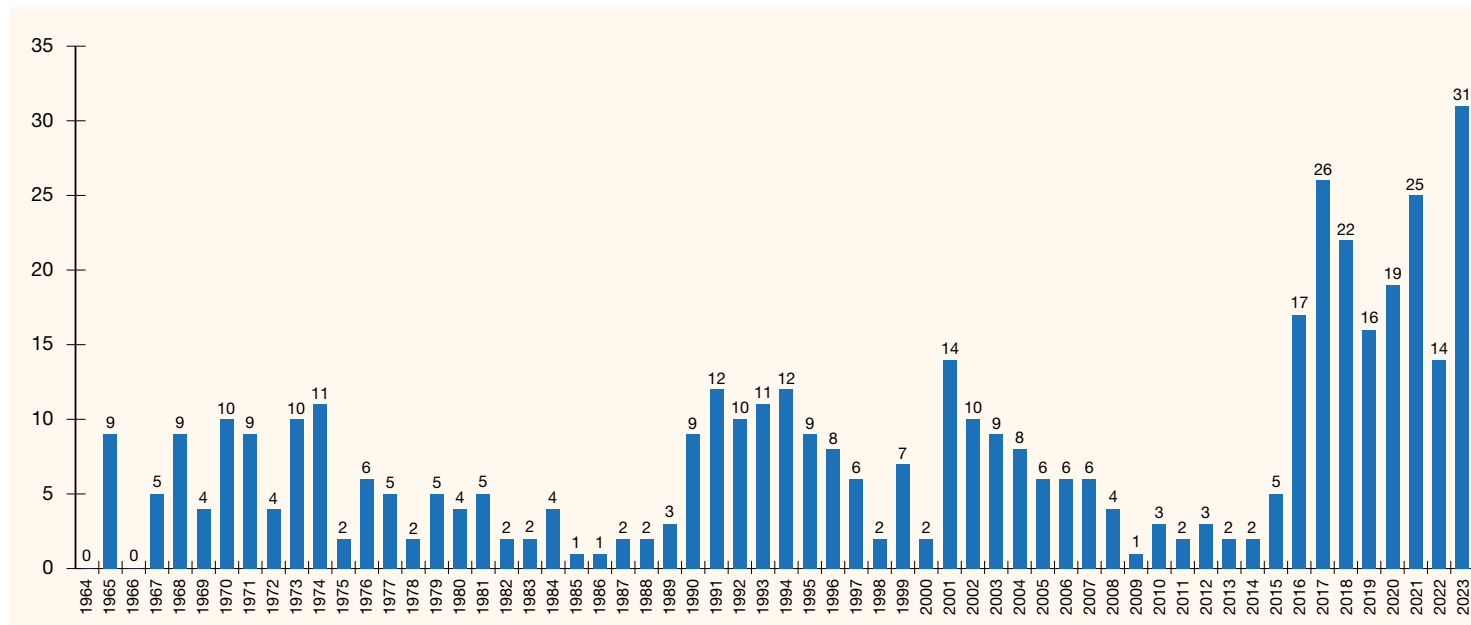
Pallejà), un drapaire (Ramon Muixí), un veterà del clarinet (Ramon Mir), la Vicenta Ribera (sobre els envelats que muntava la família)... Però la iniciativa de "La gent del poble" s'acabà amb la cinquena entrevista i no per manca de possibles entrevistats. Encara que durant el 71 i 72 se'n continuaren fent, ara en català, ara en castellà.

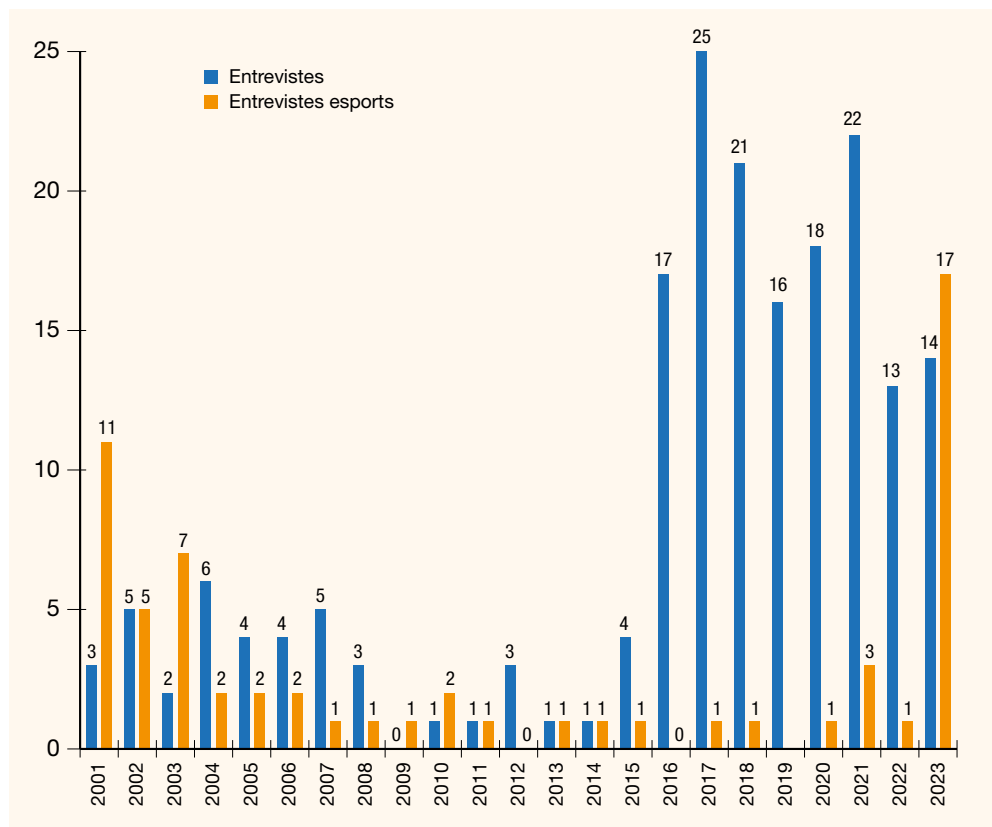
– El març de 1973, s'encetà una nova capçalera d'entrevistes: **"La nostra gent"**. La primera es va fer a Joan Viladot un mes abans del seu traspàs. La intencionalitat en iniciar aquestes entrevistes quedà palesa en la introducció feta a la primera que es publicà: **"Conscients que Sió és un testimoniatge de la vida agramuntina tal com l'anem fent, volem que dins seu hi quedi una galeria ben ampla de persones que, d'una manera o d'una altra, han intervingut, o intervenen, en els afers comunitaris de la nostra vila a qualsevol nivell."** Eren entre-

vistes de qüestionari fix amb setze preguntes iguals per a tothom, que acabaven amb la petició que esmentessin **"tres agramuntins de relleu a qualsevol nivell"**; cosa que servia a la direcció de disposar d'un llistat de persones a qui fer entrevistes en propers números. Ocupaven dues pàgines del butlletí i incloïen per primera vegada una fotografia de carnet de l'entrevistat. Se'n va fer 20; la darrera va ser el desembre de 1974. A l'Ajuntament hi havia maror i abans de mig any l'alcalde Inglés va ser cessat, cosa que aprofità Guillem Viladot per deixar de treballar a la direcció de Sió.

– Des de 1975 fins a 1989 es feren poques entrevistes. Només esporàdicament. Algunes en forma de "Taules rodones" amb col·lectius o entitats de manera que no sempre se sap qui és la persona que respon la pregunta. Van ser els primers anys després de la mort del dictador i es va posar de moda fer conferències,

Gràfica del total anual de les entrevistes fetes a Sió durant deixanta anys.

Comparativa dels darrers 23 anys de les entrevistes fetes per redactors de la revista i per les entitats esportives.

A partir de 1990 es començà a publicar entrevistes d'una manera sistemàtica i molt més professional sota la capçalera "Converses...". Eren signades pels joves redactors que les duïen a terme. Anaven acompanyades de variades fotografies de l'entrevistat.

xerrades i taules rodones. En quinze anys es van fer només quaranta-sis entrevistes; és a dir, tres per any o, si voleu, una cada quatre mesos.

– Amb l'arribada de la democràcia, *Sió* agafà embranzida, sobretot a partir del moment en què una colla de redactors entraren a l'Ajuntament de regidors, eixugaren el deute amb la impremta, deslligaren la direcció de la revista de l'alcaldia i la feren independent i estable econòmicament. A partir de 1990 es començà a publicar entrevistes d'una manera sistemàtica i molt més professional sota la capçalera "**Converses...**". Eren signades pels joves redactors que les duïen a terme. Anaven acompanyades de variades fotografies de l'entrevistat. Ocupaven unes 4 o 5 pàgines (la mitja-

na és de 4,6), encara que en ocasions arribaren a les 6 o més. Com a anècdota excepcional es pot apuntar que la més curta ocupà 2 pàgines i la més llarga, 9. Les *Converses...* es feien amb la intenció de fer un "retrat" de l'entrevistat a través de la seva vida. No sempre es buscaven agraumuntins de prestigi, també podien ser persones senzilles que aportaven informació a través de la seva feina, les seves vivències, la seva dedicació a la vila o als altres. Eren entrevistes personals amb profunditat amb un encapçalament i una cloenda. Es van fer 82 *Converses...* entre l'abril de 1990 (dedicada a Inocencio Villegas, mestre i director de l'Acadèmia) i el juliol de 2003 (dedicada a Ramon Muixí, alcalde electe). L'empenta forta fou, tanma-

teix, de 1990 fins a 1997, ja que a partir de llavors només se'n feu esporàdicament i les *Converses...* s'anaren esllanguint fins desaparèixer.

– De 1998 a 2015 es publicaren poques entrevistes. Alguns anys una o dues i parem de comptar. Sembla ser que la redacció en aquells moments donà prioritat a reportatges i als col·leccionables que apareixien encartats mensualment a la revista.

– Tanmateix, des d'abril de 2016 fins a desembre de 2023, la situació canvià radicalment, ja que els redactors s'organitzaren de nou i la major part del mesos inclogueren a *Sió* una **entrevista en profunditat** i una de curta; aquesta darrera batejada amb la capçalera "**De tu a tu**". Les entrevistes llargues venen a ser com la continuïtat de les *Converses...*, i tant es fan a persones importants dins l'àmbit de la població, com a gent senzilla. Solen ocupar entre quatre i cinc pàgines, encara que en ocasions poden ser més. Amb set anys i mig s'han fet 78 entrevistes de profunditat amb una mitjana de sis pàgines. Els *De tu a tu*, en canvi, són entrevistes més circumstancials i no aprofundeixen tant en els entrevistats, sinó que més aviat se'ls pregunta per un fet puntual. Durant aquests darrers anys s'han fet 68 *De tu a tu*. Els autors d'ambdós tipus d'entrevistes sempre són els redactors que no sempre treballen sols; a vegades comparteixen la feina de preguntar, gravar, transcriure i redactar definitivament entre dos o més a la vegada. ▶

NUESTRO PERSONAJE

RVDO. D. JOSE SALA TAPIES, Pbro.
Arcipreste de Agramunt

El entrevistador, con un largo cuestionario de preguntas, se presenta en el domicilio rectoral, proponiéndose intervenir al Sr. Párroco, sobre temas del más alto interés para los feligreses de Agramunt. He aquí lo que Mⁿ. Sala ha tenido la gentileza de responder.

—Es evidente que la orden gubernativa que prohíbe a los menores de edad la entrada en locales públicos no aptos para ellos, pone de actualidad el eterno problema del honesto esparcimiento de los pequeños. ¿Qué solución apuntaría Vd., como párroco, para nuestra Villa?

—La Iglesia da sus orientaciones, el Estado tiene sus leyes, y es cumplimiento unas y otras como los padres de familia deben dar cumplida y satisfactoria solución al problema.

—Pasando al tema más palpitante de nuestros tiempos, el Concilio, ¿puede decirnos el alcance que tendrá la reforma litúrgica en nuestra Párrquia?

Poner en práctica las disposiciones que vayan saliendo, procurando, al mismo tiempo, que los fieles comprendan el alcance y trascendencia de las mismas para su vivir cristiano de todos los días.

—¿Está prevista la aplicación de la supresión de clases en los servicios religiosos?

—A partir del 7 de marzo.

—En el Concilio se ha hablado mucho de «la hora del seglar, del despertar del laicado», por tanto no le extrañará que le pregunte si puede indicarnos en qué forma la acción del laico puede llevarse a cabo en Agramunt, y en qué condiciones.

—«La hora del seglar», según la mente del Concilio, está en las manos de todos y cada uno, a saber: cumplir en cristiano dondequiera que se halle; que no se tenga un cristianismo para la vida íntima y otro para la vida familiar, social, profesional; en una palabra: que cada uno cumpla en cristiano las veinticuatro horas del día.

Como podrá deducir nuestros lectores de lo manifestado por nuestro arcipreste, todo queda reducido fundamentalmente a cumplir «ad peccata litteras», las orientaciones que nos vienen de lo alto, aunque las soluciones prácticas a los problemas de cada día residan en lo bajo. Lógicamente parecería que entre estos dos extremos debería residir la virtud.

Así, pues, agradecemos profundamente a nuestros pastor sus orientaciones tan vitales.

PAGES

L'entrevista a Mn. Josep Sala, rector d'Agramunt i arxiprest, va ser la primera publicada a la nostra revista. Febrer de 1965.

Els autors

Els redactors de *Sió* han estat majoritàriament els autors de les entrevistes, encara que en algunes ocasions (sobretot els primers anys) no les han signat. Però també s'ha donat el cas d'entrevistes fetes per persones alienes a la redacció. D'aquestes n'hem comptabilitzat divuit, quinze de les quals foren fetes entre juny de 1989 i setembre de 2002, per alumnes de l'institut sota la supervisió del professor de llengua catalana. Les altres tres van venir de fora, cosa que normalment no s'accepta.

A les entrevistes esmentades, cal afegir les realitzades per entitats esportives que faciliten a *Sió* la pròpia informació mensual i que han aparegut esporàdicament des de 2001. Generalment es tracta d'entrevistes breus incloses amb les notícies generades per l'entitat. Els entrevistats solen ser directius, entrenadors o jugadors destacats dels equips. En total estem parlant de 62 entrevistes en els darrers vint-i-tres anys. El Club d'Handbol d'Agramunt (CHA) en va fer 10 el 2001, en motiu dels 25 anys del club, i 3 més l'any següent. El Club de Futbol Agramunt (CFA) és qui n'ha fet més: 41, disset de les quals les feren l'any passat per celebrar el centenari de l'entitat. El Bàsquet Agramunt Club (BAC) en va fer 7 entre 2002 i 2006. Finalment, el Club d'Atletisme Escatxics en va fer una.

Els entrevistats

En primer lloc parlem de la gent que ostenta algun poder. Tots els alcaldes han estat

entrevistats en moltes ocasions. En aquest sentit podem assenyalar que destaquen per damunt dels altres, Josep Mª Inglés i Josep Huguet amb set i sis entrevistes respectivament. També s'ha entrevistat regidors i alcaldes pedanis. En segon lloc, gent que ostenta algun càrrec a la població: sacerdots, mestres, empresaris, presidents d'associacions i de clubs, etc.

En segon lloc podem esmentar gent aparentment més senzilla. En aquest sentit, sense ser exhaustius, s'ha entrevistat avis i àvies centenaris, un carreter, una artesana sabonera, una planxadora, un col·leccionista, un carter, un barber, un Dj, un sacristà, dos forners, un antiquari, dos picapedrers, una botiguera de merceria, una torronaire, un ferrador de cavalls, un cambrer, un apicultor, una competidora canina, una dobladora de pel·lícules, un curander, uns xurrers ambulants, etc.

A més a més s'ha entrevistat grups o col·lectius d'Agramunt. N'hem comptat quaranta vuit en total. A tall de mostra, i també sense ser exhaustius, recordem: l'Agrupació Sardanista Barretina, els pagesos, pagesos joves, la secció de Billar, els Bombers Voluntaris, la Cambra de Comerç, els caramellaires, la Comissió de Carnaval, el Club Ciclista, el Club de Bitlles, el Club de Futbol Agramunt (en diverses ocasions), el Club d'Handbol Agramunt, el Consell de Festes, la Coral d'Avui, la Creu Roja local, Esplai Sió, Ràdio Sió, la MuntBand, etc.

La majoria de les entrevistes s'han fet a convilatans, però en algunes circumstàncies

EL NOSTRE BATLLE

En sortir aquest número de «SIÓ», corresponent al mes de juliol, pot semblar tardana aquesta entrevista amb el nostre batlle. De preàmbit hem deixat passar dos mesos i escolto amb la pretensió que el nostre alcalde sabés ja, com està el poble d'Agramunt, què hi falta, què es pot fer i d'altres.

Pretendre, amb tant poc temps, que el seu consistori tingui ja endegats tots i cada un dels problemes que la Vila soléix seria demanar massa.

Els qui hem assistit a la plaça municipal (que són pocs) veiem que la gent, els companys o amics i fins i tot només coneguts, que formen el consell, han treballat en veïtat de valer.

En fer les següents preguntes al Batlle, en cap moment, no hem volgut preguntar-li per coses i casos en els que degué criticar o bé senzillament posar en evidència, actuacions anteriors. Som ara i aquí. Ni volem aprovar ni desaprovar comportaments passats. Que cada u en tregui el que vulgui. Partit de zero, ens trobem en una nova etapa per a la Vila i així ho hem d'entendre.

municipals, per tant, potser no seria la suficient força moral per a tirar projectes endavant. N'hi havia uns quants en estudi, sobretot referents a qüestions urbanístiques, que intentaríem empenyir. L'urbanisme és el problema més greu que hi ha, i el que costarà més d'ordenar-lo. L'aspecte econòmic, ja es va publicar tal com està. A més a més hi ha d'altres coses que les hem en estudi, i si és possible, es tiraran endavant, però no crec convenient fer-les públiques per la impossibilitat, de moment per a poder-les realitzar.

Tot, en general, s'hi trobat decegut, es van deixar endarrerir els impostos municipals, cosa que procurarem arreglar-ho, amb la col·laboració de tots en complir aquest deure; si això no es complís, es posaran a l'executiva per arribar a l'herberg, si cal, cosa que molt ens agradaria d'evitar.

— Passava trobar-s'ho així?

— En certa manera sí que m'ho esperava, donada aquesta mena de provisionalitat de l'anterior ajuntament. Una cosa però, és veure-ho des de fora, i una altra és veure-ho des de dins, sobretot per la complexitat i qüestions legals per arranjar alguns dels problemes que ens afecten.

Els alcaldes han estat entrevistats en moltes ocasions. Destaquen per damunt dels altres Josep Mª Inglés i Josep Huguet amb set i sis entrevistes respectivament.

La majoria de les entrevistes s'han fet a convilatans, però en algunes circumstàncies els redactors han aprofitat la presència d'algun personatge mediàtic que podríem qualificar de VIP, relacionat o no amb Agramunt, per fer-li preguntes per a la revista.

els redactors han aprofitat la presència d'algun personatge mediàtic que podríem qualificar de VIP, relacionat o no amb Agramunt, per fer-li preguntes per a la revista. Aquest va ser el cas de Ferran Aïsa, historiador (agost 2023); Josep Antich, periodista (octubre 2018); Josep Ball, primer senador per Lleida (setembre 1977); Heribert Barrera, president del Parlament de Catalunya (setembre 1982); Antoni Bassas, periodista (març 2018), Josep Borrell "Xerric", director de l'IEI (abril 1995); Josep Guinovart, pintor (setembre 1984, juny 1994 i juliol 2000); Ignasi Riera, escriptor (agost 2000); Josep Mª Lailla Vicens, ginecòleg i fill adoptiu de la vila (abril 2017); Lluís Llach, cantant (octubre 1985); Joan Llurba, industrial i fill il·lustre de la vila (febrer 1991); Martí Alanís, bisbe de la Seu i copríncep d'Andorra (gener 1984); Lluís Pons, historiador local i

fill il·lustre de la vila (octubre 1974 i juliol 1990); Antoni Roig, testimoni de Mauthausen (juny 2004); Carme Ruscalleda, cuinera (juliol 2017); Mai Santamaria Villegas, delegada a Irlanda (agost 2022); Oriol Serra, periodista de TV3 a Berlín (agost 2018); Bernat Solé, conseller de la Generalitat (març 2020); Josep Mª Triginer, socialista destacat en la transició (agost 1977); Guillem Viladot, escriptor (març 1973, agost 1974, març 1981 i desembre 1999); Vicenç Villatoro, periodista i escriptor (juny 2018).

Entre els entrevistats també hi ha un fort desequilibri en la balança pel que fa al gènere. Considerant al marge les entrevistes grupals, hem comptabilitzat que 331 (el 75%) són fetes a homes i només 110 (el 25%), a dones; o sigui una de cada quatre. La desproporció de gènere fou més elevada els primers anys, mentre que aquests darrers

s'ha anat corregint la tendència. Només com a anècdota esmentem el cas d'una entrevista feta a una torronaire en què no es diu el seu nom, sinó que és "l'esposa de Joan Pallejà" (abril 1970). Eren uns altres temps!

Cloenda

Val a dir, per finalitzar, que no sempre s'han fet totes les entrevistes que s'hauria volgut publicar, ni s'han publicat totes les que s'han fet. En el primer cas perquè a vegades, les persones a les quals hem demanat entrevistar no han acceptat que ho féssim per les qüestions personals que es vulgui i que hem respectat. En el segon cas perquè hem fet entrevistes per obtenir informació de cara a notícies, reportatges o l'elaboració dels col·leccionables (recordem les que férem pel primer, *La Guerra Civil a Agramunt*) i que no s'han publicat com a tals.

Per a la confecció d'aquest treball hem elaborat un full de càlcul amb moltes pàgines on hem controlat fil per randa les entrevistes, els entrevistats, els entrevistadors, les dates de publicació i l'espai que ocupaven. Això no es pot incloure aquí donada la seva extensió, però creiem que més endavant es podrà penjar a la xarxa i els lectors ho podran visualitzar consultant la web de la revista. Poder saber les entrevistes fetes a entitats i persones del poble, així com llegir les aparegudes a *Sió*, pot ser molt interessant perquè al capdavant són la radiografia d'un col·lectiu, el retrat del nostre poble en un espai i un temps.

Joan Puig

De tu a tu: Jaume Cots

Jaume Cots amb el gravat que *Sió* va regalar amb motiu dels 50 anys de la revista.

Els quatre membres precursors ens exposaren la idea de fer una revista per la vila d'Agramunt i, a causa del règim del moment, l'Ajuntament havia de donar-nos permís per fer-ho. Per aquest motiu, l'alcalde Manuel Mazón n'era el director.

En Jaume Cots Solé és, avui dia, l'única persona que visqué l'inici i conformació de la revista *Sió*. L'any 1964, quan en Jaume tenia tan sols trenta-un anys, es començà a gestar un projecte que perdura fins als nostres dies i que, enguany, compleix una seixantena d'anys.

En aquest seixantè aniversari de la revista és un honor poder recordar amb en Jaume aquells dies llunyans.

– Quan es va reunir per primera vegada l'equip que inicià el projecte, qui éreu?

– Érem set persones: Guillem Viladot, Joan Bautista Bosch, Antoni Pagès i Josep Simó foren els precursors del projecte. A més, també hi érem en Lluís Pons, en Ramon Creus i jo mateix, que

fórem convidats per diferents motius relacionats amb la cultura i la comunicació de la nostra vila.

– Així doncs, et vingueren a buscar. Qui i per què?

– A mi em ve a cercar en Guillem Viladot, amb el qual no tenia molta relació. Penso que em conviden perquè l'any anterior havia fet un escrit per la Festa Major.

– Com vas viure aquella primera reunió essent el més jove del grup?

– Has de pensar que quasi tots els membres que he mencionat eren d'idees més tradicionals, a excepció d'en Viladot, en Pagès i jo mateix, que en aquell moment encara estava per definir. Els quatre membres precursors ens exposaren la idea de fer una revista per la vila d'Agramunt i, a causa del règim del moment, l'Ajuntament havia de donar-nos permís per fer-ho. Per aquest motiu, l'alcalde Manuel Mazón n'era el director.

– L'alcalde Manuel Mazón devia ser afí al règim. Com afecta això a la revista?

– En Manuel Mazón era, evidentment, del règim vigent, però es va portar molt bé amb la revista *Sió* i ens va donar molta llibertat. També és cert que, com he dit anteriorment, molts membres de l'equip eren d'idees més aviat conservadores, per tant, no ens vam passar a l'hora de publicar.

– Aquesta disparitat de pensaments afecta el desenvolupament del projecte *Sió*?

– Sí, el primer any en Viladot plega de *Sió*, el segon any plega en Pagès, que marxa de la vila, i jo, ja que a les reunions era com una estàtua de pedra i estava cansat del paper que hi desenvolupava. Entre el tercer i quart any de revista pleguen en Bosch i en Simó. Així doncs, queden al capdavant en Pons i en Creus.

– Com segueix endavant la revista amb només dos membres?

– Doncs resulta que en Manuel Mazón li demana al Lluís Pons que segueixi per tal de salvar la revista. Però, quan aquest deixa l'alcaldia també pleguen en Pons i en Creus. El succeeix l'alcalde Josep Maria Inglés, que era molt amic d'en Viladot i el convenç perquè torni i aquest, a la vegada, em ve a buscar a mi per segona cop, entre altres persones.

– Aquest canvi d'alcaldia afecta la revista?

– No en l'àmbit organitzatiu. Però sí que és cert que l'alcalde Inglés, que també era afí al règim, és l'únic que ens va censurar contingut. En aquells temps enviàvem la revista a un senyor de Lleida que censurava el que creia convenient. Bé, doncs resulta que l'alcalde Inglés tenia por i, per tal que no li perillés el càrrec, ens va censurar una portada que havia fet en Jo-

Sopar dels redactors de la revista *Sió* l'any 1980.

sep Farreny. D'articles no ens en van censurar mai cap, ja que sabíem el context que vivíem i escrivíem en conseqüència.

– Què se'n feu d'aquella portada?

– Pel que fa a la portada, malauradament es va perdre, ja fa temps. Recordo que era

una portada una mica catalanista. La va fer amb motiu de la Festa Major d'Agramunt de 1974 i hi posava "Visca!!" i a sota les quatre barres. Per tal de publicar-la vam haver de treure el mot "Visca!! i, al seu lloc, hi vàrem posar l'escut.

– Puja a l'Ajuntament Independents per un poble nou. Quins canvis significatius es viuen a la revista?

– L'alcalde Huguet dona el *Sió* a *Sió* i la revista escull per primera vegada el seu director. A més, amb el nou director, es va aconseguint paulatinament publicar la revista íntegrament en català. Així i tot, *Sió* no ha estat mai una revista combativa, s'ha anat adaptant als temps i, tot i que té un caire catalanista i de llibertat, tampoc ha estat mai selectiva, per això ha durat fins el dia d'avui. És una revista on tothom té cabuda.

– Des de llavors han passat diferents directors o caps de redacció per la revista.

– Sí, i cadascun d'ells ha aportat a la revista el seu granet d'arena: en Pons tenia molta cultura i estimava molt la revista, fou l'historiador d'Agramunt; en Viladot era un home molt llest i intel·lectual; en Bertran fou el gran periodista de *Sió*, amb molta empena i treballador; i en Joan Puig tenia un segell de cultura, més que tots nosaltres, ja que era professor.

– I el teu pas per la direcció com el vas viure?

– Jo era més aviat neutre en aquest sentit. Era més aviat de fer les coses. Podríem dir que feia més de mediador.

– Per acabar, quines paraules vols dedicar a les noves generacions que hi ha o que vulguin entrar a l'equip de *Sió*?

– La gent que entreu a *Sió* teniu la vostra empena, idees noves... i les heu de posar en pràctica. Però penseu sempre amb el passat, recordeu que *Sió* fa seixanta anys que dura i ha anat pujant i millorant dia a dia.

Per altra banda, entre els membres de la redacció moltes vegades hi ha hagut disputes o diferents visions, i hi han de ser, perquè cadascú és com és. Però això no ha de fer oblidar el nord, s'ha de pensar en *Sió* i si en un moment determinat hi ha alguna cosa en la qual s'ha de cedir, si és pel bé de *Sió*, feu-ho.

S'ha d'escriure del present, recordant el passat i pensant en el futur.

Mariona Cots Farré

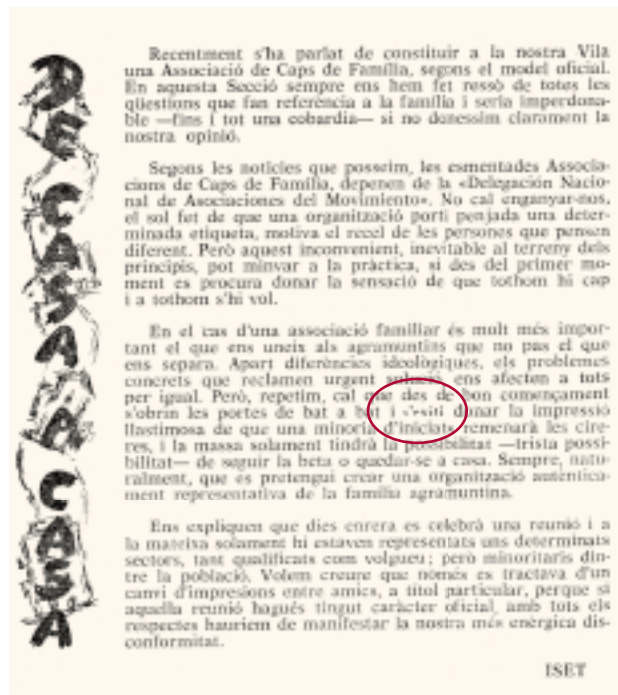
Jaume Cots i Ramon Creus al balcó de l'ajuntament després de rebre l'homenatge de *Sió* en el 40è aniversari de la revista.

La part gràfica *Sió*

Als primers anys de la revista les il·lustracions eren escasses. Al principi pràcticament tot eren dibuixos lineals fets majoritàriament per Ramon Creus.

Text tipogràfic de la revista compost amb linotípia i una correcció al mig feta amb tipus d'impremta, tal com s'assenyala amb el cercle.

La composició gràfica de la nostra revista, com ha passat amb totes les publicacions escrites, ha anat canviant de manera constant al llarg d'aquests seixanta anys de vida. Lluny queda aquell març de 1964 en què sortia a la llum el primer exemplar imprès amb “només” vuit pàgines. Tot i que repassant-lo hi veiem una maquetació molt simple, cal posar-la en valor per com es treballava a les impremtes en aquella època i més tractant-se d'una revista de poca tirada impresa en un taller local.

Impressió en tipografia

Els primers 240 exemplars de *Sió* van ser impresos en tipografia a càrrec de Gaspar Vicens. Del número 1 (març 1964) fins al 76 (juny 1970)

als tallers de la impremta Pera, que ell tenia arrendada, i del número 77 (juliol 1970) fins al 240 (febrer 1984) ja al seu propi taller com així consta als peus d'impremta de les revistes. Tot i que podríem parlar a bastament del que consistia treballar amb aquest sistema d'impressió, aquí només explicarem uns quants detalls per tal que el lector se'n faci una mica a la idea.

La tipografia era la tècnica de dissenyar, compondre i imprimir amb tipus mòbils de plom. També n'hi havia alguns de fusta, sobretot per a titulars grans de cartells. Es tractava d'un ofici que comportava un bon aprenentatge. En primer lloc s'havia de fer el motlle que era com un puzzle o petita obra arquitectònica. Després de prendre les mides calia anar composant tipus de lletra, espais, quadrats, interlínies i, si s'esqueia, filets, orles i algun clixé (gravat).

L'encarregat de realitzar-ho era el caixista. Aquest nom li venia donat perquè havia de dominar la caixa que era un calaix de fusta dividit en diversos caixetins, en cada un dels quals hi havia una lletra diferent. Aquest calaix es des-sava en un comodí, un moble també de fusta que aplegava els calaixos amb els diversos tipus de lletra. El més important del caixista era aprendre's de memòria la distribució de les lletres a la caixa, que estava dividida en caixa alta (majúscules) i caixa baixa (minúscules). Les havia d'anar agafant d'una en una i po-

sar-les al componedor que era una eina metàl·lica manual en la qual prèviament s'hi havia posat la mida d'amplada del text. Quan el componedor estava ple, s'havia de buidar en una plataforma metàl·lica o de fusta anomenada galera. Des d'aquí el motlle es collava, mitjançant imposicions i unes cunyes, a la rama ja per entrar a la màquina d'imprimir.

Quan hi havia textos llargs, com és el cas de la nostra revista, llavors s'enviaven a compondre amb linotípia. Primer es portava a fer a Barcelona i més endavant als tallers de la impremta Camps Calmet de Tàrraga. Durant força temps Josep M. Lluch, que treballava a la capital de l'Urgell, era qui s'encarregava de fer el transport de les caixes de la linotípia. Les portava a Agramunt i, un cop feta la impressió, les tornava a Tàrraga per tal que fonguessin els ploms i els tornessin a fer servir. La linotípia va suposar una fita molt important en la història de la impressió donat que permetia compondre els textos de manera automatitzada, transformant-los en línies de plom. Això va suposar reemplaçar quasi completament el sistema de composició a mà que es feia amb el componedor. Operava amb plom calent situat a dalt de tot d'una enorme màquina. Disposava d'unes petites peces metàl·liques, conegudes amb el nom de matrius que donaven forma a les lletres. A mesura que el linotipista anava teclejant, aquestes matrius es

Primitiva màquina tipogràfica d'imprimir manualment.

desprenien de la part superior i anaven baixant situant-se una darrere l'altra formant paraules i línies juntes anomenades lingots.

Amb tot això que hem explicat, el lector pot adonar-se com de laboriós va representar fer la nostra revista durant els primers 20 anys. Combinar la linotípia amb els tipus mòbils d'impremta comportava diversos inconvenients que s'havien d'anar solucionant com bonament es podia. Entre els més notables cal destacar per exemple que els titulars no tenien un tipus de lletra unificat. Havien d'adaptar la tipografia que tenien al taller amb les mides que els marcaven les línies de plom de la linotípia.

Repasant els exemplars de *Sió*, ens adonem que hi ha una mica de tot en funció de l'espai que disposaven: tipus de lletra diferents, tot majúscules, majúscules i minúscules combinades, etc. També ens adonem d'articles de més d'una pàgina que no continuaven a la següent, sinó unes pàgines més enllà. Llavors, per facilitar-ne la lec-

tura, s'hi posava el número de pàgina on continuava o d'on venia l'escrit. Una altra de les dificultats força laborioses eren les correccions. Quan veies que enmig d'un text llarg sortien paraules amb un tipus de lletra diferent, volia dir que l'impressor hi havia fet correccions. O sigui que havia hagut de tallar el lingot de plom i entremig posar-hi el text correcte amb lletra de la pròpia impremta per no haver de demanar als linotipistes que ho tornessin a fer de nou, amb tot l'enrenou que hagués comportat només amb el transport.

Als primers anys de la revista les il·lustracions eren escasses. Al principi pràcticament tot eren dibuixos lineals fets majoritàriament per Ramon Creus. Més endavant ja es van "atrevir" amb alguna foto. Per poder-los imprimir s'havia de fer clixés. Habitualment eren metàl·lics i calia enviar-los a fer als gravadors, que eren els tallers especialitzats en fer aquests gravats. En el cas de *Sió*, s'enviaven a fer a Lleida la majoria de vegades mitjançant el cotxe de

línia. Cal dir que algunes vegades aquests clixés eren cedits pel diari *La Mañana*, que ells havien fet anar per la publicació d'alguna notícia important esdevinguda a la vila. Un cop fets servir se'ls havien de tornar. Tot i que els dibuixos sortien força bé, les fotos, en canvi, no tenien molta nitidesa perquè els punts de trama eren molt grans i poc concentrats per evitar que es taponessin i quedés tot una taca fosca.

Malgrat les deficiències tècniques que comportava la tipografia, la revista sempre sortia amb una impressió força acurada. No obstant, amb el temps tot va canviant i cada vegada més es va anar imposant la impressió en òfset. Els redactors d'aleshores, veient les possibilitats que comportava aquest nou sistema, van apostar-hi coincidint amb el vintè aniversari de la revista.

Canvi a l'òfset

Com dèiem, el primer exemplar imprès en òfset va ser el número 241 (març 1984) coincidint amb els vint anys de *Sió*. Fins al número 256 (juny

A baix a la dreta, clixés metàl·lics de pel·lícules de cine per imprimir en tipografia.

Componedor i galera amb diversos tipus d'impremta, quadrats i interlínies per espaiar.

EXITO APOTEOSICO

Como ya va siendo costumbre, el 25 de julio, fiesta de Santiago Apóstol, es el día grande para la Pista de Baile de la Estación de Servicio. Varios conjuntos de renombre llenaron a tope el recinto; los coches, por centenares, aparcaron donde buenamente pudieron; se agotaron todas las existencias en las consunciones; incluso se agotó la paciencia de gran número de espectadores, debido a ciertas deficiencias técnicas que impidieron saborear la actuación de un famoso cantante. Cabe añadir que el conjunto que entonces no pudo complacer al público lo hizo posteriormente con carácter gratuito.

La mencionada sesión gratuita tuvo lugar el sábado, día 2 de agosto por la noche, con una concurrencia inimaginable y realmente extraordinaria. Una estimación que circulaba por ahí, calculaba la asistencia en 2.000 coches y 10.000 personas; sin duda era algo exagerada, pero es cierto que el cantante de color HENRY STEPHEN atrajo a nuestra Villa gentes de toda la geografía catalana.

En aquest text s'aprecia clarament com el primer paràgraf es va compondre amb linotípia i el de sota amb tipus d'impremta. Segurament que el segon text s'hi va haver d'afegir un cop la linotípia ja estava feta.

Amb l'òfset es guanyava molta qualitat d'impressió ja que permet una més bona definició d'imatge. De les 85 línies per polzada que tenien els clixés tipogràfics, es passa a 175 línies amb 2.540 punts per polzada, i això fa que aquest punt sigui molt més fi i pràcticament inapreciable a simple vista.

1985) es va imprimir a Òfset A. Figueras de Tàrraga. I del número 257 (juliol 1985) fins a l'actualitat, a la impremta Barnola de Guissona. Amb el canvi d'impressió la revista va fer un salt qualitatiu important. En aquest primer número 241 es va imprimir la primera portada a tot color i amb moltes més imatges a l'interior. També s'unifiquen noves capçaleres i nova compaginació. A partir d'aquí la revista va en constant evolució.

Amb l'òfset es guanyava molta qualitat d'impressió ja que permet una més bona definició d'imatge. De les 85 línies per polzada que tenien els clixés tipogràfics, es passa a 175 línies amb 2.540 punts per polzada, i això fa que aquest punt sigui molt més fi i pràcticament inapreciable a simple vista. Les fotos i els fondos tramats queden perfectes. Ara el motlle és una planxa metàl·lica d'alumini sense relleu. El que s'ha d'imprimir ho porta fotografiat mitjançant els fotolits i la insoladora. Els fotolits eren com una pel·lícula de plàstic transparent. Es feien amb una càmera de laboratori, o

sigui en un quartet fosc amb llum vermella talment es revelessin fotografies. El fotolit es muntava en una taula amb llum per dins, amb un plàstic mil·limetrat al damunt anomenat "astralon"; després es posava en contacte amb la planxa i s'insolava amb una màquina amb focus de llum molt potents. Més endavant van sortir les filmadores de fotolits i després les de planxes, amb la qual cosa tant les insoladores com els fotolits van quedar en desús.

Així, doncs, un cop insolada la planxa, ja pot entrar a màquina. Les màquines òfset funcionen amb tinta i una barreja d'alcohol amb additiu. Aquesta barreja líquida mulla la part de la planxa que no ha d'imprimir. Així com en la tipografia el motlle s'havia de llegir al revés, a la planxa òfset la imatge surt del dret. Això és degut al fet que la planxa no imprimeix directament al paper, sinó que ho fa en un cilindre amb un cautxú ("mantilla") i d'aquí al paper. S'ha de procurar que les "mantilles" estiguin sempre en perfectes condicions, perquè qualsevol cop o ratllada

afecta la qualitat d'impressió.

Aquest sistema permet imprimir el color amb molta qualitat i s'anomena quadricromia. El nom li ve donat perquè es basa en quatre colors bàsics: cyan, magenta, yellow i negre (CMYK). Els colors de la fotografia surten de la barreja de trames d'aquests quatre colors. Els angles de cada trama són diferents per tal que no se sobreposin i quan estan impresos formen una roseta que només es pot apreciar si es mira amb un comptafils. Tot i que a partir d'aquesta primera portada a color del número 241 tècnicament s'hagués pogut fer sempre, cal dir que aleshores el color encara era molt car. Un joc de fotolits, quaranta anys enrere, costaven unes 25.000 pessetes (150€ actuals). S'havien de fer amb un escàner de tambor que només tenien els gravadors, els mateixos que abans realitzaven els clixés tipogràfics i que es van haver de reconvertir. Per tant des de llavors a *Sió* la portada en color només hi surt esporàdicament. L'hi trobem un parell d'anys més tard al número 274 (desembre 1986) amb un canvi de disseny molt trencador. Després als números 286 i 287 (desembre 1987 i gener 1988, respectivament), al 298 (desembre 1988), al número 301 (març 1989) coincidint amb el 25è aniversari de la revista, i al número 319 (setembre 1990) amb un nou canvi del disseny de la portada. A partir d'aquí, la portada de la revista sempre serà en color. Al número 369 (novembre 1994), també s'afegeix color a la contraportada.

Pantalla d'un ordinador Apple amb què es maquetava la nostra revista.

A finals dels noranta el color és més habitual perquè a les impremtes s'hi incorpora la informàtica, els escàners i filmadores professionals, ja que cada vegada tenen uns preus més assequibles.

Era digital

L'autèntica revolució al món de les arts gràfiques va ser a principis dels anys vuitanta del segle passat amb l'entrada dels ordinadors, i que tam-

bé coincidir en certa manera amb el 20è aniversari de *Sió*. Primer "només" es podia picar i compaginar text. Les fotos no s'hi van poder incloure fins l'arribada dels escàners plans, que es van popularitzar uns anys més tard. Al principi tan sols s'hi podia escanejar fotos en blanc i negre i més endavant ja les de color. Tot això també va canviar considerablement amb l'arribada de la fotografia digital. La nostra revista hi va apostar de seguida amb l'adquisició d'una d'aquestes noves càmeres, sempre amb la intenció d'oferir la màxima qualitat i innovació als lectors.

Ara la composició es fa en un ordinador Macintosh d'Apple, amb el programa InDesign. Una vegada la revista està maquetada, s'imprimeixen proves làser per fer les correccions. Després tota la informació gràfica es comprimeix amb arxiu PDF que ser-

veix per realitzar la imposició de les pàgines mitjançant un programa especial que opera en un altre ordinador. Des d'aquí s'envia encara a un tercer ordinador des d'on es controla la filmació directa a la planxa. El maquinista agafa les planxes fetes, les posa a la màquina i fa els ajustos corresponents. Actualment el color es controla des d'un quart ordinador. Com podem veure, l'electrònica ha suposat un gran avenç en el món de les arts gràfiques.

Des de *Sió* hem estat sempre amatents a les noves tecnologies per intentar millorar el disseny i impressió de la revista. Així, doncs, amb motiu del quarantè aniversari (març de 2004) es publica per primera vegada un exemplar a tot color. Va ser un punt d'inflexió, ja que tornar al blanc i negre semblava anar enrere. Es va tenir contacte amb la impremta i finalment, a partir del desembre d'aquell mateix any, es decideix fer la revista sempre en color. Amb els anys la revista ha anat canviant d'imatge. S'ha anat unificant la tipografia tant del text com dels titulars. Així mateix s'ha intentat mantenir un criteri a l'hora de distribuir els articles per seccions per tal de no barrejar-los. Al número 505 (març 2006) es va fer una compaginació força innovadora, que és la que encara fem servir actualment. Portem, doncs, divuit anys amb el mateix estil. Han passat molts anys i per això, amb motiu del seixantè aniversari de la revista, volem donar-hi una nova imatge. Esperem poder-ho dur a terme ben aviat.

Josep Rovira

Actualment *Sió* s'imprimeix d'una sola passada amb aquesta màquina d'òfset.

La gent... i les xifres

Redactors i col·laboradors	Inici	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	Baixa
Jaume Cots i Solé	1964	Col·laborador →											
Deudat Pont i Brescó	1968	Col·laborador											abril 16
Josep Bertran i Puigpinós	1972	Director											juny 15
Pasqual Castellà i Vila	gener 77	Redactor											des. 18
Joan Puig i Ribera	set. 77	Redactor											Director (jul-15) R.(2-23) →
Rosa Maria Sera i Granés	1981	Col·laboradora											Redactora (març-2016) →
Paulí Ribera i Marquilles	maig 81	Col·laborador											juny 15
Antoni Ponsa i Guerrín	1983	Redactor											jul. 22
Anna Santacreu i Forns	1984	Redactora											→
Joan Pijuan i Escolà	1984	Redactor											→
Josep Rovira i Feiné	juliol 85	Redactor											→
Ramon Bernaus i Santacreu	nov. 86	Redactor											→
Serafina Balasch i Puig	juliol 86	Col·laboradora											→
Ramon Bernaus i Vila	abril 02	Col·laborador											→
Ricard Bertran i Puigpinós	abril 03	Col·laborador											→
Josep Bertran i Mitjavila		Col. (jul-15) Redactor (juny-17)											→
Margaret Palou i Tugues		Redactora (març-16)											→
Anna Bertran i Solé		Redactora (abril-16)											D.(3-23) →
Montserrat Cots i Solé		Col·laboradora (abril-16)											juny 15
Ramon Coll i Solans		Col·laborador (maig-16)											juny 15
Vítor M. Cabral i Rodrigues		Redactor (juny-16)											→
Virgínia Costafreda i Puigpinós		Col·laboradora (abril-19)											→
Robert Penella i Pampalona		Col·laborador (abril-19)											→
Trini Manzano		Col. (jul-22)											oct. 23
Mariona Cots i Solé		Red. (11-23)											→
Xavier Asensio		C. (11-23)											→

Aquest quadre és la continuació del que vam publicar pels 50 anys de Sió (març 2014).

SIÓ ESTÀ INSCRIT AL «REGISTRE D'EMPRESSES PERIODÍSTIQUES» AMB EL Núm. 576, DIPÒSIT LEGAL: L-138-1964
 LA MARCA «SIÓ» ESTÀ INSCRITA AL «REGISTRE PROPIETAT INDUSTRIAL» AMB EL Núm. 527.642, DATA 9 D'ABRIL 1968
 L'ASSOCIACIÓ CULTURAL «COL·LECTIU DE REDACTORS D'AGRAMUNT», HA ESTAT INSCRITA AL REGISTRE D'ASSOCIACIONS DE LLEIDA: SECCIÓ 1ª, NÚMERO 1371, DATA 15 ABRIL 1991

ANY	TIRADA MENSUAL	PLANES (1) (2)	COST IMPRESSIÓ EXEMPLAR (1)	PREUS VENDA			SUBSCRIPCIONS			VENDA LLIBRERIES (1)
				Núm. solt	Subscripció	Estranger	Agramunt	Fora Vila	Estranger	
2014	1.100	70 + 16	5,36 €	3,50 €	38,00 €	58,00	599	324	2	78
2015	1.100	74	4,67 €	3,70 €	40,00 €	59,00 €	599	316	3	78
2016	1.100	78	4,78 €	3,80 €	41,00 €	61,00 €	599	299	4	60
2017	1.100	82	4,99 €	3,80 €	41,00 €	61,00 €				
2018	1.100	80	4,95 €	3,90 €	42,00 €	62,00 €				
2019	1.100	76	4,99 €	4,00 €	43,00 €	63,00 €				
2020	1.100	78 + 16	5,76 €	4,00 €	43,00 €	65,00 €				
2021	1.100	78	4,67 €	4,20 €	45,00 €	65,00 €				
2022	1.100	80 + 16	5,00 €	4,30 €	46,00 €	66,00 €				
2023	1.100	78	4,61 €	4,30 €	46,00 €	66,00 €	563	335	6	33

(1) Són xifres de mitjana de mes anual.

(2) Les xifres exposades corresponen a les planes del tiratge normal més les especials i/o dels col·leccionables que es van editant.

Aquest quadre és la continuació del que vam publicar pels 50 anys de Sió (març 2014).

Al raval de Puigverd s'hi distribueixen vint revistes.

DISTRIBUCIÓ MENSUAL D'EXEMPLARS ALS DIFERENTS POBLES DE LA RIBERA DEL SIÓ:

Any	1993	1998	2003	2008	2013	2023
Almenara	2	2	1	1	1	1
Les Puelles	0	0	0	1	1	0
Coscó	2	2	3	2	1	2
Renant	0	0	1	1	1	1
Mafet	9	9	9	8	8	9
Donzell d'Urgell	6	5	3	3	2	2
Montclar	7	6	7	9	8	4
Puigverd	11	13	12	14	11	11
Castellnou d'Ossó	4	2	2	3	4	5
Montfalcó	2	2	2	2	1	3
Ossó de Sió	3	3	3	3	3	4
Bellver d'Ossó	7	7	6	6	5	6
Mont-roig	0	0	1	0	0	0
Les Pallargues	1	2	3	4	4	3
Pelagalls	1	1	1	1	1	0
Preixens	4	7	9	10	12	18
Pradell	5	5	5	5	5	12
Les Ventoses	1	1	1	2	2	5
Butsènit	1	1	1	1	1	1
Montgai	3	2	2	3	3	2
La Sentiu	2	2	2	1	1	1

RELACIÓ DE CARRERS DE LA VILA ON ES REPARTEIXEN 10 O MÉS EXEMPLARS:

Any	1993	1998	2003	2008	2013	2023
Avinguda de Jaume Mestres	41	34	31	30	28	13
Avinguda de Catalunya	34	32	31	30	30	25
Carrer de Sió	32	29	26	20	14	
Avinguda de Marià Jolonch	30	28	20	21	23	21
Carrer de Sant Joan	25	21	16	15	12	11
Raval de Puigverd	25	30	28	26	22	20
Plaça del Mercadal	22	22	17	17	16	10
Avinguda d'Agustí Ros	21	22	21	21	24	21
Plaça del Pou	17	17	11	12	15	21
Raval de Sant Francesc	16	15	13	13	13	-
Ronda dels Comtes d'Urgell	14	14	14	13	11	10
Carrer de Vilavella	13	11	-	-	-	-
Carrer d'Àngel Guimerà	13	14	11	11	11	-
Urbanització Verge del Socors	13	14	15	15	15	12
Carrer de la Verge del Socors	12	20	21	16	11	11
Carrer de la Carabassa	11	11	10	10	-	-
Carrer de la Costa dels Dipòsits	11	-	11	-	-	-
Carrer del Clos	11	18	20	20	20	20
Carrer dels Estudis Nous	10	-	-	-	-	-
Avinguda dels Esports	10	13	13	13	16	14
Carretera de Cervera	-	14	16	14	11	17
Carrer de la Comtessa Aurembiaix	-	11	-	-	17	11
Carrer del Camí de les Planes	-	10	-	-	-	13
Carrer de l'Institut	-	-	10	10	12	10
Carrer de Pau Casals	-	-	-	-	10	11
Carrer dels Horts	-	-	-	-	10	11
Carrer del Passeig Nou	-	-	-	-	10	-
Carrer de Pompeu Fabra	-	-	-	-	-	12

A Preixens hi arriben cada mes 18 exemplars de Sió.

DISTRIBUCIÓ MENSUAL DELS EXEMPLARS DE SIÓ:

	1988	1993	1998	2003	2008	2013	2023
Exemplars subscriptors d'Agramunt	474	559	605	605	633	611	563
» » Ribera del Sió	75	71	72	74	80	75	90
» » resta de Catalunya	238	281	288	274	265	241	176
» » altres províncies d'Espanya	16	12	10	14	9	10	10
» » estranger	31	13	5	3	3	2	6
» » venda llibreries (aproximadament)	61	77	75	90	70	88	33
» » gratuïts (per diferents entitats)	112	45	31	28	28	40	28
Promoció subscripció							45
» » que sobren (aproximadament)	43	42	14	12	12	33	100
Total	1.050	1.100	1.100	1.100	1.100	1.100	1.100

Els col·leccionables de *Sió*

És a finals dels anys vuitanta que la gent de *Sió* inicien l'edició dels col·leccionables. Modalitat de publicar les diferents temàtiques que es presenten en fascicles desiguels i al llarg dels mesos que facin falta, segons els seus continguts. En finalitzar els treballs, s'oferien unes tapes per poder enquadrar els fascicles que es treien de la revista. Els treballs s'editaven en format de llibre a efectes que tothom els pogués adquirir. A continuació detallarem els títols i autors.

1. LA GUERRA CIVIL A AGRAMUNT

Equip de treball: Ramon Bernaus i Santacreu, Jaume Cots i Solé, Josep Mª Planes i Closa, Joan Puig i Ribera, Rosa Mª Sera i Granés. Recerca fotogràfica: Josep Bertran i Puigpinós. Compaginació: Josep Rovira i Feiné.

Editat l'any 1989 (abril 1988 – setembre 1989), 184 pàgines.

D'aquest llibre se'n féu una segona edició, març 1994. Exhaurit.

5. JOCS DELS INFANTS D'AGRAMUNT

Text: Joan Viladot i Puig. Dibuixos: Ramon Creus i Boncompte. Curador i introductor: Joan Puig i Ribera. Pròleg: Guillem Viladot i Puig. Compaginador: Josep Rovira i Feiné. Assessorament: Lluís Pons i Serra. Supervisió: equip de SIÓ.

Editat l'any 1997 (juliol 1996 – juliol 1997), 112 pàgines.

2. UN SEGLE DE LA VIDA MUSICAL D'AGRAMUNT (1890-1990)

Autor: Jaume Cots i Solé

Editat l'any 1991 (juliol 1990 – gener 1991), 60 pàgines. Exhaurit.

6. L'AGRICULTURA I ELS PAGESOS D'AGRAMUNT. APROXIMACIÓ A LA SEVA HISTÒRIA

Autors: Lluís Pons i Serra, de: *La terra i els homes*. Jaume Cots i Solé, de: *Els menestrals relacionats amb la pagesia*. Ramon Bernaus i Santacreu, de: *Les entitats agràries de la vila*.

Coordinació i recerca documental: Josep Bertran i Puigpinós. Compaginació: Josep Rovira i Feiné. Pagesia i art: Guillem Viladot i Puig. Dibuixos: Ramon

Creus i Boncompte.

Editat l'any 1999 (novembre 1997 – juny 1999), 232 pàgines.

3. AGRAMUNT, UNA DOLÇA TRADICIÓ: XOCOLATA I TORRONS

Autors: Ramon Bernaus i Santacreu, Jaume Cots i Solé, amb la col·laboració de Josep Rovira i Feiné.

Editat l'any 1992 (octubre 1991 – desembre 1992), 100 pàgines. Exhaurit.

4. EL CINEMA I EL TEATRE A AGRAMUNT

Autor del cinema: Jaume Cots i Solé. Del teatre: Anna Santacreu i Forns, amb l'assessorament i l'ajuda de Joan Puig i Ribera. Compaginació: Josep Rovira i Feiné.

Editat l'any 1996 (juny 1993 – abril 1996), 254 pàgines.

7. AGRAMUNT SEGLE XX

Autors: Ramon Bernaus, Josep Bertran, Pasqual Castellà, Jaume Cots, Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Joan Puig, Josep Rovira, Anna Santacreu. Coordinació gràfica: Josep Bertran i Puigpinós. Coordinació textual: Joan Puig i Ribera. Assessorament: Lluís Pons i Serra. Compaginació: Josep Rovira i Feiné. Fotografies: Arxiu SIÓ, Josep Bertran i Puigpinós i particulars.

Editat l'any 2001 (desembre 1999 – octubre 2001), 286 pàgines.

Amb aquest llibre s'inicia una millora en l'enquadernació. És el primer que s'ofereix amb tapes dures. Exhaurit.

8. EPISODIS DE L'AGRAMUNT DELS S. XVII i XVIII

Autors: Text: Lluís Pons i Serra. Notes: Ramon Bernaus i Santacreu. Il·lustracions: Josep Bertran i Puigpinós. Assessorament lingüístic: Joan Puig i Ribera. Compaginació: Josep Rovira i Feiné. Assessorament general: redactors de SIÓ.

Editat l'any 2003 (desembre 2001 – abril 2003), 172 pàgines.

9. LES ENTITATS CULTURALS D'AGRAMUNT

Autors: Jaume Cots, Joan Pijuan, Joan Puig. Coordinador gràfic: Josep Bertran. Assessorament general: redactors SIÓ. Compaginació: Josep Rovira. Fotografies: arxiu SIÓ, Josep Bertran i entitats.

Editat l'any 2005 (juny 2003 – abril 2005), 280 pàgines.

13 AGRAMUNT, REPORTATGES DE LA HISTÒRIA

Autor: Josep Bertran i Puigpinós. Correcció: Joan Puig. Compaginació: Josep Rovira. Foto autor: X. Santesmases.

Aquest volum recopila diverses temàtiques publicades per l'autor al llarg dels anys 2011 al 2013. Editat l'any 2013 (desembre), 272 pàgines.

14 LA FRUSTRACIÓ DE L'ESPERANÇA. La Guerra Civil a Agramunt

Autors: Ramon Bernaus Santacreu, Josep Bertran Puigpinós, Josep Maria Planes Closa, Joan Puig Ribera. Hi col·laboren: Jaume Cots, Joan Pijuan, Rosa M. Sera. Correcció: Joan Puig. Compaginació: Josep Rovira

Editat l'any 2014 (juny), 288 pàgines + DVD

10. CONTES DELS PADRINS D'AGRAMUNT I RODALIES

Autor: Joan Puig i Ribera. Il·lustracions: Serafina Balasch i Puig.

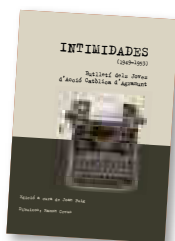
Editat l'any 2008 (octubre 2007 – juliol 2008), 120 pàgines.

11. INTIMIDADES (1949-1953). BUTLLETÍ DELS JOVES D'ACCIÓ CATÒLICA D'AGRAMUNT

Dibuixos: Ramon Creus i Boncompte. Curador: Joan Puig i Ribera. Fotografies: Josep Bertran i Puigpinós. Compaginació: Josep Rovira i Feiné. Assessorament: redactors de SIÓ.

Editat l'any 2010 (abril 2009 – agost 2010), 120 pàgines.

12. AGRAMUNT: TORRONAIRES I XOCOLATERS

Autors: Ramon Bernaus, Josep Bertran, Jaume Cots. Correcció: Joan Puig. Fotografies: Josep Bertran i Puigpinós, arxiu SIÓ. Compaginació: Josep Rovira. Aquest llibre és una reedició ampliada del que s'edità l'any 1992 amb el títol: AGRAMUNT, UNA DOLÇA TRADICIÓ: XOCOLATA I TORRONS. Aquesta nova edició és

fruit d'un conveni entre SIÓ i la *Indicació Geogràfica Protegida (IGP), Torrò d'Agramunt*, que es feu càrrec del cost d'impressió. Editat l'any 2012 (desembre), 184 pàgines.

15. AGRAMUNT, 50 ANYS D'URBANISME 1964-2014

Autor: Josep Bertran Puigpinós. Fotografies i imatges: Hemeroteca i Arxiu de SIÓ i Josep Bertran Puigpinós. Altres: Ajuntament d'Agramunt, Reinald Benet de Caparà, Josep Balagueró, Josep Bertran Mitjavila, Ricard Bertran, Miquel Bertran, Ramon Creus, Ricard Creus, Josep Espinal, Joan Llurba, Carme Morà, Joan Puig, Josep M. Pijuan, Josep Rovira, Jaume Santacreu, Guiu Sanfeliu, Magda Vicens, Carmel Gassó i Daniel Lluch. Compaginació: Josep Rovira

Editat l'any 2015 (abril - novembre 2014), 144 pàgines + DVD

16. POSTALS D'AGRAMUNT

Autors: Virgínia Costafreda i Puigpinós, Joan Puig i Ribera. Compaginació i reproducció gràfica: Josep Rovira i Feiné

Editat l'any 2020 (octubre 2019 - novembre 2020), 224 pàgines

17. JULIOL. LA REVISTA DEL COMITÈ DEL «FRONT POPULAR» AGRAMUNT (1936-1937)

A cura de Joan Puig i Ribera. Compaginació: Josep Rovira i Feiné

Editat l'any 2022 (gener - novembre 2022), 176 pàgines

Mar i cel

JOSEP M. RIBALTA

La Coral d'Avui i el Cor Banaha de Bellvís en el concert al Casal.

El diumenge 25 de febrer i després de molts mesos de treball, la Coral d'Avui i el Cor Banaha de Bellvís, sota la direcció de Bernat Giribet, vàrem oferir al Casal Agramuntí el concert coral del musical "MAR I CEL". Aquesta obra va ser creada en la part musical per Albert Guinovart, amb text de Xavier Bru de Sala i adaptada per a cor per Paul Perera. La companyia Dagoll Dagom la va estrenar l'any 1988 i, enguany, la tornaran a interpretar.

Va ser un gran i gratificant esforç

per a tots els intèrprets, recompensat per la gran afluència i la bona resposta de públic. Per aquest concert vam comptar amb l'acompanyament instrumental de Marc Puigpinós al piano i de Dolors Ricart al violí; a més dels solistes Pep Barri (baríton), Anna Borrego (soprano) i de Gemma Giribet, Maria Camps i Mireia Reig. Cal destacar també el gran treball del narrador Jaume Jovell i la inestimable col·laboració de la Coral Bon Cant en l'escenografia de *l'Himne dels pirates*.

Concerts com aquests ens ajuden a

créixer i ens apropem una mica més a tots vosaltres.

Com a projectes pròxims, estem molt contents de presentar el proper 20 d'abril, a les 20.30h, el 12è Concert Ramon Casals. Enguany us oferirem el programa "CORS OPERISTICS" de l'orquestra Camerata Grados que, acompanyada del Cor Juneda Canta, Coral Sícoris, Coral Verge de Ribera, Coral d'Avui i solistes, us oferirem una mostra d'òperes i sarsueles populars. Us hi esperem i desitgem que gaudiu d'un magnífic concert. ■

NETEGES
ECONET SIO

628 94 33 47
973 390 854

AGRAMUNT
Ctra. Tàrraga, 29
neteges@econetsio.com
www.econetsio.com

servi de
inforeria

BAR CARRERAS

des de 1953

CAFETERIA

L'independentisme mou fitxa

L'Assemblea no abandona la seva lluita al carrer, i recentment es va convocar una acció davant del TSJC per protestar contra l'ordre de presó dictada sobre Dani Gallardo, que està encausat per manifestar-se a Madrid contra la sentència del procés.

Dins l'intens cicle de més de 80 xerrades sobre la Llista Cívica per la Independència que l'Assemblea Nacional Catalana ha celebrat arreu del país, el passat 23 de febrer vam poder comptar amb la presència de la presidenta de l'entitat, la Dolors Feliu. Durant la seva intervenció, va fer èmfasi en el fet que en cap cas es planteja que l'ANC esdevingui un partit polític, sinó que es pretén impulsar una nova opció política que sigui capaç d'aglutinar tots aquells votants descontents amb els partits independentistes actuals i, al-

hora, recollir la gran bossa de vot abstencionista disconforme amb la deriva actual d'aquests partits. Al finalitzar les seves paraules, el públic assistent va tenir l'oportunitat de fer preguntes per tal de clarificar alguns dels aspectes tractats o per donar la seva opinió.

Abans de saber si l'ANC impulsaria o no una agrupació d'electors amb un programa electoral purament independentista per a les properes eleccions al Parlament de Catalunya, l'exconsellera Clara Ponsatí i el filòsof Jordi Graupera han presentat el seu projecte anomenat "Alhora", disposats a apoderar-se d'aquest quart espai independentista.

Per si això no fos prou, també podria entrar en escena l'extrema dreta amb Aliança Catalana i el Front Nacional de Catalunya, tot i que de moment encara no han confirmat si prendran part a la cursa electoral.

Mentrestant, l'Assemblea no abandona la seva lluita al carrer, i recentment es va convocar una acció davant del TSJC per protestar contra l'ordre de presó dictada sobre Dani Gallardo, que està encausat per manifestar-se a Madrid contra la sentència del procés. L'entitat també ha presentat al·legacions a l'Ajuntament de Barcelona contra la multa que se li ha imposat per organitzar la Diada del 2023. No silenciarem l'independentisme! ■

FONT: ANC

**HOTEL - BAR
RESTAURANT**

CTRA. CERVERA, 50.
TEL/FAX 973 39 12 13 (3 línies)
25310 AGRAMUNT - URGELL - LLEIDA

Llibreria
Papereria

Quiosc
Regals

l'espiga
llibreria papereria

Plaça del Pou, 2
25310 Agramunt (Lleida)
Tel. 973 390 425
llibrerialespiga@gmail.com

Activitats febrer i març

Dimecres 21 de febrer. A les 5 de la tarda, a la Sala-Teatre del Casal Agramuntí, va tenir lloc una nova sessió de l'Aula a càrrec del Sr. **Albert Beorlegui i Tous** amb el tema: **“L'atzarosa i apasionant història del doblatge”**. El ponent és llicenciat en Dret, i Tècnic de Comunicació de l'Ajuntament de Matadepera. Col·labora des del 1994 en nombrosos mitjans de comunicació com a comentarista cinematogràfic, entre els quals actualment destaca RAC 1 amb Xavier Bundó. També ha col·laborat amb Agnès Marquès, Ricard Ustrell, Crisol Tuà o Xavi Martín. Autor de diversos articles de cinema; és coautor amb Josep Torrella del llibre *Sabadell, Cent anys de cinema* (1996), i amb Jordi Tomàs del llibre *El cinema amateur a Catalunya* (2009), i va participar en el *Diccionari del Cinema a Catalunya* (2006) que va coordinar Joaquim Romaguera. També col·labora a la revista Serra d'Or. Des que va començar, ja ha impartit més de 1.500 conferències sobre aquest tema. En la seva bri-

ANNA MARTÍN

Sortida cultural a Florència.

Xerrada d'Albert Beorlegui sobre el doblatge al cinema.

llant intervenció ens va fer descobrir el món del doblatge cinematogràfic que és una branca artística del cinema que ha estat qüestionada, sovint injustament. Ens va parlar dels seus orígens, difícils, que arrenquen molt abans del cinema sonor, quan van sorgir intents de “doblar” pel·lícules mudes, i continuen amb l'arribada del sonor, la creació de “dobles versions” de pel·lícules i la fundació d'empreses al nostre país que van consolidar una aureola gairebé màgica d'una professió que té veus magnífiques que han acabat perdurant en el temps. Va resultar molt interessant veure i escoltar les grans actrius i actors mítics del cinema mundial amb la veu dels nostres dobladors, molt poc coneguts entre nosaltres.

25, 26, 27 i 28 de febrer. Sortida cultural a Florència

Per celebrar com cal el 10è aniversari de la nostra Aula, vam organitzar una sortida cultural de màxima categoria, visitant el bressol del Renaixement italià: Florència. El diumenge 25 de febrer a la una del migdia l'intrèpid grup format per 36 alumnes vam sortir de la plaça Fondandana direcció a l'aeroport del Prat per agafar el vol de Florència. Vam arribar sense novetat i cap a les 7 del vespre ja estàvem instal·lats en un hotel molt cèntric, que va fer possible que molts sortíssim per començar a conèixer la ciutat pel nostre compte. El dilluns 26, tot i la pluja intermitent, vam tenir tot el dia a la nostra disposició un expert guia, el Carlos, que ens

va fer conèixer la ciutat i els seus principals monuments, entrant també amb visita guiada per ell al Duomo de Santa Maria del Fiore i a la basílica de la Santa Croce on es guarden els sepulcres de Miquel Àngel i Maquiavel, entre altres. El dimarts 27 tocava conèixer una mica la Toscana i de bon matí vam sortir en autocar direcció a Siena acompanyats per la nostra guia, la Hilària. Tot i la pluja que de forma intermitent ens va acompanyar tot el dia, vam conèixer i recórrer Siena, una de les ciutats més emblemàtiques de la Toscana amb indrets tan notables com el Duomo i especialment la plaça del Campo, una de les places més boniques d'Europa en la que dos cops a l'estiu (juliol i agost) s'hi celebra la famosa cursa de cavalls, el Palio. Per la tarda, plovent encara més, ens vam passejar per Sant Gimignano, població medieval coneguda per les famoses quinze torres que marquen el seu paisatge urbà que no vam poder apreciar en tota la seva bellesa i espectacularitat. El dimecres 28 teníem museus a Florència. Al matí vam visitar la Galleria degli Uffizi, el museu de pintura renaixentista més important del món, on vam organitzar-nos en tres grups i va venir una guia nova, la Sílvia, que era de Vilafranca del Penedès i als que ens va tocar el seu grup vam fer la visita íntegrament en català. Per la tarda vam visitar la Galleria della Accademia on vam poder gaudir del David, l'escultura més emblemàtica del

Miquel Àngel florentí. Aquella mateixa nit tornàvem cap a casa i arribàvem a Agramunt de matinada. Quatre dies que van ser tot una immersió en el Quattrocento florentí.

Dimecres 6 de març. Va tenir lloc una nova sessió de l'Aula a càrrec de la **Sra. Anna M. Martí Solé**, amb el tema: **"El testimoni de les dones catalanes als camps de concentració nazi"**. La ponent és de Lleida i llicenciada en Filologia Catalana i ha treballat a l'entorn de la literatura concentracionària, és a dir, tot allò que resta escrit de l'experiència en els camps de concentració nazis. Dins d'aquest àmbit, ha publicat el treball *Les veus de l'Altra, escriptores catalanes i holocaust nazi*, per donar veu a aquelles dones catalanes que van ser capaces de deixar escrita la seva experiència personal directa o el seu testimoni dins de la ficció en un tema tan complex com és l'extermini nazi i les seves conseqüències humanes i globals. Des de l'any 1987 fins el 2004, ha treballat en diferents mitjans de comunicació. Ha estat Cap d'Organització i Comunicació del primer Congrés del Món Rural de Catalunya, Rural 06. Ha treballat a la Conselleria d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya i, actualment, realitza la seva tasca professional principal a la Secció de Comunicació de l'Ajuntament de Lleida. En la seva intervenció ens va parlar d'un tema malauradament poc

Conferència d'Anna M. Martí.

conegut: l'experiència als camps de concentració durant el nazisme, però també hi va posar alguns tocs innovadors: la veu de les dones als camps. Va voler fugir de les imatges "de sempre" i ens va voler allunyar de les veus conegudes per trobar-ne de noves, ja que poques vegades es parla de les dones als camps de concentració i encara menys vegades es parla de les dones catalanes. Ens va fer reflexionar amb algunes preguntes: coneixem prou coses de l'experiència de les dones als camps? Creiem que per ser dones, ho van viure diferent? Se les va tractar diferent? Ens ha fet recuperar la seva veu que al final té una llum de resistència, resiliència i també d'esperança.

Properes activitats:

- **Dimart 26 de març.** Sortida cultural a Barcelona.
- **Dimecres 3 d'abril.** Francesc Bailón Trueba. Tema: **"Caral-Supe. La primera civilització d'Amèrica"**.

La Junta Directiva

Recull d'imatges seleccionades entre les que els nostres lectors han penjat a Instagram amb l'etiqueta #revistasio

@enricescola

@tereanye

@airun71

@julibonillo

@montserrat_munt

@tereanye

@materesa7817

Els que se n'anaren

Ara em recordo d'alguns amics amb qui vaig treballar colze a colze perquè la revista sortís i sortís bé.

Quan *Sió* havia fet tretze anys i jo vint-i-quatre, hi vaig començar de redactor. Iniciava la meua vida laboral a l'ensenyament i, a la vegada, em lligava a un grup de convilatans que empenyien la redacció d'un butlletí mensual. Han passat els anys i jo ja fa sis cursos que no imparteixo classes, però encara soc dels que fan la revista. Durant aquest temps he compartit moltes estones amb els que l'hem confeccionat.

Ara, en un moment de balanç i commemoració per una pedra més que col·loquem a la paret de l'edifici, em recordo d'alguns amics amb qui vaig treballar colze a colze perquè la revista sortís i sortís bé.

Recordo el **Josep Bertran**, pal de paller durant molts anys. Company del primer ajuntament democràtic. Periodista vocacional i del terror. Home de ferm compromís. Tenia *Sió* i *Agramunt* gravats a l'ànima. Amb gran olfacte anava a buscar les notícies allà on no n'hi havia. La vida de jubilat li va permetre consagrar-se plenament a la revista. Ell, que no havia mostrat gaire entusiasme pels col·leccionables, es va dedicar a fer-ne de nous. Així van sortir en poc temps les reelaboracions ampliades d'*Agramunt: torronaires i xocolaters* i *La frustració de l'esperança*.

Com també els seus llibres *Agramunt. Reportatges de la història* i *Agramunt. Cinquanta anys d'urbanisme*. La seva pèrdua precipitada, ens va deixar molt tocats.

Tinc també en el record **Pasqual Castellà**, amb qui ens portàvem una pila d'anys quan era jove i no tants després. Això suposo que s'entén. A mesura que ens fem grans, les distàncies s'escurcen. Tingué una memòria privilegiada fins al darrer moment. Quan havíem de buscar informació sobre persones o fets del passat de la nostra vila, recorriem a ell. Va elaborar durant molts anys una secció anomenada "Pouant *Sió*" que remetia al passat de la pròpia revista i que comentava des del present. També va fer una colla d'entrevistes a alcaldes i gent de pes, o no tant. Sempre estava disposat. Ens va deixar de sobte i pensant amb *Sió*.

Em recordo d'**Antoni Ponsa** que, des que s'havia quedat sense l'esposa, s'anava apagant com un ciri d'església. Venia a les reunions i mai no aixecava la veu. Les seves opinions eren breus i encertades. Vaig ser jo qui li va proposar d'integrar-se a la redacció en descobrir-lo com alumne d'estacat en les classes de català que fèiem a gent gran els primers anys de democràcia. Li vam demanar que fes un

article cada mes i ell amb constància va complir. Ens va parlar d'oficis desapareguts, d'ocells, d'animals i de tot. Era tan treballador i fidel, que va deixar articles que publicàrem pòstumament.

I també penso amb els que havien estat redactors i col·laboradors com **Pere Mora**, que havia portat la comptabilitat de la revista i hi va col·laborar amb escrits fervents de catalanisme i compromís. Penso amb **Deudat Pont**, que fidelment va controlar la temperatura i les precipitacions per facilitar-nos-les durant anys i anys. I amb **Ramon Coll**, que el va substituir i que durant sis anys apuntà les dades des de cal Talladó, on vivia, i que també ens va deixar a la impensada.

I em recordo dels impressors que aquests darrers anys se n'han anat. **Gaspar Vicens** va ajudar a néixer el *Sió* i se l'estimava com un fill. L'imprimia encara amb tipografia antiga i ell mateix el componia i distribuïa el contingut. També ens ha deixat l'impressor **Josep Barnola** de Guissona que amb maquinària més moderna ens permeté fer canvis notables a la revista com omplir-la d'il·lustracions i color.

Per a tots ells, i els altres que també ens passaren el testimoni, el més càlid record des de l'orfenesa. ■

TERE TORNÉ
PODÒLOGA
INFERMERA

NATALIA CAIRÓ
PODÒLOGA
INFERMERA

NÚRIA MUIXI
LOGOPEDA

ANNA TORNÉ
INFERMERA
REFLEXÒLOGA POOLAL
ACUPUNTORA
FLORS DE BACH

Ronda Comtes d'Urgell, 3
25310 - AGRAMUNT (LLEIDA)

TEL. 973 392 689

Queviures
L'Estoneta
Bar - Restaurant

Menjars casolans per emportar
Cafeteria - Bar - Restaurant
Pollastres i conills a l'ast, paelles...
Queviures - Càtering

Agramunt (Lleida)
C/ Pau Casals, 20
973.390.468

DARQUITECTURA

Av. April Rov, 52-53 - 25310 Agramunt - Tel. 973 392 388 - 389
www.darquitectura.com

LLUNA NOVA
PERRUQUERIA

T. 973 39 27 24

 LLUNANOVAAGRAMUNT

AV. JAUME MESTRES, 27 - 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)

atípica
Restaurant

687 861 219
973 391 086

CONSTRUCCIONS
I REFORMES
GARCIA-GORTALES

F. GARCÓN
Edifici Garcia - Casco
973 392 0229
f.garcon@telefonos.com
C/ Jaume Mestres, 27 - 11
AGRAMUNT 25310
LLEIDA

ANEM-HI

ACOMPANYAMENTS AL METGE
ASSISTÈNCIES EN EL DOMICILI

662 130 254
anemhi.servei@gmail.com

Carrasco
ELECTRICITAT

- ✓ Industrial
- ✓ Domèstica
- ✓ Renovables

625918298 www.carrascoelectricitat.cat

Homenatge a Francisco Nogales

FONT: VETERANS CF AGRAMUNT

Grup d'exfutbolistes i autoritats que van participar a l'homenatge de Francisco Nogales.

Una trentena d'exjugadors del Club Futbol Agramunt de diferents generacions es van retrobar el dissabte 9 de març al camp municipal per disputar un partit amistós contra els veterans de l'Artesa de Segre. Tanmateix, la trobada va servir perquè els participants fessin a títol personal un homenatge a Francisco Nogales, un dels impulsors de l'Escola

de Futbol Gerard Gatell. L'acte va comptar amb la presència de l'alcaldessa, Sílvia Fernández, i el regidors Emilio Gil i Antonio Farré. Va ser molt emotiu perquè era un homenatge sorpresa. Francisco Nogales, que va estar acompanyat per la seva família, va rebre una placa de record i va fer la sacada inicial després que tots els jugadors li fessin el passadís. A la gespa també hi

havia els seus fills Tonet i Santi i els seus néts Marc, David i Àlex. Després del partit, que va acabar amb empat a tres i que va comptar amb una gran assistència de públic, hi va haver un sopar de germanor dels exjugadors i les seves famílies. L'objectiu d'aquests veterans es anar retrobant-se al llarg de l'any.

Veterans CF Agramunt

FONT: VETERANS CF AGRAMUNT

Lliurament de la placa de record.

FONT: VETERANS CF AGRAMUNT

Sacada d'honor per part de l'homenatjat.

REESTRENA el teu cotxe

Els millors Plans de Manteniment per al teu vehicle

PLA MASTER

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ 20 PUNTS DE CONTROL

PLA EXPERT

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ FILTRE AIRE
+ 30 PUNTS DE CONTROL

PLA INTEGRAL

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ FILTRE AIRE
+ FILTRE COMBUSTIBLE O BUGIES
+ 40 PUNTS DE CONTROL

I A MÉS A MÉS...

PNEUMÀTICS

MECÀNICA

AMORTIDORS

FRENS

AIRE CONDICIONAT

BATERIA

EIXUGAPARABRISSES

EN MANS D'EXPERTS
euromaster.com

VULCANIZADOS IBARZ

Carretera Tàrrrega, s/n. Agramunt. Tel: 973 390 734

Carreter Sant Joan 7 - t. 973 39 01 85 Agramunt
Carreter Llandrona n. 2 - t. 973 30 27 78 Agramunt

Calçats Mary
des de l'any 2000

NeroGiardini
TOMMY HILFINGER

i moltes més

El Angel Guimerà, 5
Agramunt
973 39 20 55 - 686 27 29 27

Protectors:

- INDÚSTRIES JOVE-BALASCH, S.L.
- MAS BLANCH I JOVE
- Alsina** SOLUCIONS EN ENCOFRATS
- Sr. Joan Uriach Marsal
- EL TALLER DE VIRGINIAS AGRAMUNT

EXPOSICIÓ A L'ESPAI
Guinovart en homenatge a Picasso
17 setembre 2023 / 17 març 2024

EXPOSICIÓ AL PETIT ESPAI
Viatge a l'interior
Xavier Masero
25 febrer 2024 / 23 juny 2024

Fes-te **Amic de l'Espai** per només **30€** l'any
El vostre suport és clau per preservar l'obra de Guinovart
BIZUM 03270

HORARI
DIJOUS I DIVENDRES, DE 10H A 14H
DISSABTE, D'11H A 14.30H I DE 17H A 19H
DIUMENGE, D'11H A 14.30H

PLAÇA DEL MERCAT, S/N
25310 AGRAMUNT
TEL. 973 390 904
www.espaiguinovart.cat

L'últim casiller d'Agramunt

Mantenim una interessant conversa amb Mari Carme i Jordi Villuendas Pijuan, fills de Josep Villuendas Quílez, l'últim d'habitar la casilla del canal d'Agramunt. Amb ells, a més de conèixer facetes interessants de la seva vida i família, continuarem descobrint altres aspectes d'un ofici desaparegut i del qual ja vam parlar en el número de gener.

A 16 o 17 anys, el Josep també començà a treballar al canal amb contractes de tres mesos. Quan tancaven l'aigua anava a treballar i feia el manteniment a la Mina de Montclar.

Una foto familiar davant la casilla de Mafet l'any 1967.

Els padrins de la Mari Carme i el Jordi eren Marcelino Villuendas Morales i Carme Quílez Tomàs. Vivien a Obón, un petit poble de la província de Terol. El poble quedava molt aïllat; es trobava en un cul de sac, on acabava la carretera. Això implicava que no hi hagués gaires mitjans per guanyar-se la vida i empenyia moltes persones a marxar per buscar una nova feina. La família tenia cinc filles i un fill, Josep Villuendas, el pare dels dos entrevistats. El padrí (el “abuelo” com li deien), al po-

ble feia de drapaire i hi tenien també un ramat d'ovelles i cabres que solia pasturar per les muntanyes durant la infantesa i adolescència del Josep. Aquest, ja de gran, explicava als seus fills que moltes vegades quan feia de pastor s'havia hagut d'amagar darrere les roques per por als voltors, ja que n'hi havia molts que s'havien arribat a emportar corders i cabridets.

Una de les filles del Marcelino treballava a Barcelona de minyona a casa del senyor Balmanya, que era un dels socis del canal d'Urgell. Per

mitjà seu al Marcelino li van donar feina al canal i va venir cap Agramunt com a guarda a la casilla del Clot de Bandera prop del pont de Torredònia, al terme de Preixens, on més tard s'establiria el Carabassa. Hi va viure i treballar tot sol un any sencer. Aleshores en aquella casilla no hi havia llum i per generar-ne havien de fer servir bateries. Quan es va haver situat i tenia la feina assegurada, es va vendre el ramat, tot el que tenia al poble (perquè no hi volia tornar més) i va fer venir la dona i el fill Josep.

A 16 o 17 anys, el Josep també començà a treballar al canal amb contractes de tres mesos. Quan tancaven l'aigua anava a treballar i feia el manteniment a la Mina de Montclar. Quan li va tocar fer la mili, els del canal van demanar al seu pare que continués de guarda fins que llicenciessin el fill; i en acabar aquest el servi militar, els canviaren a la casilla número 10, la de Mafet, on el Josep va passar a ser el guarda i casiller mentre que el padrí Marcelino es jubilà. Ara aquesta casilla està en ruïnes i abandonada.

Un cop Josep Villuendas va tenir la feina fixa, es va casar amb Maria Pijuan Gatnau de Seró. Van festejar durant 18 mesos. Es van casar el 1959 ▶

Els "abuelos" Marcelino i Carmen amb la neta M. Carme.

A baix, Josep Villuendas al pont de la carretera de Mafet cap a Agramunt, amb els seus fills Jordi i M. Carme.

i se'n van anar a viure a la casilla amb els sogres. Allí van néixer dos fills: Mari Carme (1961) i Jordi (1964). A la casilla ja tenien llum elèctrica, un vàter i aigua, que pujaven fins a un dipòsit amb una bomba de gasolina. En canvi, no hi havia dutxa i s'havien de banyar en un cubell amb una galleda d'aigua calenta i un caçó, com feien la majoria de les cases del poble en aquella època. També tenien un foc a terra i uns fogons per escalfar-se i cuinar, que feien anar amb brases i carbonilla. Els fills recorden que el pare els deia que guanyava 1.000 pessetes al mes: un bon sou comparat amb les penúries econòmiques que la família havia passat a Obón.

La mare de la Mari Carme i el Jordi, Maria Pijuan, treballava de minyona a casa de la Inés Palou, al carrer de Sió. Allí va ser on la va conèixer qui seria el seu marit. Era l'època en què Inés Palou treballava a la Cooperativa d'Agramunt abans de tots els problemes que després van sorgir. La mare sempre els contava que per ella la senyoreta Inés Palou era una persona molt bona i que tocava molt bé el piano i que li havia ensenyat solfeig.

Josep Villuendas era molt amic de Bartomeu Batalla, que primer havia fet de guarda a la solitària casilla de la Mina de Montclar i després a la del Pont de Ferro quan la van deixar la família Farré. Josep Villuendas i Bartomeu eren com germans, i gairebé sempre anaven junts a tot arreu, tant si era a treballar i fer manteniment del canal, com si havien de marxar d'Agra-

munt per qüestions de feina. Al Museu de la Casa Canal de Mollerussa hi ha unes fotos on ambdós apareixen treballant. Els fills recorden que a les casilles tenien quasi tots els serveis de franc. De telèfon no n'hi havia.

Bartomeu Batalla no sabia nedar, mentre que Josep Villuendas nedava molt bé. Quan treballava a l'altre costat del canal, quan encara era de terra, per tornar més de pressa a casa, en lloc d'anar a donar el tomb al pont que queia molt lluny, deixava la roba a l'altra banda i travessava el canal nedant. Com tots els casillers, tenia un ganxo que feia servir per treure algun animal i també alguna persona. Els fills expliquen que fins i tot s'havia tirat a l'aigua per treure algú que baixava viu. Recorden que una vegada va salvar una dona de Pradell que no s'havia ofegat perquè el davantal li havia fet de flotador. Després de fer-ho, el Josep li va dir que no s'hi tornés a tirar perquè no la trauria més!

Al Josep li sabia greu veure brutícia al canal i vetllava perquè l'aigua sempre baixés neta. Com que menava un hort, quan necessitava canyes, les lligava en menats i les feia baixar pel canal d'on les treia més avall; però s'havia trobat que alguna vegada no arribaven perquè algú les hi prenia pel camí. Per això, després, les seguia amb la bicicleta per la banqueta. En aquella època els casillers per desplaçar-se pel canal ho feien a peu o amb bicicleta; només tenia moto el capatàs.

Josep Villuendas era l'encarregat de donar l'aigua de les boqueres del canal per

Façana de la casilla de Mafet quan hi vivia la família Villuendas. Avui està totalment enderrocada.

regar des d'Agramunt fins a Montclar; després era el regador de cada poble qui conduïa l'aigua fins a les finques dels pagesos. Els fills recorden que cada setmana li arribava un paper amb les instruccions de les obertures i les diverses coses que havia de dur a terme. Cada dia havia de fer un comunicat d'incidències que apuntava en una llibreta. Després, cada setmana les havia d'escriure en un full que presentava a l'encarregat del canal d'Agramunt. La Mari

Carme i el Jordi es recorden de dos encarregats; un, del Pont d'Alentorn, que vivia en una casa particular de la vila; l'altre es deia Fortunato i al Jordi li feia molt de respecte pel bigoti que portava.

Quan vivien a la casilla de Mafet hi havia el Cinto, un home de Baldomar que tallava llenya i que anava a menjar i dormir a casa seva. Però mai no ho volia fer al llit, i quan acabava de sopar el Jordi, que era molt petit, l'acompanyava a descansar a la pallera del

corral que hi havia a tocar de la casa. Al corral hi tenien dues verres, conills, gallines i pollets... Mataven un parell de porcs i en tenien per tot l'any.

La mare dels dos germans, la Maria, era molt bona cosidora i brodadora i es guanyava la vida cosint per a la gent. Recorden que el Cinto li pagava uns diners perquè li cosís els pantalons. A Mafet hi anaven pastors a passar l'hivern i la seva mare els rentava i cosia la roba. Ella també sempre es feia la roba dels fills.

Comenten que tot i que la mare era bona cuinera, el Jordi era poc menjador. S'havien d'empescar qualsevol cosa per fer-lo menjar, com per exemple dur-lo a la carretera perquè es distraigués amb els cotxes que passaven mentre li donava *Danones*. Van ser dels primers de Mafet a comprar un televisor perquè el metge de Preixens els ho va aconsellar per tal que el nen es distraigués a l'hora dels àpats i mengés més.

A baix a la dreta, Maria Pijuan brodant a la casilla d'Agramunt.

El matrimoni i el seu fill Jordi amb la moto amb què el Josep es desplaçava per les feines del canal.

◀ **Josep Villuendas va treballar 48 anys al canal fins que el 1995 es va jubilar amb 65 anys. Va ser l'últim casiller d'Agramunt. Llavors la casilla va quedar buida; cosa que també havia passat amb la del Pont de Ferro en jubilar-se el Bartomeu Batalla.**

Recorden que quan el canal era de terra i tancaven l'aigua, als costats hi havia indrets amb parets de pedra sola i altres amb una reixa al davant per evitar esllavissades. Posaven les mans entre aquelles pedres i en treien crancs a galletades. També agafaven peixos com madrilles, barbs, alguna carpa i moltes truites.

Com que els pares tenien molta por que els nens caiguessin al canal, a la banqueta de davant de la casilla hi plantaven rosers i arbres perquè no s'hi poguessin atansar, com feien tots els casillers. Els arbres que tenien al davant de casa eren pomers i cirerers i la gent del poble, quan la fruita era madura, hi anava a collir-ne, ja que la gent de l'època s'ajudava molt.

En aquells temps tots els casillers, en grups de dos o tres, anaven amb dalles a tallar les males herbes que creixien pels costats. Feien el manteniment de la banqueta. Aleshores el seu pare era qui picava les dalles del canalers ja que era l'únic que

en sabia. Ho feia amb molta paciència amb el martell petit picant molt a poc a poc i després amb una pedra d'esmolar les afilava, assegut a l'ombra d'un arbre prop de la casilla. Alguns pagesos de la vila també li portaven la seva dalla perquè els la piqués. A vegades se n'hi arreplegava un munt i les havia d'enllestir el més aviat possible, per això s'hi posava de seguida després de fer només deu minuts de migdiada. Quan van revestir el canal, la feina va ser molt més descansada ja que tan sols havien de donar l'aigua per regar, tapar quatre forats i repassar les juntes quan es feia la tanca.

Tot i que els dos germans havien nascut a la casilla de Mafet i anaven a l'escola del poble, els pares es van adonar que per continuar estudiant i treballant, els aniria millor viure a Agramunt. Llavors a la casilla d'Agramunt hi vivia el capatàs del canal, Baldiri Cortada, que disposava d'un edifici més gran que els altres. Quan el Baldiri va morir

en un accident de trànsit el 1971, Josep Villuendas la va demanar i la hi van concedir. És la situada al camí vell de Mafet, passat el pont del canal a mà esquerra, no lluny dels Safarejos. A diferència de les altres, té planta baixa i un primer pis; com un petit xalet. Recorden que anar a aquella casilla va ser una gran millora, ja que era més gran i còmoda. Al seu pare el van pujar de categoria i des de la Casa Canal li van facilitar una moto per poder fer millor la feina. En temps de les tanques, amb la moto se n'anava fins al Tossal, a Ponts o a la Mina de Montclar a fer manteniment; per les sortides ja cobrava dietes i quilometratge.

A l'hivern els "abuelos" se n'anaven a Barcelona a casa de la filla gran, ja que aquí hi feia molt fred. Per a les cinc germanes, el Josep, en ser l'únic home, era el seu mimat i a l'estiu totes venien a Mafet de vacances. La Mari Carme encara va fer la Primera Comunió a Mafet, però

A baix a la dreta, els sis germans Villuendas en una trobada familiar l'any 1997. D'esquerra a dreta: Conxa, Carme, Josep, Paquita, Maria i Humildad.

El Josep i la Maria el dia del seu casament l'any 1959.

Josep Villuendas amb la gorra típica dels casillers, després de treure un bon exemplar del canal.

A la dreta, Josep Villuendas, el primer de la dreta del davant, amb el seu bon amic Bartomeu Batalla, el primer de la dreta del darrere, que era el casiller del Pont de Ferro, en una trobada amb altres companys.

quan tenia 10 anys van venir cap a Agramunt. Va ser l'època en què revestien el canal amb peces de formigó. Quan van ser aquí, el Jordi va estudiar el 4t i 5è d'EGB amb el mestre Gassó i després va

fer la segona etapa a l'Institut on feien la concentració escolar. Va tenir de tutora la mestra Mora, que també havia tingut a Mafet. Aquí de seguida es van fer amics dels veïns. Recorden que la casa sempre estava oberta per a tothom. L'any abans de venir a Agramunt s'havia mor el padrí, Marcelino Villuendas, el primer casiller de la família.

Comenten que el seu pare havia estat d'un sindicat i juntament amb altres casillers, afiliats com ell, anaven amb tren a Madrid on feien reunions per arreglar la situació laboral dels treballadors. Els dos germans tenen present que els seus pares eren molt treballadors i que s'ajudaven molt entre ells. Els van transmetre, doncs, aquesta manera d'actuar, d'anar tots a una i ben avinguts, comportament que venia dels padrins. La Mari Carme explica que la seva padrineta, la tia Carme, feia de minyona a cal Bonet i que anava a cosir a la modista Carme Rovira. De tots els germans, la més gran era la Paquita, l'única que en-

cara és viva amb 101 anys. La mare era molt de feinejar per casa. En canvi, el pare jugava sovint amb els dos germans i els ajudava a fer el deures, tot i que havia anat poc a l'escola i el que sabia ho havia après en venir aquí. Tenen present que des que va arribar sempre es va sentir un català més i de seguida va aprendre l'idioma.

Josep Villuendas va treballar 48 anys al canal fins que el 1995 es va jubilar amb 65 anys. Va ser l'últim casiller d'Agramunt. Llavors la casilla va quedar buida; cosa que també havia passat amb la del Pont de Ferro en jubilar-se el Bartomeu Batalla. Tot i que ell sempre deia que no tornaria més a Obón, finalment ho va fer el 2004 amb la dona, la filla, el gendre i el net. El Jordi també hi va viatjar amb les seves filles per conèixer el poble del seu pare i les arrels familiars. D'aquesta manera es van assabentar de diversos detalls de la infantesa paterna i van comprovar que moltes persones d'aquell poble tenen el cognom Villuendas. ■

Imatge recent del Jordi i la Mari Carme davant la casilla on van viure tants anys.

PERSPECTIVA

ARQUITECTURA · INTERIORISME

Fem-ho possible?

XÈNIA PONS

☎ 635 86 30 72
 ✉ hola@perspectivainterior.com
 📱 @perspectivainterior

Pla
 RELLOTGERIA
 JOIERIA
 ARMERIA

Baixada del Mercader, 20
 Tel. 973 390 308
 AGRAMUNT

FORN ESMATGES

C/ Sant Joan, 12
 Tel. 973 39 09 43
 AGRAMUNT

NEW

CEPSA CLUB
gow
 Acumula **SALDO**
 en comptes de **PUNTS**

PANADÉS
 al teu costat

ESTALVIA
 AL REPOSTAR
 5 CTS. AMB DIESEL STAR
 6 CTS. AMB DIESEL ÓPTIMA
 Fes l'alta aquí: cepsa.es
 SI TENS LA TARGETA PORQUE TU'VUELVES tens els mateixos avantatges

SEAT
 SERVEI OFICIAL

Audi

VW

SKODA
 AUTO

TALLERS BERTRAN, S.L.

Mecànica · Xapa i pintura
 Pneumàtics · Pre-ITV
 Grua · Assegurances

Av. Catalunya, 15 • 25310 AGRAMUNT (Lleida) • Tel. 973 39 02 86 - Fax 973 39 03 24
www.tallersbertran.seat.es

Noves mirades sobre Guillem Viladot

Diversos autors

Morir era plegar de viure?

Col·lecció Trossos, núm. 12, de l'Aula Màrius Torres

Pagès Editors, octubre 2023

249 pàgines. Preu 21 euros

Hem volgut donar notícia d'aquest exemplar perquè és un referent per endinsar-se en el coneixement i la interpretació de Guillem Viladot.

El mes de febrer es va presentar a la vila el darrer llibre relacionat amb l'escriptor de Riella. Es tracta d'un volum sorgit del simposi organitzat per la Universitat de Lleida durant el Centenari del Naixement de l'escriptor agramuntí el 2022.

L'exemplar conté quinze textos que tracten distintes vessants de Guillem Viladot. Després d'una introducció compartida entre Pau Minguet i Joan Ramon Veny-Mes-

quida, hi ha un text breu de Josep Vallverdú en què parla de l'amistat entre ells dos i que ja vam poder degustar amb la publicació de la seva correspondència al llarg dels anys. A continuació apareixen els textos més acadèmics relacionats amb l'escriptor d'Agramunt: Jaume Pont versa sobre la poesia i la poètica; Margalida Pons s'endinsa en la poesia visual; Joan Ramon Veny-Mesquida dissectiona el sonet viladotià amb precisió; Joan Puig aprofundeix en les memòries de l'homenatjat que, de fet, es troben disperses en tota l'obra; Francesc Foguet fa una aproximació al pensament polític; Francesc Ardolino repassa els llibres narrativa que analitza amb precisió; Enric Falguera estudia la narrativa infantil i juvenil; Manuel Guerrero explica la relació creativa i fraternal entre Leandre Cristòfol i Guillem Viladot; Glòria Bordons analitza la connexió entre Viladot i Felipe Boso, autors de poesia concreta i experimental; Louise Johnson es refereix a la possibilitat d'exportar l'autor d'Agramunt a partir de la seva experiència de la traducció a l'anglès de la novel·la *Ruth*. Finalment, el llibre inclou dos textos que corresponen a una exposició i una passejada pel Parc de Riella. El primer és un escrit sobre el llegat viladotià de Teresa Ibars, arxivera de la Diputació de Lleida i autora d'una biografia sobre Guillem Viladot. El segon, titulat *Passejant Vi-*

ladot, és un text nascut en la visita a la nostra vila durant el simposi dedicat a Viladot; Josep Bertran Mitjavila hi fa una exposició peripatètica de l'obra exhibida al parc obert en els marges del Sió.

Hem volgut donar notícia d'aquest exemplar perquè és un referent per endinsar-se en el coneixement i la interpretació de Guillem Viladot. El treball divers i centrat només en alguns temes, dona llum a molts dels aspectes polifacètics de l'autor. És un bon primer pas per conèixer-lo i comprendre'l. Els introductors expliquen que "*el volum aplega la major part de les intervencions del simposi sobre Viladot amb la voluntat de servir als estudiosos, en particular, i al públic interessat, en general, una visió tan polièdrica com l'obra mateixa de Viladot. Un visió construïda per investigadors especialistes en diferents camps amb anàlisis capdavanteres que proporcionaran un eina indispensable per a futures recerques i lectures*". El títol del llibre (amb el subtítol *Noves mirades sobre Guillem Viladot*) pot semblar estrany. És simplement la resposta a un vers de l'apotecari lletraferit en què es plantejava si "*morir era plegar de viure*"; la conclusió a què s'arriba, doncs, és que mentre es conservi, es llegeixi i s'admiri l'obra de Viladot, ell encara no haurà plegat de viure i continuarà en les nostres vides.

JP

Margarita
moda

Margarita Martí Gasull
C/ Sant Joan, 3
25310 Agramunt (Lleida)
Tel. 973390242

margarita.marti@hotmail.es

SERVEI OFICIAL
NEW HOLLAND

Av. Generalitat, 10
25310 AGRAMUNT
Tel. 973 392 311
www.mecanicasin.com

Rubèn
Automoció
Rubèn Pedrós Vallès

Taller autoritzat
PEUGEOT - HYUNDAI
per Agramunt i comarca

C. Clos, 1
tel. taller 973 39 25 89
25310 AGRAMUNT (Lleida)

Construccions
Reformes

Xavier Junyent Sangrà
Tel. 625 119 990
xavie_reformes@hotmail.com

25310 AGRAMUNT Av. dels Esports, 8, 2n, 1a

tendals
Sangrà

Tendals fàbrica · Carpes · Pergoles · Tendals ussint
Portes ràpides · Cobertes industrials · Tapissaria · Cortines
Persianes · Mosquiteres · Reparació · Impressió gran format

Gaudir de l'estiu

www.tendalsangra.com

Av. de Sant Joan, 11 08142 TARRAGONA (TARRAGONA)
08142 TARRAGONA (TARRAGONA)

FUNERÀRIA i SALES DE VETLLA

J. TORNÉ

SERVEI PERMANENT

973 39 08 62 · 620 90 50 20

jtorne1@hotmail.com

Primavera del 64

A finals de març, a l'inici d'aquella primavera del 64, en va arribar el primer número a casa. Va fer un bot de content i se'l va llegir de cap a cap el mateix dia. I el va rellegir.

Aquell tram de carretera, oficialment una avinguda, sempre havia estat una proclama de vida que el xiquet observava des del seu punt de guaita a la tribuna de casa seva. El Benito confeccionava coves i cistells amb els branquillons de les vimeteres que cultivava en una bassa. El Cisco el Besora, assegut a terra, passava canyes per un pelador en forma d'embut,

feia canyissos per a cel ras. La "Noia" de cal Torrat, ara la dona més vella del carrer i amb les mans plenes d'artrosi, procurava que sempre hi hagués tauletes de torròn disponibles a l'obrador de casa (una de les branques Vicens). El Laureano ferrava els matxos i eugues que encara quedaven a la vila, tornejant les ferradures a la petita forja del seu taller. A ca l'Escampa, un Jaume adolescent frisava per una Montesa, hi enganxaria un remolc i repartiria barres de gel a les cases amb nevera, mentre deia a son padrí, que seia amb la mangala entre les cames en una cadira de bova a la porta de la botiga: "encara que no puguem caminar gaire no patiu, us pujaré a la moto i tirarem serra amunt". Els mecànics del garatge Secanell païen el dinar jugant a pilota a mà contra la portalada de fusta de l'edifici (no hi passaven gaires vehicles llavors per la carretera, sobretot a l'hora de la migdiada), mentre darrere de cal Martorell, amb una pilota més grossa, els treballadors jugaven a futbol a prop del canalet fins a l'hora de tornar a la feina.

fada de cagarulles.

El xiquet estava cofat del seu poble, de la gent del carrer i del Ramon del banc, el veí que aquell estiu li feia repàs de dibuix (encara que, per a ell, dibuixar era com voler fer entrar el clau per la cabota). Aleshores el Ramon li va parlar de *Sió*, un projecte de revista que uns quants lletraferits tiraven endavant: estava força avançat però no sortiria fins l'any vinent (si les autoritats i els pessimistes de sempre no hi posaven bastons a les rodes, el va prevenir; un condicionant que en aquell moment no va entendre).

Els mesos següents el noi es mostrava expectant i neguitós, acabava de complir dotze anys, se sentia mig adolescent i volia créixer de pressa, creixement que imaginava paral·lel al progrés del poble, que sens dubte s'engrandia, perquè només els pobles grans eren capaços de generar una publicació periòdica, ni que fos mensual. Abans d'acabar l'any va fer que son pare se subscriuís a la revista encara nonada. Al gener res, al febrer tampoc, però a finals de març, a l'inici d'aquella primavera del 64, en va arribar el primer número a casa. Va fer un bot de content i se'l va llegir de cap a cap el mateix dia. I el va rellegir. Exultava. Només li va estranyar que no estigués escrit en la seva llengua, la del poble. Poc després ho comprendria. També allò dels bastons a les rodes.

Portada del número 1 de *Sió*.

rac-rac, rac-rac, i, quan en tenia unes quantes de pelades, les esberlava a cops de maça; després les entreteixia i en

Quan vesprejava, el ramat de cal Seco tornava de pasturar, baixava pel carrer del firal i entrava als corrals aconduït pel pastor i pels gossos, enmig d'un concert de bells i d'una empasti-

Lo navegant del *Sió*

TORRONS
FELIX
ARTESANS

Torrns que inspiren desitjos

Comtessa Aurembiaix, 5
 25310 Agramunt
 tel.: 973 390 319
 info@torronsfelix.com
 www.torronsfelix.com

Comandes i consultes via whatsapp: 627 69 38 72
 (enviament de comandes a domicili)

LLOGUER DE CAMPER

LLOGUERS FIRAL
 www.obres128.com

CAMPER
 Una oportunitat única per poder gaudir del teu viatge com vulguis, on vulguis i amb qui vulguis. Amb llibertat!
 Una forma de viatjar lliure i una manera de desconectar de la rutina diària
 Visita una ciutat, organitza un viatge, explora i viu la naturalesa.

EXCAVACIONS
TRANSPORTS

Avgda. M. Jolonch, 46
 Tels. 973 39 07 35 - 973 39 21 04

AGRAMUNT

OBRES 128

OBRES 128 S.A.U.
 Camí vell de Mafet, s/n
 25310 AGRAMUNT (Lleida)
 Tel. 973 392 164 - Fax 973 392 660
 info@obres128.com

Dia internacional de les malalties minoritàries

El dijous 29 de febrer vàrem celebrar el “Dia de les malalties minoritàries”. Una jornada per a la reflexió i conscienciació sobre les dificultats i reptes que enfronten aquells que viuen amb aquestes malalties. A l’escola comptem amb el Toni Dil, alumne de 3r, que pateix una paraplegia espàstica del tipus 56 i des que va arribar al nostre centre ha estat sempre un exemple de superació, esforç i perseverança.

Tots els alumnes de l’escola van contribuir en l’elaboració d’un mural amb el lema “Junts fem pinya”. Aquest es va caracteritzar per una representació acolorida d’unes mans

obertes, símbol de la diada. Des dels més grans als més petits varen anar posant el seu granet de sorra al treball artístic tot prenent consciència del dia

que celebràvem. A les aules de primària també es va fer un treball de reflexió mitjançant un reportatge-documental publicat l’any 2019, quan la Marató de TV3 va tenir com a eix aquest tipus de malalties.

aquells que hi conviuen, els reptes i les dificultats poden ser immenses. Sortosament, podem donar suport a aquest col·lectiu amb diversos gestos: augmentant-ne la consciència; oferint suport econòmic per a la investigació; do-

nar suport emocional i comunitari; garantir polítiques i lleis que protegeixin els seus drets així com oferir-los un tracte just i igualitari.

Ser solidaris i empàtics pot esdevenir clau en una societat. Podem educar-nos sobre les malalties minoritàries, mostrar comprensió i suport cap als que en pateixen, i treballar junts per crear un món més inclusiu i just per a tots. Cada petit gest de solidaritat pot fer

una gran diferència en les vides dels que viuen amb malalties minoritàries.

FONT: COL. M.D. SOCORS

Col·legi Mare de Déu del Socors

Castro Motor

Diagnosi digital, material original, especialistes BMW

Diagnosi digital, material original, especialistes VW

Servei Multimarca: Taller de confiança

Ctra. de Tàrraga, 35 - 973 39 24 31

BMW, Audi, Volkswagen, Chevrolet

L'esport des d'una altra perspectiva: un taller de conscienciació a 6è de primària

En el marc de l'educació integral i inclusiva, és essencial promoure la consciència sobre la diversitat i la igualtat d'oportunitats. En aquest sentit, els tallers

que aborden temes com la discapacitat intel·lectual i l'esport adquireixen un valor significatiu.

El taller va iniciar-se amb una introducció a la temàtica, abordant qüestions comunes sobre la discapacitat intel·lectual i els estereotips associats. Els educadors van oferir informació precisa fomentant la reflexió i el debat entre els estudiants i es van poder posar a la pell d'altres i comprendre les seves experiències. A més, es va donar veu a una persona amb discapacitat intel·lectual que s'ha destacat en l'àmbit de l'esport. A través del seu relat personal, l'alumnat va descobrir històries de determinació, sacrifici i èxit. Aquest testimoni va desafiar els prejudicis i demostrar que la discapacitat no és una limitació, sinó una oportunitat per a la superació i la realització personal.

La part més emocionant del taller va ser amb la pràctica d'activitats esportives adaptades. L'alumnat va experimentar la sensació de superar reptes físics, alhora que aprenien a col·laborar. Cada activitat va reforçar el valor de la diversitat i la importància de la cooperació.

"L'esport des d'una altra perspectiva" ha estat molt més que un taller; ha estat un viatge cap a l'empatia i la comprensió. Els/les alumnes de sisè han adquirit nous coneixements i valors que els acompanyaran al llarg de les seves vides. Aquesta experiència no només ha impactat en la seva visió de la discapacitat intel·lectual sinó que també ha inspirat un compromís renovat amb la inclusió i la igualtat. En definitiva, aquesta experiència ha estat enriquidora i transformadora per a tots els participants, obrint finestres cap a la comprensió, la solidaritat i el respecte.

Mestres d'educació física

FONT: ESCOLA MACIÀ-COMPANYS

FONT: ESCOLA MACIÀ-COMPANYS

ÀNGEL & Lluch

MENESTRAL TORRONAIRE
AGRAMUNT DES DE 1948

OBRADOR I BOTIGA:

Cami Vell de Tàrrega, 17-19 - Agramunt (Lleida) - T. 973 39 00 30
info@torronslluch.com - www.torronslluch.com

**ELABOREM TOTS ELS
NOSTRES TORRONS
I XOCOLATES DE
MANERA ARTESANA.**

BIOLluch

TORRONS I XOCOLATES ECOLÒGICS

**FABRICACIÓ PRÒPIA
VENDA AL DETALL**

A l'Era hem celebrat el Dia de la Dona

FONT: LLAR D'INFANTS L'ERA

Aquest curs, a l'Era hem celebrat el Dia Internacional de les Dones. L'Associació de famílies va convidar mares, padrines, àvies, iaies, germanes, tietes... dels infants de la Llar a compartir una activitat amb els nens i les nenes.

Les activitats es van desenvolupar durant tota la setmana. Ens van venir a explicar el conte del Monstre de Colors, ens van fer una activitat sensorial amb robes i ens van explicar molt didàcticament com ens havíem de protegir del sol.

La participació de les famílies en les activitats que es fan a la Llar és molt important ja que els infants estan molt contents de veure com comparteixen el seu dia a dia.

Dia de portes obertes

El dissabte dia 13 d'abril i d'11 a 1 es farà la jornada de portes obertes a l'Era. Les famílies que tingueu infants petits i hi estigueu interessades haureu de posar-vos en contacte amb la direcció de la Llar per demanar hora.

Educadores Llar d'Infants Municipal l'Era

Lliçó d'esportivitat sense recompensa dels alevins CF Agramunt

R. Mendoza / A. Guerrero

L'equip S-12B del Club Futbol d'Agramunt és tot un exemple d'esportivitat. L'equip que entrena Gerard Tarruella ho va demostrar el dissabte 9 de març en un gest que no va tenir la recompensa que es mereixia. Va ser en l'encontre de Futbol-7 disputat al camp municipal contra el Mascançà. Els del Pla d'Urgell es van presentar a Agramunt amb només sis jugadors. El tècnic agramuntí, per evitar suspendre el partit i en un gest esportiu, va decidir que jugaria també amb sis nens malgrat poder fer-ho amb set. La decepció va arribar quan els visitants van marcar el 2 a 3 als instants finals. L'equip rival, malgrat la concessió que havia fet l'Agramunt, va optar per defensar-se i es va acabar enduent els tres punts. Els nens de Gerard Tarruella van sortir molt dolguts i amb la sensació d'haver patit una injustícia. Pel club, molt per damunt del resultat final, el més important és la lliçó d'esportivitat que van donar i la importància que tenen els valors en totes les etapes de la vida i, especialment, durant la formativa.

El primer equip, a remuntar el vol

El primer equip ha iniciat l'any amb una mala ratxa de resultats que, malgrat tot, el mantenen a la part alta de la classificació. Els homes de Jordi Oliveres han encadenat una mala dinàmica després d'una primera volta espectacular. Les baixes, com la d'Albert Farré, s'han notat en el joc de l'equip i la sort tampoc no ha acompanyat en aquest tram del campionat. Tot i això, esperen tornar a encadenar bons resultats que els permetin afrontar la part final de la temporada amb optimisme. Respecte a l'Amateur B, Manel Olaya ha agafat les regnes de l'equip en aquest segon tram de la temporada. El filial ha disputat bons partits i, per exemple, es va imposar per 3 a 1 al filial del Linyola.

Pel que fa als equip de la base, el Juvenil A continua líder malgrat sumar les dues primeres derrotes de la temporada. Els nois d'Aleix Miró tenen entre cella i cella acabar en primera posició i assolir l'ascens per tornar així a Primera Divisió. També segueixen a

la part alta de la classificació l'Infantil i el Cadet A.

L'activitat del club no s'atura per Setmana Santa

L'activitat al club no s'atura per Setmana Santa. Dos equips de l'escola de futbol, S-10 i S-12, tenen previst participar els propers 30 i 31 de març en la Mediterranean Football Cup France en la Mediterranean Football Cup France que es disputa a Montpeller. L'expedició agramuntina està formada per unes 40 persones, entre jugadors, tècnics i familiars. Cal recordar que l'any passat el club també va participar en aquest torneig amb quatre equips i l'Aleví A va ser un dels campions. Tanmateix, del 25 al 28 de març hi haurà una nova edició del Campus de Setmana Santa per a nens i nenes nascuts entre el 2009 i el 2017 (de Cadet fins a Prebenjamí). Tindrà lloc de les 9 a les 13.30 hores amb l'objectiu que els participants s'ho passin d'allò més bé i d'afavorir la conciliació familiar. ■

FONT: CF AGRAMUNT

Primer equip.

FONT: CF AGRAMUNT

Els equips S-10 i S-12 participaran a la Mediterranean Football Cup France a Montpeller.

Infantil A

Cadet B

Cadet A

Juvenil B

Juvenil A

Femeni

Resta dels equips del futbol base del club. Aquestes fotos es complementen amb les que van sortir el mes passat.

Fisiològics

AGRAMUNT

CENTRE DE FISIOTERÀPIA

Marta Martí Nebert núm. 11196
Elma Martorell Solé núm. 6204

HORES CONVINGUDES TRUCAR AL 973.39.28.18

Clínica dental

Dra. ROSER MARTORELL SOLÉ
lic. 4208

Serveis d'Odontologia General, Ortodòncia, Periodòncia,
Odontopediatria, Implantologia i Cirurgia bucal.

TRUCAR AL 973.39.12.27

Av. Maria Jolanch 19-21 baixos AGRAMUNT

L'Infantil B, campió de Lliga

FONTE: FUTBOL SALA

Dues imatges de la celebració del campionat de lliga de l'equip Infantil Masculí B.

L'equip Infantil Masculí B s'ha proclamat campió de lliga. Els de Marc Serra han completat una magnífica temporada que han culminat aconseguint la primera posició en una categoria en què la igualtat s'ha mantingut fins al final, i és que fins l'últim partit de lliga no es va decidir qui s'enduria el campionat.

Per celebrar-ho, l'equip va gaudir d'una magnífica tarda que va començar amb una rua pels carrers de la Vila i va dur els campions fins l'ajuntament, on l'alcalde i diversos regidors els van dirigir unes paraules. Després, l'equip Sènior els va fer el passadís i es va realitzar un petit homenatge al pavelló.

Enhorabona als campions i les seves famílies!

A continuació trobareu tots els resultats del mes:

Prebenjamí

- PREBENJAMÍ 1 - 5 EFS BALAGUER COMTAT D'URGELL A
- TÀRREGA F.S. B 5 - 4 PREBENJAMÍ
- PREBENJAMÍ 3 - 11 CFS ALMACELLES A
- PREBENJAMÍ 2 - 5 ESCOLA FUTB. SALA CERVERA B

		Punts	Partits	GF	GC
7	PREBENJAMÍ	1	12	38	84

Benjamí Femení

- BENJAMÍ FEMENÍ 1 - 6 FS SOLSONA B
- CFS NOVA FONTBLANCA BALAGUER VEDRUNA B 18 - 1 BENJAMÍ FEMENÍ
- BENJAMÍ FEMENÍ 0 - 7 BENJAMÍ MASCULÍ
- ALUMINIS CORBINS CFS CORBINS B 3 - 0 BENJAMÍ FEMENÍ
- FS SOLSONA B 7 - 4 BENJAMÍ FEMENÍ

		Punts	Partits
5	BENJAMÍ FEM.	0	5

Benjamí Masculí

- BENJAMÍ MASCULÍ 9 - 2 ALUMINIS CORBINS CFS CORBINS B
- FS SOLSONA B 3 - 5 BENJAMÍ MASCULÍ
- BENJAMÍ MASCULÍ 5 - 1 CFS NOVA FONTBLANCA BALAGUER VEDRUNA B
- BENJAMÍ FEMENÍ 0 - 7 BENJAMÍ MASCULÍ
- ALUMINIS CORBINS CFS CORBINS B 5 - 6 BENJAMÍ MASCULÍ

		Punts	Partits	GF	GC
1	BENJAMÍ MASCULÍ	15	5	32	11

Aleví

- PONENT FUTSAL ALCARRÀS A 7 - 2 ALEVÍ
- ALEVÍ 3 - 3 TÀRREGA F.S. A
- ALEVÍ 0 - 5 ALCOLETGE CLUB FUTBOL SALA A

- EFS BALAGUER COMTAT D'URGELL A 8 - 1 ALEVÍ
- ALEVÍ 2 - 5 MARISTES MONTSERRAT LLEIDA CE. A
- CFS ALMACELLES A 7 - 1 ALEVÍ
- ALEVÍ 5 - 6 CFS ALMACELLES B

		Punts	Partits	GF	GC
12	ALEVÍ	7	16	34	91

Infantil Femení

- PERRUQUERIA JUDITH CFS CORBINS A 1 - 2 INFANTIL FEMENÍ
- INFANTIL FEMENÍ 8 - 1 ALCOLETGE CLUB FUTBOL SALA A
- TREMP C.F. SALA A 3 - 6 INFANTIL FEMENÍ
- INFANTIL FEMENÍ 5 - 2 FUTSAL SERÒS ESPORTIU INFANTIL FEMENÍ A
- CFS ALMACELLES A 5 - 4 INFANTIL FEMENÍ
- INFANTIL FEMENÍ 0 - 4 CFS CAL XIRRICLÓ BALAGUER VEDRUNA A
- INFANTIL FEMENÍ 7 - 5 FUTSAL SERÒS ESPORTIU INFANTIL FEMENÍ B

		Punts	Partits	GF	GC
4	INFANTIL FEM.	29	16	80	49

Infantil Masculí B

- INFANTIL MASCULÍ B 8 - 0 EFS BALAGUER COMTAT D'URGELL C
- ESCOLA FUTB. SALA CERVERA C 1 - 6 INFANTIL MASCULÍ B
- INFANTIL MASCULÍ B 7 - 1 ESPAIS NATURALS CFS CORBINS A

INFANTIL MASCULÍ B 1 - 7 CFS COOPERATIVA DEL CAMP DE LINYOLA A BORGES, FS A 4 - 3 **INFANTIL MASCULÍ B**

	Punts	Partits	GF	GC
1 INFANTIL MASC. B	37	14	88	20

Infantil Masculí A

INFANTIL MASCULÍ A 3 - 1 TREMP C.F. SALA A MARISTES MONTSERRAT LLEIDA A 1 - 2

INFANTIL MASCULÍ A

MAIALS F.S. A 3 - 8 **INFANTIL MASCULÍ A**
INFANTIL MASCULÍ A 0 - 7 ALCOLETGE CLUB FUTBOL SALA A
 ATLETIC LA SEU CONSTRUCCIONS PLUVINET A 4 - 6 **INFANTIL MASCULÍ A**
 ESCOLA FUTB. SALA CERVERA A 5 - 2 **INFANTIL MASCULÍ A**

	Punts	Partits	GF	GC
5 INFANTIL MASC. A	27	15	51	48

Cadet

CFS ALMACELLES C 4 - 1 **CADET**
CADET 0 - 0 CFS VILLART LOGÍSTICS BALAGUER VEDRUNA A

ESCOLA FUTB. SALA CERVERA B 2 - 0 **CADET**

CADET 0 - 3 TREMP C.F. SALA A FS SOLSONA TONNY'S PIZZA B 4 - 0 **CADET**
CADET 2 - 1 GUISSONA ACLE A

	Punts	Partits	GF	GC
9 CADET	11	15	15	41

Juvenil Femení

CFS BAR-GISMAT LINYOLA B 2 - 1 **JUVENIL FEMENÍ**

JUVENIL FEMENÍ 0 - 1 TREMP C.F. SALA A METAGA FUTSAL BINÉFAR A 11 - 0 **JUVENIL FEMENÍ**

JUVENIL FEMENÍ 2 - 5 ELECTRODOMÈSTICS FARRÉ CFS CORBINS A

PLA URGELL, C.E. A 7 - 0 **JUVENIL FEMENÍ**
JUVENIL FEMENÍ 3 - 0 EFS BALAGUER COMTAT D'URGELL A

	Punts	Partits	GF	GC
6 JUVENIL FEMENÍ	9	13	19	54

Legends

UE PERAMOLA FS A 6 - 1 **LEGENDS**

ELS ALAMÚS, CLUB ESPORTIU FUTSAL A 9 - 1 **LEGENDS**

LEGENDS 1 - 3 AGER DEPORTIU MONTSEC D

ANGLESOLA C.F. SALA B 2 - 4 **LEGENDS**

CFS TREMP A 0 - 7 **LEGENDS**

EFM MIRALCAMP A 3 - 2 **LEGENDS**

	Punts	Partits	GF	GC
9 LEGENDS	6	14	16	80

Sènior A

SÈNIOR A 6 - 0 FS SOLSONA KEBAP HOUSE B

JUNEDA, F.S. A 4 - 8 **SÈNIOR A**

SÈNIOR A 4 - 5 TORRES DE SEGRE CLUB ESPORTIU A

CFS CEFER BALAGUER VEDRUNA B 3 - 4

SÈNIOR A

MAIALS F.S. B 2 - 2 **SÈNIOR A**

SÈNIOR A 9 - 2 ANGESOLA C.F. SALA A

SÈNIOR A 6 - 1 FUTSAL SERÒS ESPORTIU **SÈNIOR MASCULÍ A**

	Punts	Partits	GF	GC
2 SÈNIOR A	36	16	93	37

FERRETERIA MOLINET, S.L.

www.molinet.cat

Obert 24 hores

Entra, tria, compra i t'ho portem a casa!

Ctra. d'Artesa, 1 **AGRAMUNT**

ferreteria@molinet.cat

Tel. 973 390 458
Fax 973 390 662

Els equips del BAC en projecció ascendent: determinació i esperit de millora

L'inici de les segones fases de competició pels equips del club han posat de manifest que malgrat oferir intensitat, lluita i esforç com a valors indefugibles de l'activitat esportiva, no sempre n'hi ha prou per sortir reeixits en els diferents encontres, doncs es participen en lligues molt exigents i amb molt talent per part de tots els equips participants. Ara bé, ningú no pot retreure absolutament res als equips federats de la nostra entitat, en tot moment s'ha tingut una actitud adequada, determinació per assolir el millor resultat possible així com embranzida i voluntat de tenir iniciativa en els partits, convicció per traslladar la pilota el més ràpid possible a camp d'atac i solidaritat defensiva per entorpir al màxim els avenços dels equips adversaris.

Mini Femení

Es troba en un estat de forma excepcional i una clara millora en tots els vessants del basquetbol fent palès el seu gran empoderament tècnic i tàctic, interioritzant una sèrie de fonaments essencials de cara al futur i que ens fan ser molt optimistes amb aquest grup de noies tan valentes, resilients i amb esperit de superació màxim. Conceptes com estar totes les jugadores per davant de qui té la pilota, moure's per generar línies de passada després que s'aturi el bot, travessar el mig camp pel carril del mig per guanyar en clarividència ofensiva o bé tenir present que sempre el més important és aturar la pilota, encara que no sigui l'atacant que tenia inicialment assignada, són una mostra de les grans prestacions que ha desenvolupat l'equip. Si, a més, se li suma la capacitat competitiva, la persistència en atacar de manera grupal la cistella contrària i el balanç defensiu, la

perspectiva és d'allò més positiva. Així doncs la victòria contra el CB Torregrossa per 39-55 ha estat la constatació d'un equip que no para de créixer, que jornada a jornada segueix progressant a nivell individual i col·lectiu. A seguir així, noies; esteu en la bona direcció!

Infantil Masculí

Els nois del BAC han anat de menys a més al llarg del darrer mes de competició. Tenen el handicap que davant es troben amb rivals que tenen major complexió i alçada, cosa que els fa estar en desigualtat de condicions. Però no llancen la tovallola en cap moment, planten cara i intenten millorar partit a partit. I així ha estat que s'ha pogut apreciar una progressió en el joc ofensiu aplicant el concepte de cinc oberts, s'ha treballat els talls a cistella des del costat feble i això ha fet palès una major circulació de pilota, fluïdesa en la capacitat combinativa i un atac més ordenat, amb unes regles o automatismes prefixats. Així ha estat que tot i enfrontar-se a equips potents que ens han posat les coses força complicades, la imatge del conjunt a l'hora de treure la pilota jugada i l'atreviment per buscar la millor finalització a cistella ha millorat amb escreix, millorant també el rendiment global del conjunt. Les derrotes contra el CB Pardiniyes Lleida Negre (41-40), el CB Bellpuig (57-07) o el CB Mollerussa (08-58) han posat de manifest la lenta però eficient progressió del grup que partit a partit va agafant més confiança en les seves opcions. Endavant, nois. Us ho heu de creure, podeu competir en tot moment, doncs teniu un marge de millora enorme!

Cadet Femení

Ha patit un fre a la seva gran primera fase realitzada, en què va ser capaç de guanyar els 10 partits disputats oferint una imatge solvent en defensa i eficient en atac. De moment s'ha guanyat un encontre contra el CENG Artesa de Segre (60-52) i tot i competir la resta, no ha estat possible tirar-los endavant malgrat competir-los fins al final. En cinc d'aquestes sis derrotes, només ens ha separat sis punts o menys en el tempteig, el que demostra que s'ha escapolit per petits detalls. Alguns cops el mal inici de partit com contra el CB Balaguer (74-69), altres la manca d'encert en accions aparentment senzilles de definir com contra el CB Seròs (64-59) o els nervis i la manca de precipitació en partits que pràcticament estaven guanyats com davant el CB Mollerussa (91-93) han fet que l'equip estigui a tres triomfs de la zona

El Mini Femení estrena caseller de triomfs: Bravo noies!

FONT: BAC

FONT: BAC

El Júnior Masculí, tot un exemple de coratge i resiliència.

que dona dret a disputar la final a quatre de la categoria. Ara bé, tot encara és possible ja que el conjunt no ha perdut la capacitat combinativa en atac, un 1x1 elèctric i vibrant, la capacitat per a realitzar contraatacs en 3x2 o 2x1 i l'esperit guanyador d'un conjunt que ens ha fet gaudir de molt bon basquetbol aquesta temporada. Així doncs confiança plena en les noies; només fa falta tornar a recuperar el camí del triomf perquè tornin a creure en elles mateixes, doncs de talent i qualitat en tenen de sobres! A per totes, noies! Amb actitud, treball i entrega ho assolireu, a lluitar-ho fins al final!

Júnior Masculí

Els nois han superat el pitjor tram de temporada. Han encadenat fins a cinc derrotes consecutives davant rivals que van demostrar tenir una condició física millor o bé saber resoldre més bé les situacions ofensives, assolint un bon coixí de punts. Malgrat que després els agramuntins van persistir per assolir el millor resultat possible, no va ser possible efectuar el gir copernicà. Al llarg d'aquest tram de competició s'ha vist una major permissivitat arbitral en els contactes, aspecte que no ha ajudat el grup, estant en desigualtat de condicions. Però tot i així l'esperit resilient i combatiu no s'ha perdut i el conjunt ha anat de menys a més assolint un triomf balsàmic a la pista del CB Torregrossa per 30-53.

FONT: BAC

L'Escola LludriBac gaudeix al màxim en cada Trobada.

En aquest partit el grup va ser fidel al seu estil de joc, de rebot, progressió en atac, bloqueig directe o indirecte i continuació o treball per a tir alliberat i situació de posteig per tall des del costat feble i finalització prop de cistella. Bravo, nois. Us heu aixecat ràpid i heu recuperat el camí de l'èxit! Les derrotes davant el CB Pardinyes Lleida Negre (59-43), el CB Bellpuig (51-61), el CB Peña Fragatina (57-34) o el CB Binéfar (51-59) serviran perquè el conjunt no caigui en l'autocomplaença i sigui conscient que si no surt concentrat i amb intensitat a la pista, qualsevol rival et pot vèncer. Vinga, nois; ara a seguir amb la mateixa il·lusió i ganes, heu assolit sis victòries aquesta temporada i en volem un grapat més doncs sou un exemple de fe, constància i perseverança!

I el club continua avançant en les activitats de promoció i difusió del basquetbol, així com el treball per enfortir l'escola de bàsquet LludriBAC. Ja ens hem inscrit en tres trobades de bàsquet aquesta temporada, la d'Agramunt, la de Tàrraga i la de les Borges Blanques, gaudint els nens i nenes en totes elles, mostrant una clara millora en fonaments del basquetbol i sobretot demostrant una il·lusió i estimació pel basquetbol, fent palès que tenim assegurat el futur de la nostra entitat. Hem celebrat ja 30 anys formant persones en l'esport i valors, volem seguir fent-ho molts anys més! Fem-ho possible entre tots! ■

MATERIALS CONSTRUCCIÓ

DECORA
AMB ESTIL

AV. BARCELONA, 25 · TÀRREGA
T 973 313 000 · WWW.9MAG.CAT

Darreres activitats

Cros de Cervera

El diumenge 11 de febrer el CA Escatxics Agramunt-Virginias va participar en el Cros de Cervera. Els resultats obtinguts pels nostres atletes varen ser els següents:

Atleta	Categoria	Posició
Martí Pallàs	Veterà M	3
Joan Fitó	Veterà M	4
Imma Coberó	Veterà F	2
Pol Jou	Cadet M	2
Sergi Fitó	Infantil M	5
Marina Balagueró	Infantil F	2
Ona Carrera	Infantil F	6
Gerard Gassó	Aleví M	1
Hatim Mrizak	Aleví M	4
Mohammed Bouarrourou	Aleví M	12
Emma Balcells	Aleví F	4
Lluc Ribalta	Benjamí M	6
Ovidi Escudé	Benjamí M	7
Guim Barbero	Benjamí M	10
Ot Torres	Benjamí M	11
Adrià Grau	Benjamí M	17
Sergi Areny	Benjamí M	19
Iris Pallàs	Benjamí F	9
Clàudia Martí	Benjamí F	15
Dídac Escudé	Prebenjamí M	10

Trofeu de promoció a Sabadell.

Alex Torné	Prebenjamí M	11
Oriol Balagueró	Prebenjamí M	12
Clara Martí	Prebenjamí F	5

Trofeu de promoció de pista coberta a Sabadell

El mateix dia es disputava a la pista coberta Carme Valero de Sabadell el Trofeu de promoció per les categories Sub10 i Sub12. En la prova varen assistir-hi Marià Vilà, Neus Pellicer i Èric Vila, del CA Escatxics Agramunt-Virginias. Els tres representants del Club varen obtenir uns magnífics resultats:

Marià Vila va quedar en 1a posició en la prova de 1.000 metres llisos, en la categoria Sub10M, amb un temps de 3'29".

Per la seva banda, Neus Pellicer obtingué la 8a posició en la mateixa prova però en la categoria Sub10F, amb un temps de 4'10".

I, per últim, Èric Vila aconseguí la 3a posició en els 600 metres llisos, en la categoria Sub12M, amb un temps de 1'49.43".

Cros de Juneda

La setmana següent, concretament el diumenge 18 de febrer, atletes del CA Escatxics Agramunt-Virginias varen competir en el Cros de Juneda amb els següents resultats:

Atleta	Categoria	Posició
Martí Pallàs	Veterà M	3
Gerard Fitó	Juvenil M	2
Pol Jou	Cadet M	3
Josep Fitó	Cadet M	5
Firdaws Mrizak	Cadet F	7
Isaac Vila	Infantil M	4
Marina Balagueró	Infantil F	4
Clàudia Pérez	Infantil F	8
Aina Armengol	Infantil F	11
Gerard Gassó	Aleví M	1
Eric Vila	Aleví M	2

Hatim Mrizak	Aleví M	3
Mohammed Bouarrourou	Aleví M	19
Emma Balcells	Aleví F	4
Annabel Carrasco	Aleví F	12
Carla Gassó	Aleví F	19
Marià Vila	Benjamí M	1
Sergi Areny	Benjamí M	20
Neus Pellicer	Benjamí F	9
Iris Pallàs	Benjamí F	11
Esteve Areny	Prebenjamí M	12
Oriol Balagueró	Prebenjamí M	18
Marina Delgado	Prebenjamí F	4
Bruna Obiols	Prebenjamí F	5
Bruna Pintó	Prebenjamí F	12

Mitja marató i 10k de Balaguer

El mateix diumenge, 18 de febrer, es va celebrar a Balaguer una nova edició de la Mitja marató. En la prova hi va participar l'atleta i entrenador del CA Escatxics Agramunt-Virginias Ivan Suàrez, que va completar els 21k amb un temps d'1h 41".

En el mateix certamen s'hi va dur a terme també un recorregut de 10k, on hi varen competir dos atletes del CA Escatxics Agramunt-Virginias: la Carme Ruiz i l'Almudena Marcos, amb uns temps de 55'14" i 55'17", respectiva-

Mitja marató i 10k de Balaguer.

FONT: ESCATXICS

FONT: ESCATXICS

A dalt, marató i 10k de Castelló.

A l'esquerra, entrenament de pistes a Arbeca.

ment. Amb aquets temps, les dues atletes varen aconseguir la 1a i 2a posició de les seves respectives categories.

Entrenament de pistes a Arbeca

I seguim amb més esdeveniments. En aquest cas es tracta d'un entrenament que el CA Escatxics Agramunt-Virginias va dur a terme a les pistes d'atletisme d'Arbeca.

Tant els petits com els grans del club es van desplaçar amb autocar fins a la població arbequina per poder realitzar una sessió d'entrenament diferent de les habituals en aquestes instal·lacions.

Cros de Balaguer

El diumenge 25 de febrer es va celebrar la novena edició del cros de Balaguer. La participació i resultats dels membres del CA Escatxics Agramunt-Virginias varen ser els següents:

Atleta	Categoria	Posició
Martí Pallàs	Veterà Masculí	4

Marià Vila	Veterà Masculí	10
Joan Fitó	Veterà Masculí	11
Imma Coberó	Veterà Masculí	3
Gerard Fitó	Juvenil Masculí	1
Pol Jou	Cadet Masculí	3
Josep Fitó	Cadet Masculí	4
Abel Pijuan	Cadet Masculí	7
Marc Bullich	Cadet Masculí	10
Lluc Magrinyà	Cadet Masculí	13
Firdaws Mrizak	Cadet Femení	5
Sergi Fitó	Infantil Masculí	7
Enric Serra	Infantil Masculí	8
Marina Balagueró	Infantil Femení	3
Aina Armengol	Infantil Femení	13
Gal·la Magrinyà	Infantil Femení	21
Hatim Mrizak	Aleví Masculí	1
Eric Vila	Aleví Masculí	2
Mohammed Bouarrourou	Aleví Masculí	11
Abdellah Benallach	Aleví Masculí	15
Annabel Carrasco	Aleví Femení	15
Carla Gassó	Aleví Femení	21
Marià Vila	Benjamí Masculí	2
Lluc Ribalta	Benjamí Masculí	9
Ovidi Escudé	Benjamí Masculí	10

Ot Torres	Benjamí Masculí	24
Adrià Grau	Benjamí Masculí	28
Guillem Bertran	Benjamí Masculí	38
Sergi Areny	Benjamí Masculí	50
Neus Pellicer	Benjamí Femení	10
Iris Pallàs	Benjamí Femení	11
Clàudia Martí	Benjamí Femení	16
Dídac Escudé	Prebenjamí Masculí	25
Leo Huguet	Prebenjamí Masculí	32
Guifré Camarasa	Prebenjamí Masculí	34
Oriol Balagueró	Prebenjamí Masculí	47
Ainet Mendoza	Prebenjamí Femení	2
Jana Huguet	Prebenjamí Femení	15
Abril Ribera	Prebenjamí Femení	41

Marató i 10k de Castelló

El mateix diumenge, 25 de febrer, també vam tenir representants del CA Escatxics Agramunt-Virginias a Castelló (València). Concretament, Elena Gardenyes va competir en la prova reina de l'atletisme, la Marató, completant el recorregut amb un temps de 4h12'54". Per la seva part, Ivan Suàrez va participar en els 10k aconseguint també un molt bon resultat. ■

cafeteria · pastisseria · restaurant · pizzeria · gelateria

batist

C/ Sant Pol, 13 - 25210 GUISSONA
Tel. 973 55 16 98

MAS BLANCH I JOVÉ

MÉS DE 10 ANYS

ELABORANT GRANS VINS

Informació i reserves: 973050018 - info@masblanchijove.com

*Flexible solutions
for flexible packaging*

Tot en sacs i bosses de paper i plàstic

+34 973 390 200

consist@grupoconsist.com

www.grupoconsist.com

el Porquero

DEGUSTACIONS DE PRODUCTE

Ramiro Salz

Peña Nieto

CASA RENANT

el Porquero

La teva botiga **el Porquero a Agramunt**: ctra. Cervera, km. 19 - T. 973 390 801

La teva botiga **el Porquero a Barcelona**: c. Balmes, 323 - T. 620 91 06 54

La teva botiga online: www.elporquero.com

P I G L E T S

El Grup Municipal d'Acord d'Esquerra reivindica la força del canvi a Agramunt

En un moment en què els vells esquemes semblen caducs, el grup municipal d'Acord d'Esquerra d'Agramunt volem reafirmar el nostre compromís amb la construcció d'una societat més justa, solidària i feminista. Aquesta afirmació es recolza en tres esdeveniments que, més enllà de la reivindicació, representen l'esperit transformador que honora la nostra vila.

La revista *Sió* ha estat, durant seixanta anys, una finestra oberta a la realitat d'Agramunt, però també una plataforma per la veu crítica i l'opinió pública. Des d'Acord d'Esquerra volem recordar aquelles persones que van bastir la revista *Sió* des de la valentia i l'altruisme, convertint-la en el mitjà de referència a Agramunt. La seva lluita és la llavor de la llibertat d'informació que gaudim avui, i una hemeroteca que alberga el passat de generacions agramuntines. Casualment, el seu mitjà germà, Ràdio Sió, també celebra enguany el seu quarantè aniversari. El nostre grup felicita l'aniversari a la revista *Sió* i seguirà recolzant el periodisme de proximitat però professional, com a instrument de canvi i informatiu essencial al nostre municipi.

FONT: ACORD D'ESQUERRA

gènere. La Cursa de la Dona és un crit d'alerta i una celebració de la lluita feminista permanent. Lluitar per l'emancipació de la dona i la defensa dels seus drets correspon també a les institucions, i ens enorgulleix clamar que som un equip de govern format majoritàriament per dones que incorpora la perspectiva de gènere en les polítiques públiques que es duen a terme des de l'Ajuntament.

Cicle Brots

Finalment, volem aplaudir l'èxit del Cicle Brots. Aquest espai ofereix una plataforma a la cultura emergent i trencadora, donant veu a artistes que qüestionen l'establishment i reivindiquen la llengua catalana. Des d'Acord d'Esquerra, considerem la cultura un element determinant per a la transformació social. La cultura crítica i compromesa, com la promoguda pel Cicle Brots, és essencial per conscienciar el públic a través de l'oci.

Aquests tres exemples són un reflex del canvi i la reivindicació que necessitem a Agramunt. A Acord d'Esquerra seguirem treballant per construir un poble on la igualtat, la solidaritat i l'opinió crítica siguin pilars fonamentals, en sintonia amb les veus transformadores que fan possible un futur millor. ■

FONT: ACORD D'ESQUERRA

Cursa de la Dona

Seguint en clau reivindicativa, la dotzena edició de la Cursa de la Dona ens omple d'alegria, però no només per la seva consolidació sinó pel que representa. Aquest esdeveniment multitudinari és un símbol del camí que encara hem de recórrer en la lluita per la igualtat de

VIMAT
www.vimatcomercial.com

PACKAGING INTEGRAL

AL SERVEI DEL COMERÇ,
LA RESTAURACIÓ I
LA INDÚSTRIA

973 39 29 10
621 264 406
vimat@vimatcomercial.com

Contacta amb nosaltres i el nostre equip comercial t'assessorarà sense cap compromís

Av. La Canalada, 102
(Pol. Ind. La Canalada)
25300 Torredembarç
Segueix la nostra actualitat

Instagram Facebook

Elaboració Artesanal
Formatges Monber

C/ Les Eres, 18 - Tel. 973 390 316 - Agramunt

LLAGUNES CENTRE MULTIMARCA

NOUS KIM O GERENCIA OCASIO MULTIMARCA

OBRIM D'IMEDIAT

SUZUKI NISSAN MITSUBISHI KIA LAND ROVER STARC BIONDA NOVA MEXICO

ARTESA DE SEGRE T. 973400148

JOLONCH
XOCOLATA A LA PEDRA
D'AGRAMUNT DES DE 1770

La xocolata de casa, a la tassa.

Av. Marià Jolonch, 5 | 25310 AGRAMUNT - Lleida
Tel. 973 390 113 | Fax 973 39 00 07
info@xocolatajolonch.com

TORRONS VICENS, Tradició Familiar

www.xocolatajolonch.com

Suport al moviment agrari

Amb motiu del Dia Internacional de les Dones, des de Junts reivindiquem el paper central de les lluites feministes en la transformació social. Tot acte reivindicatiu invita a pensar que les coses no van prou bé...

A pagès

Des de Junts volem donar tot el nostre suport al moviment de l'agricultura i pagesia de la nostra terra. Entenem que en un món global com el que estem actualment, a vegades, si arreglem aspectes per un determinat col·lectiu espatallem altres coses de grup socials i econòmics diferents. Tenim damunt de la taula aquest problema i ja fa massa temps que resta allí immòbil sense solució. Nosaltres com a societat també tenim el deure i la bona predisposició de contribuir en aquest moviment, consumint productes de proximitat per tal de protegir l'economia del món rural indispensable per la supervivència del col·lectiu social. Defensar la nostra pagesia és defensar la nostra terra.

Dia Internacional de les Dones

Amb motiu del Dia Internacional de les Dones, des de Junts reivindiquem el paper central de les lluites feministes en la transformació social. Tot acte reivindicatiu invita a pensar que les coses no van prou bé; les reivindicacions són les accions de denúncia i desacord que part de la societat veu limitada els seus deures i drets. La

realitat ens reclama més reptes, més respostes amb la implicació de tothom. Si bé hi ha hagut molts avenços gràcies al moviment feminista, encara queda un llarg i complex camí per recórrer. Cal continuar treballant i consolidant polítiques feministes i transformadores perquè no calgués commemorar un dia internacional de la dona.

Fires

Una de les activitats que ens marca el mes de febrer és la fira de l'Agr'auto. Un esdeveniment marcat per l'esforç dels expositors locals,

entitats sense afany de lucre i l'administració local per fomentar les transaccions econòmiques que es generen al seu voltant on el principal beneficiari és el poble. Sembla que, a dia d'avui, el vehicle de segona mà agafa embranzida. La societat encara no es decanta obertament pel vehicle amb energies netes i tampoc no hi ha una aposta clara ni pels usuaris ni fabricants. Cal continuar reforçant les fires, del tipus que sigui i projectar el nostre municipi més enllà dels turons que el voregen.

Activitats i entitats locals

Com sempre, hem tingut un mes ple d'activitats tant culturals com esportives. Sembla que el Cicle d'Arts Escèniques i Musicals BROTS s'ha anat consolidant any rere any i des del nostre grup volem encoratjar totes i tots perquè aquests esdeveniments serveixin per millorar la participació de la ciutadania. També, des d'aquí volem felicitar l'equip infantil B del Club Futbol Sala Agramunt per ser proclamats campions de la Lliga 2023-2024.

Darrerament han sorgit diverses iniciatives culturals per part del jovent de la vila, i els volem animar perquè continuïn duent a terme aquesta tasca. I que, a més, pugui servir per reforçar tradicions emblemàtiques que estan a punt de caure en l'oblit, com poden ser les caramelles. Per això ens agradaria fer una crida a petits i grans, així com a entitats musicals, docents i administració per no deixar perdre les nostres identitats.

Ciberseguretat

L'altre dia vam rebre la notícia que ens havien atorgat, a nivell lleidatà, el distintiu pertinent sobre la ciberseguretat. Això vol dir que al darrere hi ha una sèrie de persones que fan la feina ben feta.

La veu del poble

La veu del poble ens demana que siguem i ens mantinguem fermes en les justes reivindicacions sobre la deixadesa de l'arbrat públic. Des de Junts, continuarem insistint.

Estimats convilatans, fins una altra. ■

La veu del poble ens demana que siguem i ens mantinguem fermes en les justes reivindicacions sobre la deixadesa de l'arbrat públic.

La carta blanca: les reflexions del PSC-Compromís per Agramunt

Com que aquest darrer mes de febrer no s'ha celebrat ple municipal, hem volgut aprofitar aquest espai mensual de la revista *Sió* per fer una reflexió sobre el passat, el present i el futur de la vila d'Agramunt, amb mentalitat constructiva i mirant d'aportar propostes en positiu que serveixin perquè Agramunt es posi en marxa.

Un passat en què es va forjar un Agramunt engrescador

La nostra vila s'ha caracteritzat en els darrers anys per tenir un teixit associatiu molt potent, que ha servit per dinamitzar socialment l'activitat del municipi i revitalitzar-lo així com gaudir d'un patrimoni cultural, unes festes populars i tradicionals referents de les nostres contrades. Això lligat que els diferents governs municipals han treballat perquè els serveis públics del municipi fossin eficients i servissin d'atracció a la gent, perquè tinguessin les necessitats bàsiques cobertes. Tanmateix es va poder apreciar una clara millora en el que és la neteja, l'enllumenat i la seguretat de la vila en el període 2003-2007 en què el nostre grup municipal va tenir la responsabilitat de governar, de prendre decisions executives per tal de millorar la vida dels nostres vilatans. Una gestió que va prioritzar també la visió de l'Agramunt del futur, doncs en aquella època vam començar a ser receptors de població d'àrees urbanes que escollien Agramunt perquè hi veien un lloc net, ordenat, segur i atractiu per començar-hi un cicle vital. També es va treballar perquè la realitat agro-ramadera del municipi tingués un encaix escaient amb polítiques de gestió de residus i de potenciació de les respectives explotacions, un full de ruta concret perquè aquesta realitat fos compatible amb el

valor afegit de la història, la gastronomia, l'art i la ruta verda d'Agramunt.

Un present en què s'ha perdut força respecte l'entorn

Malauradament ens trobem ara en uns moments en què la nostra vila s'ha quedat endarrerida respecte les poblacions veïnes. Només cal veure el creixement econòmic i demogràfic que han tingut Tàrraga, Balaguer, Cervera i Guissona, en què els seus Ajuntaments han sabut liderar projectes de política industrial, habitatge i definició de com volen créixer, allò que volen ser a llarg termini, a 20-30 anys vista. En canvi a Agramunt hem pogut copsar una aposta ferma en polítiques industrials i d'ocupació quant al polígon, quedant-se la majoria d'inversions en logístiques però no industrials, i a la vegada mostrant poc interès en la gestió a l'hora de tirar-lo endavant, doncs ens consten diversos projectes empresarials que han hagut d'escollir un altre indret per manca de sòl industrial. Aquest fet també es pot extrapolar a la manca de polítiques d'habitatge que ha fet que l'oferta d'habitatge de lloguer i compra no cobreix les necessitats en la demanda, o el que existeix està a un preu fora de mercat, inaccessible per a la nostra gent jove, que ha vist com molts cops les polítiques de joventut es convertien en paraules buides de contingut, actuacions que no han servit perquè el jovent que vulgui treballar i viure a la nostra vila, pugui tirar endavant un projecte de vida estable.

Un futur en què cal treballar de valent, actuacions de millora

Per sort, el temps perdut en assumptes identitaris dels darrers anys, sembla que es va diluint, tot torna a la norma-

FONT: XARRES SOCIALS AJUNTAMENT AGRAMUNT

Manca apostar amb fermesa per disposar de més sòl industrial!

litat en allò que ens hem de basar en polítiques de gestió i d'actuació del dia a dia, accions que serveixin per millorar l'Agramunt actual i garantir el benestar de les generacions actuals i futures i en aquest sentit el nostre grup municipal hi té molt a dir doncs tenim un full de ruta clar, concret i concís consistent en polítiques industrials per atreure noves empreses revertint la venda de sòl industrial que es va portar a terme en legislatures passades i fent possible que qualsevol inversió que pugui fer-se a la nostra vila, es pugui fer en unes condicions favorables, actuacions business friendly. Tanmateix aquestes polítiques industrials han d'anar lligades d'actuacions amb què es potenciïn polítiques d'habitatge per fer possible que aquest dret bàsic sigui accessible per a tothom a unes condicions sostenibles i que no suposin un alt endeutament de les famílies.

L'habitatge de lloguer o de compra a un preu inaccessible!

En aquest sentit vam proposar la dinamització del casc antic de la nostra vila

que en els darrers anys s'ha convertit en una zona decrepita, poc habitada i gens engrescadora per residir-hi.

I també hem de fer esment que cal definir el que volem ser de cara al futur. **No podem assumir que en els propers anys Agramunt no es tingui un creixement sostenible en la població, com així ha succeït en els darrers anys, la qual cosa ha fet que s'hagi perdut cens per manca de dinamització de la nostra vila.** Hem de tornar a ser un referent per les nostres contrades i posar en valor l'alt potencial de la Ribera del Sió en energies blaves i renovables, essent paradigma i tenint lideratge en aquests vessants. **No només hem de sortir al mapa per tenir una excel·lent fira del torró, un carnaval referent en les nostres contrades, una oferta i activitat cultural de un nivell excel·lent amb un teixit social potent i divers, sinó també per crear**

valor afegit, afavorir l'activitat econòmica i ser un municipi emergent.

I com no pot ser de cap altra manera, la visió que tenim de la política, de la gestió d'allò públic és sempre de **mà estesa, de voluntat de pacte per millorar el que tenim.** I no només a Agramunt sinó també al govern de la Generalitat com demostra que **el PSC liderat per Salvador Illa ha estat capaç de superar les polítiques de blocs i pactar els pressupostos amb ERC, uns pressupostos progressistes i amb la voluntat que Catalunya torni a convertir-se en un dels motors de l'Estat.** Només si som capaços d'anar tots a una, podrem superar els obstacles que apareixen al camí, només així podrem recuperar el prestigi perdut per Catalunya, **una terra d'oportunitats i que ha de tornar a posar la justícia social en el seu eix vertebrador, la principal prioritat d'actuació de tota administració pública.** ■

GESTIÓ INTEGRAL AGRAMUNT

GIA

GIA S.L.

Av. Àngel Guimerà nº 9-11 baixos A
25310 Agramunt (Lleida)
Tel.: 973 39 27 74
Fax: 973 39 28 81
www.gestioiagramunt.com
administracio@gestioiagramunt.com

DILLUNS a DIVENDRES
9,30 a 13 i 15,30 a 20,30

DIMARTS
9,30 a 14,30

DOLÇA dent

MONTSE CORRALES GOMÀ (núm. COL.: 2612)
JORDI FREIXES GIL (núm. COL.: 2792)
TEL. 973 391 749
AV. AGUSTÍ ROS, 2 BX. 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)

Garantia de qualitat
REPSOL

tel 973 390826

PANADÉS

al teu costat

Estació del Serral/Panadés: C/1. 05710 Torredembarra 973 390826

Gasoil de proximitat per a la pagesia...

Petrocat

ENS TROBARÀS AL NOSTRE OBRADOR:
 AV. D'AGUSTÍ ROS, 2 BAIXOS (Plaça del Pou)
 25310 AGRAMUNT
 WWW.VIRGINIAS.ES

Ribalta

CONSTRUCTORA - FORMIGÓ - MAQUINÀRIA

VENDA DE FORMIGÓ I BOMBEIG DE FORMIGÓ

Fabriquem:

FORMIGONS ESTRUCTURALS

FORMIGONS NO ESTRUCTURALS:

- Formigons de neteja i d'ús no estructural

GRAVA CIMENT PER FER CAPES GRANULARS

Nosaltres tenim plantes de formigó a:

Bellver
La Seu d'Urgell
Oliana
Solsona
Guissona
Artesa de Segre

Cami de Figolers, 31 - 25790 Oliana, Lleida - TEL. 973 470 136 - info@ribaltaielts.com - www.ribaltaielts.com

L'AJUNTAMENT PIONER EN CIBERSEGURETAT A LA DEMARCACIÓ DE LLEIDA

L'Ajuntament d'Agramunt ha aconseguit una fita important en matèria de ciberseguretat, convertint-se en la primera administració local de la demarcació de Lleida en obtenir la certificació de categoria bàsica d'acord amb l'Esquema Nacional de Seguretat. Després d'una anàlisi de riscos i amenaces a què es veu exposat el consistori, i amb la voluntat d'adequar el sistema informàtic i de tràmits de l'Ajuntament, s'han establert uns mecanismes destinats a protegir l'ens de ciberincidències provinents de l'exterior, generalment a través d'internet.

Aquesta certificació, atorgada per l'Òrgan d'Auditoria Tècnica de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya, reconeix l'esforç i la implicació del consistori en la protecció de les dades de caràcter personal dels seus ciutadans davant de possibles ciberatacs.

Durant mesos, el Consistori ha anat desplegant un seguit de mesures per garantir la seguretat de la informació, la integritat dels equips informàtics i la formació del personal de l'Ajuntament en ciberseguretat. En aquest sentit, s'han establert protocols rigorosos per a la gestió de dades sensibles, incloent-hi la classificació, l'accés, l'emmagatzematge i la transferència.

Concretament, des de la regidoria de Noves Tecnologies s'han incorporat 35 mesures organitzatives, operacionals i de protecció per assolir un nivell superior de seguretat de l'ens. Per exemple, s'han aprovat reglaments i polítiques d'accés a la informació i s'ha instal·lat un sistema de videovigilància del servidor de l'Ajuntament, entre altres.

La certificació comporta diversos beneficis per a la ciutadania, com per exemple una major confiança en la gestió de dades personals i la prevenció de ciberatacs i incidents de seguretat. El consistori continuarà treballant al llarg d'aquest any per millorar encara el seu nivell de protecció digital. La ciutadania pot consultar el certificat a la pàgina web municipal i a la seu electrònica.

JORNADA: LA GESTIÓ DEL CICLE DE L'AIGUA

L'alcaldesa, Sílvia Fernández, i el regidor de l'àrea d'economia, Ramon Tarruella, van assistir el passat mes de febrer a la jornada tècnica "La gestió del cicle de l'aigua" que va tenir lloc a Barcelona dirigida al món local. La sessió organitzada per l'Agència Catalana de l'Aigua tenia l'objectiu d'oferir coneixements i aprofundir en temes que són comuns en molts municipis pel que fa la gestió del cicle de l'aigua.

A més, durant la jornada també es van compartir experiències i es van tractar temes relacionats amb la digitalització del servei, les ordenances i els reglaments, les tarifes amb un espai d'experiències i casos d'èxit aplicats al món local d'ajuntaments i operadors.

L'assistència en aquesta jornada ha permès als membres del consistori conèixer quines eines tenen els ajuntaments per abordar la situació de sequera actual, la gestió de les mesures d'emergència dels municipis i les mesures per fer el cicle de l'aigua més resiliència.

L'AJUNTAMENT REPARTIRÀ GRATUÏTAMENT AMPOLLES PER DILUIR L'ORINA DELS GOSSOS

A partir del dimecres 13 de març l'Ajuntament d'Agramunt distribuirà gratuïtament ampolles de plàstic perquè les persones que tenen un gos netegin l'orina de les seves mascotes a la via pública. Aquesta acció s'emmarca dins la segona fase de la campanya de sensibilització dels animals de companyia engegada des del consistori a principis d'any.

Concretament, per poder recollir aquesta ampolla, caldrà tenir el gos inscrit i donat d'alta al registre censal municipal.

En cas que els propietaris no tinguin censats els seus animals de companyia, caldrà dur a terme aquest tràmit a les mateixes oficines de l'ajuntament.

Com detalla la regidora de l'àrea, Elena Pascuet, "impulsem el repartiment gratuït de les ampolles com a campanya de sensibilització amb l'objectiu de minimitzar l'impacte dels orins dels gossos al carrer en diferents espais públics, façanes i mobiliari urbà".

A més de provocar males olors, els orins són corrosius i maldeten elements del mobiliari urbà com bancs, fanals, papereres o senyals, a més de la degradació d'algunes façanes. Per aquest motiu, l'objectiu de la regidoria és donar eines per corregir entre tots actituds incíviques i fomentar entre tots una tinença responsable d'animals.

Per fer un bon ús de l'ampolla, es recomana als propietaris omplir-ne 3/4 amb aigua de l'aixeta i 1/4 amb vinagre, tal com ja s'indica en la pròpia ampolla. Posteriorment, aquest contingut és el que s'ha d'abocar directament sobre l'orina del gos.

Les ampolles es podran recollir en horari d'atenció al públic (de dilluns a divendres de 9h a 14h i els dijous de 16.30h a 19h) a les oficines de l'ajuntament. ■

FONTE: AJUNTAMENT

cal
Sangrà

CORTINATGES - JOGUINES - OBJECTES PER INFANTS
LISTES DE NAIXEMENTS - LISTES DE COMUNIÓ
BOSSES - ESPORTS - DISFRESSES

AVD. JAUME MESTRES, 2 - 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)
973 391 216 / 696 982 824
www.calsangra.cat
sangra@calsangra.cat

JOVÉ BALASCH
més de 40 anys
**CONSTRUÏNT EL
FUTUR**

XCASA Visita'ns a www.xcasa.cat

CUINES
BANYS
CERÀMICA
PARQUET
PORTES D'INTERIOR

Carrer Capella, 1A - AGRAMUNT - Tel. 600404151

PINTURA DECORATIVA

Ramon Viladevuit
Mòbil 666 859 946
Tel. 973 192 063 / 973 390 677

LO TAXI AGRAMUNT

VEHICLES DE 4 A 9 PLACES

600 446 600 - JOSEP M^a
647 801 845 - ESTER

PALVI

Fabricació d'equips per a la recollida i transport de residus

Camí Vell de Tàrraga, 27 - Agramunt (Lleida)
Tel. +34 973 391 248 - palvi@palvi.net - www.palvi.net

guaire01
construccions | reparacions | etc.

Av. Maria Jolorch, 42
AGRAMUNT
973 39 26 10

**EROLÉS
ESTEVE**

ABRIL 2024

Mes de 30 dies, 4t del nostre calendari. És el mes en què la vegetació reviu i s'obren les flors, som en plena Primavera.

El **dia 1** el sol surt a les 7h 37m i es pon a les 20h 15m.

El **dia 30** el sol surt a les 6h 52m i es pon a les 20h 46m.

El dia 19 el sol entra a la constel·lació de TAURE.

DATES ASSENYALADES I COSTUMARI

L'abril és l'època de l'any que, si acompanya el temps, eixamenen les abelles. Ara sol ser el millor temps per plegar eixams, partir arnes i fer eixams nous o per canviar les abelles d'arna.

Dia 5: Sant Vicenç Ferrer. Era un frare dominicà valencià dels segles XIV-XV, que segons la tradició era de pares catalans. Fou un dels culpables que en el Compromís de Casp (1412), a la mort del Rei Martí l'Humà sense hereus, els compromissaris dels estats de la Corona d'Aragó es decantessin com a nou rei de la confederació pel príncep castellà Ferran d'Antequera, de la casa dels Trastàmara, en comptes del príncep català, el comte Jaume d'Urgell el Dissortat, que hi tenia els drets legítims.

Dia 23: Sant Jordi, patró de Catalunya. El sant cavaller era el patró de tots els estats que formaven la Corona d'Aragó: a València van començar a celebrar la seva festa el 1343, a Mallorca va començar a ser festiu el 1407, a Catalunya es va començar a celebrar el 1427.

Dia 27: Mare de Déu de Montserrat, patrona de Catalunya.

Les fases de la lluna:

Quart minvant **el dia 2**, a les 5:14 h

Lluna nova **el dia 8**, a les 20:21 h

Quart creixent **el dia 15**, a les 21:13 h

Lluna plena **el dia 24**, a la 1:49 h

Efemèrides catalanes per Ramon Viladot i Benet (1905)

3 d'abril de 1493: Colom torna de son primer viatge. Passa per molts com article de fe que quant Colom se presentà als Reis Catòlics durant lo siti de Granada per a que l'ajudessin en son projecte d'anar a les Indies per Ponent, projecte basat en lo supost que la terra era esfèrica; sols trobà protecció en Isabel I de Castellà, qui arribà a vendre les seves joies per pagar los gastos de l'expedició. Aquesta faula sols es filla de afany d'enaltir a Castella i rebaixar Catalunya i Aragó: l'antic historiari català Jaume Ramon Vila prova que Catalunya entregà a l'expedició 17 mil ducats; y'l aragonés Manuel Lasala demostra que l'Aragó aportà 17 mil florins d'or.

Cristófol Colom sortí del port de Palos lo dia 3 d'agost de 1492; i de retorn de son primer viatge, arribà a Barcelona desembarcant lo dia 3 d'abril de 1493, i essent lo mateix dia rebut pels Reis Catòlics, que's trobaven en dita ciutat. A Catalunya s'organitzà lo segon viatge de Colom, que sortí del port de Barcelona al setembre de 1493. Ab ell marxaren alguns catalans i entre'lls lo monjo de Montserrat Bernat Boil, que fou lo primer bisbe que hi hagué al nou continent.

Ramon Bernaus i Santacreu

Demografia

(Mes de febrer de 2024)

NAIXEMENTS

Bel·la Novau Plazzotta dia 6
+ una nena sense autorització

MATRIMONIS

Jordi Fitó Márquez, i Anna Colom Casadellà dia 4

DEFUNCIONS

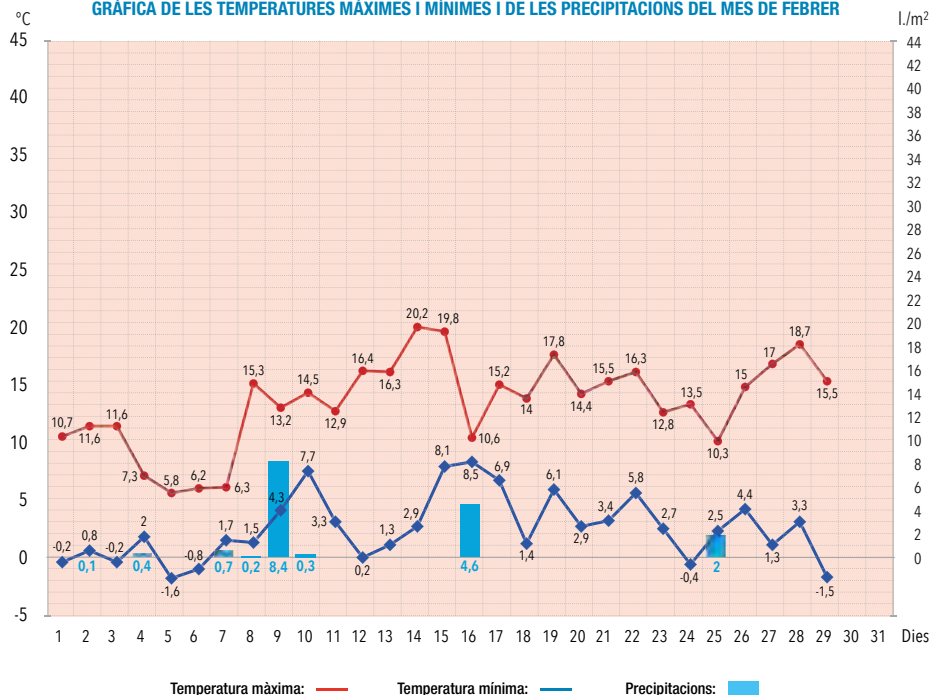
Esther Bernaus Roca 87 anys, dia 17

Informació facilitada pel Registre Civil amb les dades conveniment autoritzades.

JOSEP RIVIFA

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS DEL MES DE FEBRER

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL FEBRER

Dia 2..... (boira)	0,1 l./m²
Dia 4..... (boira)	0,4 l./m²
Dia 7..... (boira)	0,7 l./m²
Dia 8..... (boira)	0,2 l./m²
Dia 9.....	8,4 l./m²
Dia 10.....	0,3 l./m²
Dia 12.....	Inapreciable
Dia 16.....	4,6 l./m²
Dia 25.....	2,0 l./m²
Dia 26.....	Inapreciable
TOTAL.....	16,7 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DE FEBRER

Màxima del mes.....	20,2°, dia 14
Mínima del mes.....	-1,6°, dia 5
Oscil·lació extrema mensual.....	21,8°
Mitjana de les màximes.....	3,6°
Mitjana de les mínimes.....	2,7°
Mitjana de les mitjanes.....	8,2°

Observador: Xavier Asensio
(Des de cal Tallador)

Sílvia Balagueró

CENTRE PODOLÒGIC
Podòloga col. 1170

Fes un pas endavant... cuida els teus peus!

- Atenció primària dels peus
durícies, ungles, ulls de poll, berrugues
- Estudi de la marxa
exploracions biomecàniques
- Plantilles personalitzades, esportives i infantils
- Atenció del peu diabètic
- Servei a domicili

C/ del Clos, 23 A baixos
Tel. 973 392 704
info@podologosagramunt.com
www.podologosagramunt.com
AGRAMUNT

NATURA

Dietètica

Alimentació i complements dietètics,
herbes Medicinals.

Control de pes i dietes a la teva mida,
amb dietista diplomada.

Alimentació
Biològica

Ronda dels Comtes d'Urgell, 18 _ 25310 Agramunt
Tel. 973 392 335 / part. 973 390 865

Camises d'home

Av. Jaume Mestres, 18
Telèfon 973.39.00.09
AGRAMUNT

Xavier Infante Màrquez

PALETA

**CONSTRUCCIONS
i REFORMES**

C/ Tramontana, 13
Telèfon **973 586 696**
Mòbil **606 314 654**
PUIGVERD D'AGRAMUNT

Electromecànica

MUIXI

Josep Anton Muixí

c/ Indústria, 15 - 25310 AGRAMUNT
Tel. 973 390 363 - Mòbil 696 458 713
e-mail electromecanicamuixi@gmail.com

Automoció Joan Carles, S.L.
MAN Truck & Bus Service

Pol. Ind. Les peixeres, C/Indústria, 3, 5, 7, 9
Agramunt (25310) Lleida
Telèfon: +34 973 390 322
info@automociojoancarles.com
www.automociojoancarles.com

NEOPLAN MAN

Les 7 diferències

per Ricard Bertran

Muntatge amb simbologia cent per cent agramuntina, amb el qual es vol destacar l'aniversari de la nostra revista.

Seixanta anys de sortida ininterrompuda bé val la pena de commemorar-ho.

A veure si trobeu les modificacions que s'hi han fet.

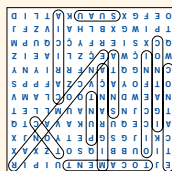
Coordina Rosa Maria Sera

SOPA DE LLETRES

Busqueu les paraules corresponents:
 ATANS, CARICIA, CONTACTE, CONTAGI,
 ENCOMANAR, INFECCIO, MIGRANÇA,
 PUNT, SUAU, TOC, TOCAMENT

E	J	T	O	C	A	M	E	N	T	U	I	P	I	R
T	I	O	U	B	B	I	Q	S	O	T	Z	X	A	X
C	K	I	J	G	S	G	P	E	T	Y	O	N	J	X
A	I	C	E	Q	U	R	U	K	A	V	A	C	T	Q
T	G	C	J	N	S	A	N	A	U	M	L	L	E	T
N	A	E	W	D	N	N	T	O	O	C	L	A	M	V
O	T	F	O	Y	A	Ç	V	C	Z	A	F	P	P	S
C	N	N	G	Q	T	A	N	F	R	R	I	Y	N	Y
W	O	I	Ç	W	A	E	Ç	Z	L	I	A	E	I	Z
Q	C	X	S	I	E	R	F	Y	Ç	C	Q	U	P	M
T	P	I	W	G	X	B	L	H	A	I	V	Z	F	J
O	E	F	G	X	S	U	A	U	K	A	T	L	I	D

Solució a la Sopa de Lletres:

Solució a les 7 diferències:

Solució al SUDOKU:

5	8	7	6	4	1	2	9	3	8
2	3	1	9	7	5	4	8	6	2
9	4	5	8	3	6	2	1	7	8
5	8	4	2	9	3	6	7	1	5
1	9	7	6	4	8	3	5	2	6
6	2	3	7	5	1	8	4	9	7
3	1	8	5	2	9	7	6	4	5
7	5	2	3	6	4	1	9	8	6
4	6	9	1	8	7	5	2	3	4

SUDOKU

Ompliu les caselles buides dels requadres de 9x9 quadrats, amb xifres de l'1 al 9, sense repetir cap número en una mateixa fila, en una mateixa columna, ni en una subquadrícula de 3x3.

4								3
		2				1		
			5	2	9			
	2		7		1			4
	9							5
	8		2		3			7
			8	3	6			
		1					4	
8								5

*"Amb l'olor dels ametllers
florits, i l'esclat de la
primavera ens embolcalla la
nostalgia perquè tu no hi ets."*

***Maria Pilar
Moret Arbonés***

† 28 de març del 2020
Esposa de Miquel Valls Marquilles |
mare de Tzell i Sandra.

*És impossible no estar trist...
La seva absència fa mal.
Però el seu record sempre
ens fa somriure.*

Dissetè aniversari

Joan Rovira Torres
(26 de març del 2007)

Et trobem a faltar.
La teva família.

Agramunt, març de 2024

L'OBJECTIU DEL ROBERT

Esparver cendrós (*Circus pygargus*)

En aquest cas un individu melànic, una raresa, una alteració del plomatge que mostra una coloració desmesurada de color cafè-negre. Les formes melàniques d'aquesta espècie es veu que són relativament comunes al nord-oest de la península. Aquest, però, es va deixar veure a casa nostra.

Cal Martí la Serra,
juny 2022

ROBERT FENELLA

LA CALAISERA

per SERAFINA BALASCH PUIG

L'album

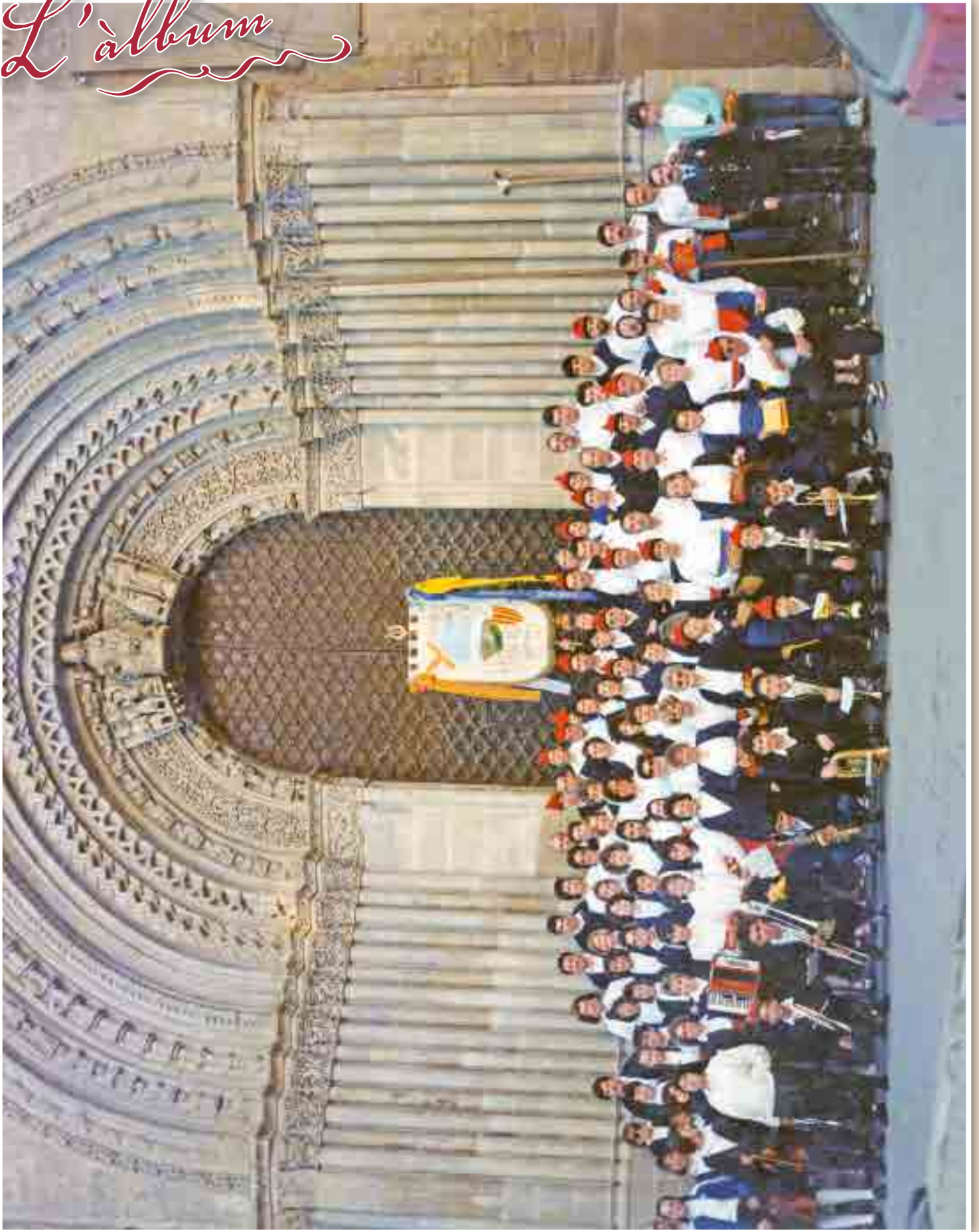

Foto del grup caramellaire “Aires del Sió” de l’any 1989. Com podem veure, es tracta d’una colla molt nombrosa de cent persones d’edats molt diverses. Les caramelles s’havien recuperat la primavera de 1982 després d’una bona colla d’anys sense tenir-ne i aleshores es vivien amb una gran efervescència a la vila. Amb l’esforç i dedicació d’uns quants redactors i l’ajuda d’una bona colla d’amables col·laboradors, hem pogut identificar gairebé tothom. N’ha quedat quatre que no hem sabut qui eren. Si algú els coneix que ens ho faci saber i els publicarem el mes vinent.

1) Òscar Canosa	21) Rosa Pintó	41) Cristina Sanchis	61) Ramona Solé	81) Ramon Ribera
2) Jordi Alcalà	22) Eva Aleu	42) Margaret Palou	62) Soledat Solanes	82) No identificat
3) Jaume Sanchis	23) Manolita Morillas	43) Ramona Tugues	63) Magda Daví	83) M. Àngels Bernaus
4) Josep Bertran	24) Roser Miralles	44) Conxita Pintó	64) Dolors Pintó	84) Roser Penella
5) Bernat Solé	25) Carme Puig	45) Remei Puig	65) Josep Mateu	85) Josep M. Balagué
6) Jordi Lluch	26) No identificat	46) Carme Moreno	66) Paulí Ribera	86) M. Àngels Pintó
7) Miquel Castro	27) Miquel Garcia	47) Joan Ribes	67) Ton Figueres	87) Rosa Tarragona
8) Jaume Torné	28) Susanna Figuera	48) Ramon Palou	68) Pilar Marquilles	88) Josep Sáez
9) Domènec Vilalta	29) Manel Ginestà	49) Lluís Bertran	69) Josep M. Lluch	89) Josep Querol
10) Ramon Puigpinós	30) Bepeta Figuera	50) Pepe Espinal	70) Miquel Huguet	90) Francesc Camats
11) Teresa Espinal	31) Josep M. Balagueró	51) Jaume Añé	71) Carme Pérez	91) Ricard Ricart
12) Marta Joval	32) Joan Gutiérrez	52) Jordi Castelló	72) Conxita Saboya	92) Jordi Figuera
13) Dolors Ricart	33) Víctor Martí	53) Jaume Bonet “Escampa”	73) Josep M. Gené	93) Miquel Bernaus
14) No identificat	34) Antonieta Boncompte	54) Josep Balagueró	74) No identificada	94) Marc Corrales
15) Dolors Ginestà	35) Maria Romero	55) Josep Jovell	75) Anna Karenina Jou	95) Josep M. Coll
16) Tere Torné	36) Núria Sáez	56) Daniel Lluch	76) Josep Sáez	96) Josep M. Figuera
17) Elena Cifuentes	37) Mercè Pérez	57) Eva Cuñat	77) Carme Morà	97) Josep Solanes
18) Teresa Penella	38) Núria Bertran	58) Carme Hernández	78) Jaume Figueres	98) Jesús Gili
19) Teresa Gili	39) Elvira Vilapriñó	59) Dolors Ribalta	79) M. Teresa Campabadal	99) Gil Solanes
20) Verònica Huguet	40) Remei Joval	60) Magda Gili	80) Fran-Xavi Gené	100) Xavier Torres

FOTO: JOSEP ROVIRA

L'entorn del pont romànic ha canviat notablement els darrers vint anys. El 1957 l'empresa Ros Roca, llavors als seus inicis, hi havia construït la primera fàbrica i un bloc de pisos en uns terrenys municipals que l'Ajuntament de l'època els havia cedit per 50 anys. Passat aquest temps, l'any 2007, es va tirar tot a terra. Al solar s'hi havia d'edificar una sèrie d'habitatges deixant una franja de terreny per a l'espai públic, però el projecte va quedar aturat per la crisi econòmica i es va habilitar com a zona d'aparcament. L'agost de 2013 es va substituir la passarel·la metàl·lica, que s'hi havia posat feia 19 anys, per la que hi ha actualment. I l'any 2017 es va recuperar com a zona de vianants l'ull del pont que estava taponat.

FOTO: JOSEP ROVIRA